

KENTLERDE ERNK KIRLARDA ARGK SÖMÜRGEÇİLERİ SIKIŞTIRIYOR

● Yoğun gösterilerle çalkalanan Amed, yılların birikmiş öfke ve kinıyla sömürgecilğe karşı bir isyan kalesi haline geldi. 7 ve 14 Nisan tarihlerinde onbinlerce kişi "Bijî PKKî", "Bijî Serok APOî" ve "Bijî Kurdistanî" sloganlarıyla sokaklara döküldü.

● Sömürgeci polis ve özel timlerin panzer ve silahla saldırısı sonucunda çok sayıda yurtsever yaralandı. Kentte yoğun tufuklamalara girildi.

● Bismil'de 5 bin kişi sömürgeciliği ve Güney Kürdistan'daki katliamları protesto etti. Halkın yardım toplamasının engellenmek istenmesi üzerine, kaymakamlık binasını saran kitleler, toplanan yardım matzemesini geri aldı.

● Dêrika Çiyayê Mazî'yı basan ARGK gerillaları şehri 4 saat süreyle ellerinde tuttular.

● Yayladere(Cunak)'da ARGK'nin büyük intikam eylemi: Bir sömürgeci laburun önemli kesimi saldırıya uğradı.

● Çewîk-Mûş Amed üçgeninde günlerce süren çarpışmalarda sömürgecilere ağır kayıplar verildi.

● Şemzînan ve Çel yöresinden Güney'e girerek hezime uğrayan Türk ordu birliklerine KDP klavuzluk yaptı.

● Şînex'de ARGK şehir timlerinden sömürgeci özel timlere bir darbe daha: 7 Nisan günü 2 tim elemanı öldürüldü.

● Nisêblin'de askeri araç gerilla mayınına çarparak havaya uçtu: 1 asleğmen, 1 asubay ve 9 asker öldü.

● Güney Kürdistan'daki çarpışmalarda halktan büyük destek alan ARGK'nin etkinliği giderek artıyor./Çiyayê Sara'daki çarpışmalarda sömürgeci Irak güçlerine ağır kayıplar verildi./Zaxo'da ARGK operasyonu: Çok sayıda silah ele geçirildi.
Haberleri 3-7. sayfalarda

Foto: Berxwedan

Şînex-Basan köyünde henüz aydınlanmayan bir olayda 2'el bayan 5 veya 6 gerilla ile Güney Kürdistan'da bir gerilla şehit düştü

Sömürgeci uygulamalar

■ 28 Şubat'ta Milazgîr'de ağır yaralı olarak esir düşen ARGK gerillası ÇIYA yoldağın hiçbir haber alınmıyor.

■ Kitlesele gösterilerden korkuya kapılan sömürgeciler yoğun tufuklamalar yapıyor.

■ Mardin Cezaevi'nde bir genç Kürdistan üzerindeki sömürgeci uygulamaları protesto amacıyla kendini yaktı.

ORTADOĞU'DA SAVAŞIN MERKEZİ DURUMUNA GELEN KÜRDİSTAN ÇALKALANIYOR

Güney Kürdistan'daki ayaklanma yeni bir safhada

Körfez krizi ve savaşı, her ne kadar Kuveyt sorunu nedeniyle patlak verdiyse de savaşın merkezinin giderek Kürdistan üzeri- ne kayacağı ve Kürdistan'ın e- runde sonunda savaşın odak nok- tası durumuna geleceği, daha ilk günden bilinen bir olguydu. Bu olgu şimdi realitede de yaşanmak- ta, Kuzey'i ve Güney'i ile Kürdis- tan savaşın gerçek merkezi du- rumuna gelmiş bulunmaktadır.

Ortadoğu'da yaşanan geliş- meler sonucu Kürdistan üzerin- deki sömürgeci egemenliklerin zayıflaması ve sarmılması, öncelikle Güney'de Saddam rejiminin sarmılması sonucu ortaya çıkan koşullar, Kürdistan'ın o parça- sında büyük oranda kendiliğün- den denebilecek bir halk ayak- lanmasının doğmasına yol açtı. Geçtiğimiz Mart ayının başla- rında başlayan bu ayaklanmalar istikrarlı ve olaas, kısa süre i-

Devamı 9. sayfada

G. Kürdistan halkına soykırım protesto ediliyor

Haberleri 15. sayfada

TC'nin "Kürt sevgisi"

Foto: Epa

Ulusun yüksek çıkarlarına bağlı güçler, sağlam birlik ve ittifak yaratarak direnmek zorundadır

Saddam Hüseyin rejiminin Kör- fez savaşında ABD emperyaliz- mi ve müttefikleri karşısında yüz- kızartıcı bir yenilgiye uğraması üzerine, Güney Kürdistan'da geli- şen halk ayaklanması ağır bir yenilgiyle sonuçlandı. Ülkenin güneyinde meydana gelen Şû halkın ayaklanmasını kanlı bir terörle bastıran Saddam Hüse- yin rejimi, hemen ardından Gü- ney Kürdistan halkının üzerine yürüdü. Teslim olduğu ABD' nin de icazetini alarak, Güney Kür- distan halkına karşı saldırıya geçti. Kendiliğindenci yani ağır basan halk ayaklanması, Irak- Arap sömürgecilerinin soykı- rımcı uygulamalara yönelmesi sonucunda kötü bir bozguna dö- nüştü. Ayaklanan kent merkez- lerinde yaşayan kitleler, soykı- rımdan kurtulmak için yollara

düştü; kadın-erkek, yağlı-çocuk yüzbinlerce insan kendi toprak- larını terkederek Kuzey'e ve Do- ğuy'a doğru akmaya başladı. Bir milyonu aşkın insan İran sınırla- rına dayanırken, yarım milyo- nun üzerindeki Kürt insanı Tür- kiye sınırlarına yığıldı. Çetin mevsim ve doğa koşulları, bu yığılmalarda göçün bağrında taşıdığı felaketi daha da ağırlaştırdı. Yüksek sayıda askeri güçler yı- ğarak sınırlarını kapatan ve gü- neyli yurttaşlarımızın Kuzey Kürdistan'a geçmelerini engel- leyen sömürgeci Türk devleti, yüzbinlerce insanı soğuk ve açlık- la gelen ölümler kucaklarına itti. Açlığın ve soğukların neden ol- duğu yağlı insanların ve çocuk- ların kitlesele ölümü korkunç bir

Devamı 18. sayfada

Güney Kürdistan halkı ile dayanışma kampanyasına katılalım!

ERNK'nin başlattığı Güney Kürdistan ile Dayanışma Kampanyası, Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'da devam ediyor.

Kampanya da maddi yardım, ilaç ve elbise toplanmaktadır. Topla- nan değerler bölgelerdeki derneklere ve bölgesel hesap numaralarına aktarılabileceği gibi, aşağıda verilen merkezî depo ve hesap numara- sına da aktarılabilir.

Depo: Kürdistan Centrum
Max Str. 50-52
5300 Bonn 1
Tel: 0228 / 63 15 19

Merkezî Hesap Numarası
Sparkasse Bonn
Konto Nr. 300 103
BLZ 380 500 00

**Direniş
kahramanımız**

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Birbirimizden koparıldık. Artık direniş bireyselleşmişti. Sürüklenip götürülüyordu arkadaşlar. Ama yüreklerimiz hala direnişin tüm sıcaklığıyla kenetleniydi ve sloganlarımız haydut sürüsünün iğrenç suratlarında patlıyordu.

İşkence eğlencesinde 2. kışın şebekesi kapısının yanına topluyorlardı bizi. Buradan da tek tek alınarak tek tip elbise giydirilmek isteniyordu. Şebekenin öbür yanında da Eskişehir Kapalı Cezaevi'nden getirilen işkenceci gardiyanlar aç kurtlar gibi bekliyordu. Bu sırada silahlı askerler de koridora doluydular. Bahri yoldaş silahlı askerleri görünce, öne fırlayıp o gün sesle albay, "Albay o silahlarımızı da kullanın... silahlarımızı da... sizin silahlarınızdan da korkmuyoruz" diye bağırdı. Albay bir süre önce işkence edilen bu insanın, allaha da meydan okuyuşu karşısında bir an duraksadı. Arkasından da uluyan bir sesle, "Çerekirse onu da kullanırsız" dedi.

Bahri yoldaşın bu direniş ivme kazandırarak, direnişçilere moral ve cesaret aşılayan çıkışına hayran olmamak elde değildi. İşkenceye aldurmamış gibi, silaha da aldurmamış, militan bir tavır sergilemiş, düşmanı kahretmişti. Hiç bir şey, ne işkence, ne de tehditler O'nun cesaret ve fedakarlık ruhuyla kaplanmış yüreğinden kopup gelen bu tavra engel olamamıştı.

Üzerimizde bizi tutacak hiç bir şey bırakılmıyordu. Hepsini çıkarırdı. Öylece alıktık çıplak hücrelere. Çıplak sayıldık. Elbise yerine hücrelerdekiyle bürünleşen Eskişehir'in o herbat bızır soğukunu giydirmişti. Düşman hiç bir arkadaşını düşüremeyerekli.

Bahri yoldaş karışmadık hücreler dizisinde bulunuyordu. Ama tam karışmadık değil, karışmadık hücrenin sağ tarafında bulunuyordu. O soğuk ve çıplak hücrelerde süren direniş günlerinde, insanın içini ısıtan konuşmalarını dinliyoruz. Bahri yoldaşın. Hücrelerimizin birbirine yakın olması nedeniyle en fazla ikimiz sohbet ederdik.

Konuşmamız daha çok dağlar,

Bahri TEKDEMİR ve İbrahim ALTINDAĞ yoldaşları yaşarken

kamp yaşamı, mücadelemizdeki son gelişmeler ve düşmanın yönetimleri üzerine olurdu.

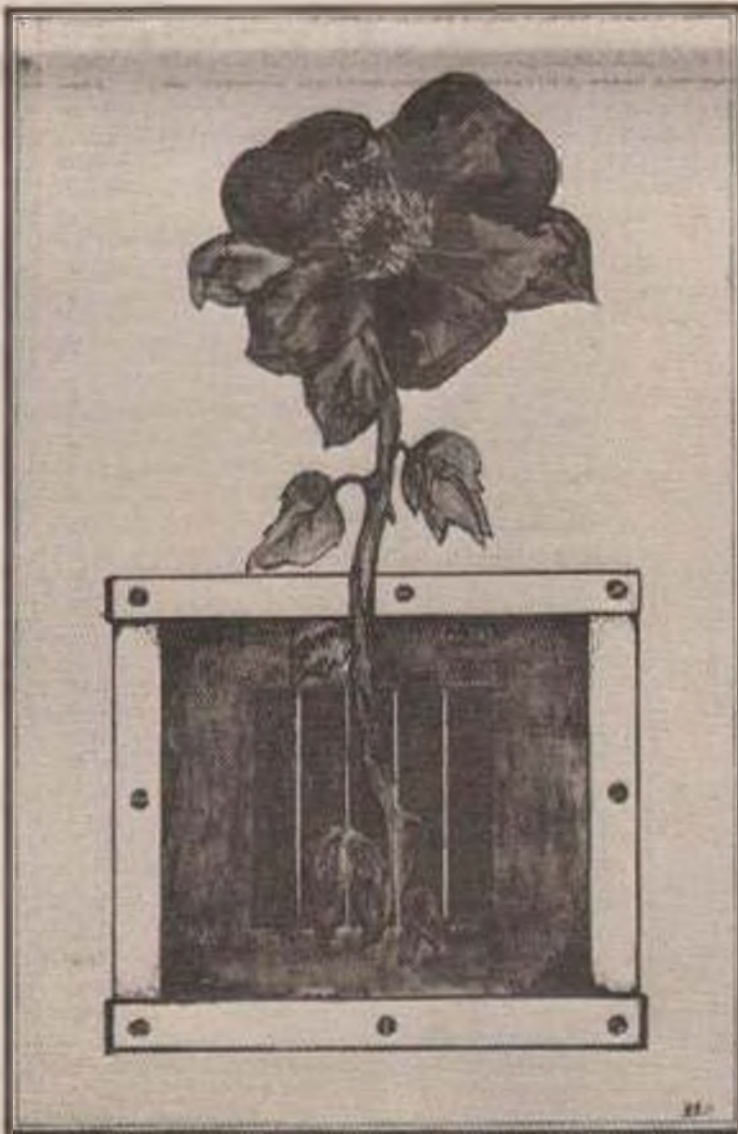
Bahri yoldaş genç yaşta mücadelemize sevdalanmışlardı. Dağ, yürüyüş, eylem sohbetleri O'nun dilinde bir başka idi. Ve ses tonu değişik, uzunca bir gür okuyormuş gibi olurdu. Bazen sözler körlükte bastırılmazdı bir isyana dönüştür ve şöyle derdi: "Ah... Kardeş namuscular bizi silahlı savunmasız bırakmışlar, köylere göre davranıyorlar. Dağda silme bir kışın geçsin, o zaman sen gör kardeşim! İsterse tüm orduları gelsin! Ama ne çare... şu kahrolası yerdeyiz şimdi." Bahri yoldaş "ah" çekerken, O'nun "ah"ının nasıl bir "ah" olduğunu çok iyi anlıyordum.

Gasp edilen haklarımızın alınması için girişimlerimiz bir sonuç vermemişti. Bu nedenle de süresiz açlık grevi kararı alındı direnişçi güçlerce. Biz süresiz açlık grevini kendi özgülmümüzde ilk posta olarak planlayıp örgütlemiştik. Eyleme başlama tarihi de 22 Şubat olarak saptanmıştı.

Bahri yoldaş ikinci eylem grubundaydı. Bunu öğrendiğinde üzülürdü. Üzüntüsünü şöyle dile ge-

ürdü: "Buradaki arkadaşlar yıllardan beri en ağır işkencelerden geçti. Birçok açlık grevine ve ölüm orucuna katıldı. Onun için de oldukça yıpranmışlar. Hemen hemen hiç birinin de sağlık durumu iyi değildir. Oysa ben hem gençim, hem sağlıklıyım, hem de yeni tutuklu sayılırım. Bu nedenle birinci postada eyleme katılmam gerekir. Eski bir arkadaşla yer değiştireseydik çok daha iyi olurdu." O, arkadaş sevgisi ve fedakarlık ruhuyla doluydu. O'nun özen arkadaşlarını yıpratması ve sağlık durumlarının daha da bozulması endişesiydi. Bu endişesini şöyle açıklıyordu: "Bu arkadaşlar, hemen hemen hepsi, Partinin ilk insanları. Bunlar bu tecrübeleriyle dışarı çıkarsalar Partiyi daha çok yarıdıkları olurdu" diyordu.

Eyleme başlayacağımız günün akşamı sanki birbirimizi bir daha görmeyeceğimiz gibi konuştuk. Bahri yoldaş o yoğun duygularla yüklü iken bir de gür yazdı. Yazdığı gürri bana gönderdi. O günden beri sürekli taşım yanımda. Şiiri bana gönderirken, şüphesiz ne O, ne de ben bugün O'nun soylu anısına yayınlayabileceğimizi bilemezdik.

21 Şubat

Tarih 21 Şubat
Dışarda bir tipi var
Öyle bir tipi ki
Yarın olacağını
müjdeliyor
Zindanlarda
yanılanaoak sesimizi
Dışardaki'a ses
verecek sesimizi
Bu ses öyle bir ses ki
Şafağı yarıtacak
yanılanaoak
Düşmanın sesine
çığlıkları
Boğazlarında
düşümlenecek
Zindanlardaki sesimiz
Dağlarda düşmana
kurşun akan
Gerillaya kurşun
verecek
İçimizde öyle bir
heycan
İçim içime sığmıyor
Tıpkı bir okyanusun
kudurmuş
Dalgaları gibi
kabarıyor
Yatağına sığmayan bir
nehr gibi
Çuğuyor çuğuyor

21 Şubat 1988

Bahri yoldaşın arkadaşlara içten bağlılığı ölçüldü. Arkadaşları eylem içerisindeyken, o zayıflamış, bitkinleşmiş halleriyle görüyor, hücrelerine geri döndüğünde kendisini tutamayıp koyveriyor gözyaşlarını. Eylemimiz başarıyla sonuçlandıktan sonra bir gün, bu durumuyla ilgili olarak şunu anlatıyordu:

"Ben arkadaşları o halde görünce nerdeyse ağlayacaktım. Ama kendimi tuttum. Her zamanki gibi davranmaya çalıştım. Hücreme girip arkadaşın kapı kilitlenince kendimi daha fazla tutamadım..."

Eylemden sonra, "Kızıl Kayalar" adlı Çin romanını okuyordum. Romanda Lung Kuanghua diye bir kahraman şöyle diyor yoldaşlarına: "Eğer bir daha buradan çıkamazsam çıkamam, ne yapalım? Ama bir daha çıkarsam elimde bir makteli isterim, işte o zaman hesap sorulacak..."

Lung Kuanghua isimli bu Çinli devrimci tutuşan sözleri bana hiç yabancı gelmedi. Belki biraz yoksulca Bahri yoldaşın bana söylediklerini hatırlıyorum. Lung bu arzusuna kavuşmaktan işkenceye katledildi. Ama Bahri yoldaş dışarı çıktı. Kışına olmasa da bizzat düş-

mandan gasp ettiği otomatik silaha kavuştu ve hesap sordu.

Bahri ve A. İbrahim yoldaşları bugün Partimizin, Cephemizin, Ordumuzun çağlarına eylemleriyle en iyi cevabı verdiler. Bu cevap, sıradan bir cevap değil, alınması gereken bir cevaptır. Onlar, her Kürt gencinin, yurtseverin ve devrimcinin neredede olursa olsun, gartlar ne olursa olsun, bulunduğu alan ve yerde: sömürgeci ordunun merkezi de olsa, halkımız ebedi köleliğe mahkum etmek isteyen düşmanı kutsal vatan topraklarımızdan söküp atmak için ölüm de dahil her şeyi göze almak gerektiğinin örnekliğini canları pahasına sergilediler.

Onlar bu kahramanca eylemleriyle yurtsever Kürt gençliğine, "Sömürgeci orduda askerlik yapmayın, eller zorla alınırsanız firar edin. Halkımızın tek silahlı ve kurtuluş gücü ARÖK'ye katılın" çağrısının yanına "Ordu birliğini içinde sabotaj yapın, subayları öldürerek moralini bozun, düşmanı merkezinde vurun" çağrısının en güzel ve en yaratıcı uygulamasını yaptılar. Eylemleri, Kürdistan'ın bir savaş alanına dönüştürüldüğü günümüzde tüm Kürt gençliğine olduğu kadar, illektiz kalan PKK partizanlarına da neler yapmaları gerektiğini açık bir şekilde göstermektedir.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'mızdan bu yana halomuzun bu ilk kahraman evladı zorla alındıkları sömürgeci ordudan sadece firar etmekle kalmadılar, firar ederlerken düşman subaylarını da bizzat "inlerinde" cezalandırarak, düşmana büyük bir moral-siyasal darbe vurarak yeni dönemin direniş ruhumu yarattılar.

Bahri yoldaş, bir gün TV'nin haber programında gösterilen bir görüntü yoldaşın cesedine bakarak, yanında bulunan arkadaşlara, "Eğer bir gün dışarı çıkarsam benim de cesedim böyle sergileceksiniz" demişti.

Evet Bahri yoldaş, sen verdiğin sözü tuttu. Partiye, şehitlere ve halka bağlılığının gereklerini yerine getirdin. Ama düşman eyleminin görkemliliğinden korkarak senin cesedini bile TV'de gösteremedi. Ama tüm Kürdistan halkı senin bu şanlı ve kahramanca eylemini duydu ve selamladı. Şimdi tüm yoldaşlarımızın ve halkımızın kalbinde olanca sıcaklığıyla yaşıyorsun. Onurlu yaşamının ifadesi eylemin, bugün Kürt gençliğinin ekinde bayraktır. Yarın daha yüksekte dalgalanacaktır.

Bager

Berxwedan

Raportageya Kurdi u Yirku

Berxwedan-Verlag-GmbH

Marken Str. 5-7

Postfach 16 12

4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)

Tel.: (49-0211) 72 71 46

Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Australya 3.00 \$ / Avusturya 18.00 s

Belçika 60.00 bfr. / Danimarka 8.00 dkr

Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 hfl

İngiltere 0.80 £ / İsveç 6.00 skr

İsviçre 2.50 sfr. / Norveç 10.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi Almanya dışı
6 ay 30.- DM 6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM 12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf

Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 601 10

KENTLERDE ERNK, KIRLARDA ARGK SÖMÜRGEÇİLERİ SIKIŞTIRIYOR

Amed

Yılların öfkesi isyana dönüşüyor

Amed (Berzwedan): Amed, yılların birikmiş öfke ve kinle sömürgecilğe karşı bir isyan kalesi haline geldi. Uzun süreden beri için için kaynayan, ancak bu kaynayan öfkelerini zaman zaman sınırlı biçimlerde dışa yansıtan Amed, nihayet kabından taşmaya başlıyor. Yüz yılların öfkesi onbinlerce Amedli'nin dudaklarından "Biji Kurdistanî", "Biji Serok APO!", "Biji PKK!" sloganlarına dönüşerek kentin tarihî surlarında yankılanıyor. Çarşar boyunca Amed'i yabancı istilacıların saldırılarından koruyan tarihi surlar, bir kez daha Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük istemine ve bu isteme ulaşmadaki kararlılığına tanrık oluyor.

Kentin bütün semtlerinden Amed semalarına yükselen bu sosyal haykırımlar, sömürge valisi Kozakçioğlu'nu, bir fare gibi sıkıştığı delikten adeta soluk alamaz duruma getirdi. Aynı zamanda TC'nin sömürgeci otoritesinin de Kürdistan'da artık iyiden iyiye yerlebilir olduğunu kanıtladı. Bu sömürgeci otorite yerine halkın bu bundan böyle tanıyacağı ve haflı kalacağı yegane otoritenin, sloganlarında dile getirdiği ve PKK-ERNK-ARGK'de ifadesini bulan ulusal kurtuluşçu otorite olduğunu ortaya koydu. Bu gerçeklik, onbinlerin eylemiyle ve faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki en üst kurumlarının konumlandığı sokaklarda, onların kulak zırlarını patlatarak düzeydeki haykırımlarla ve yüreklilikle dile getirildi.

Bu yürekli ses, sömürgecileri kahrederken, o diyarda 66 yıl önce darağaçlarına çekilen Şêx Seîdlerin ruhlarını şadetti.

Amed yoğun gösterilerle çalkalandı

Faşist Saddam yönetiminin Güney Kürdistanlı halkımıza yönelik saldırıları ile genelde sömürgecilik protesto etmek amacıyla düzenlenen yürüyüşler, Amed'in beş ayrı merkezinde birden yapıldı. 7 Nisan pazar günü saat 14 00 civarında kentin birçok semtinde birden başlatılan ve binlerce kişinin katıldığı kitlesel protesto gösterilerine müdahale eden sömürgeci güçler, halkın üzerine ateş açtı. Açılan ateş sonucu çok sayıda kişi yaralandı. Yaralıların birçoğu gözaltına alındı. Sömürgecilerin saldırısı sonucu polis ve özel timlerle çatışmaya dönüşen gösteriler üç saat kadar devam etti.

4 Nisan günü yaptıkları açıklamada HEP, SP, SHP, DYP, RP, ANAP, İHD, Bölge Barosu, Bölge Tabip Odası, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, Etnik ve Sanatkarlar Derneği, Tez-İş 1 Nolu Şube, 11. Bölge Eczacılar Odası, Belediye-İş, Petrol-İş, Mali Müsavirler Odası, Mimarlar Odası, İnşaat ve Makina Mühendisleri Odası ve Müteahhitler Birliği gibi siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri, meslek kuruluş-

ları ve sendikalar, Güney Kürdistan'dan Kuzey'e geçen kitlelere yardım edilmesi amacıyla ortak bir platform oluşturdular. Bu platform, 7 Nisan günü sömürgeci faşist Saddam rejimini protesto amacıyla yasal bir yürüyüş ve miting düzenlemek için valiliğe başvurdu. Başvuru birkaç gün öncesinden yapılmasına rağmen dilekçe Emniyet Müdürlüğü tarafından "Üniversite giriş sınavları yapılacağı" gerekçesiyle reddedildi ve mitingün 14 Nisan günü yapılması istendi.

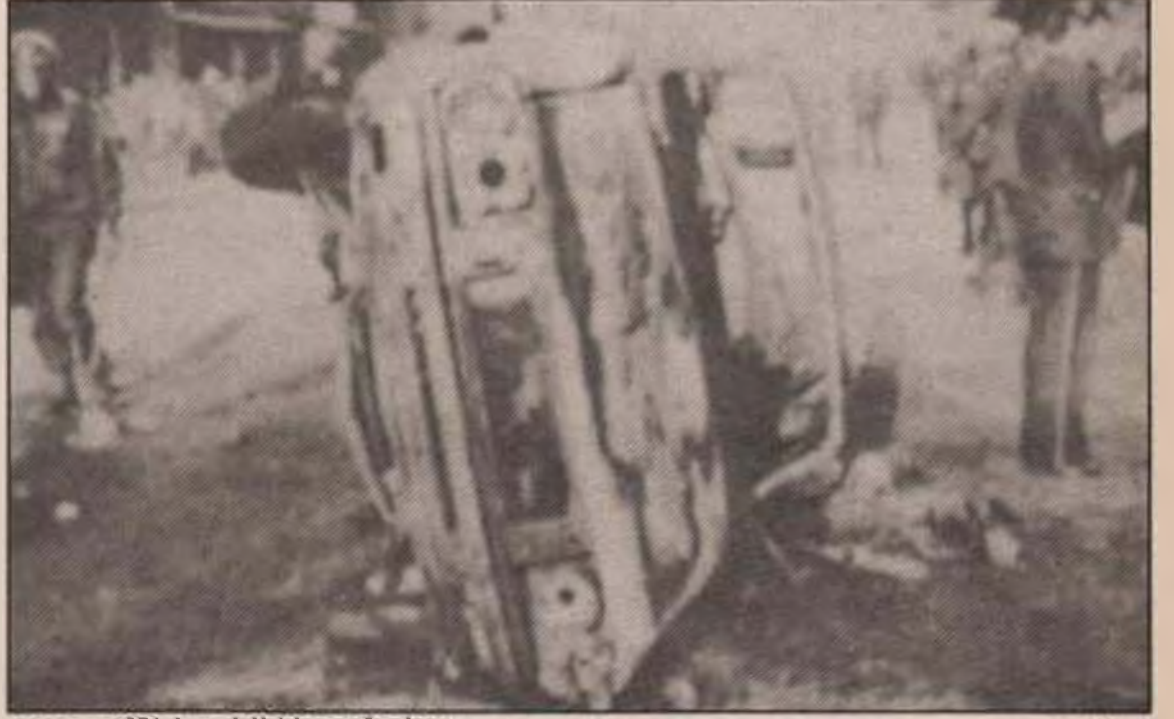
Ne var ki, Amed halkı sömürgecilğe karşı öfke ve kinle böylece doluydu ki, sömürgecilerden izin ve icazet beklemesi olanaklı değildi. Bu nedenle de, öğleden sonra saat 14 00'te kentin beş ayrı merkezinde binlerce kişi toplanarak yürüyüşe geçti.

Yaklaşık 2.000 kişilik bir kitle, eski belediye binası önünde toplanarak yürüyüşe geçti. Sömürgeci polis ve çevik kuvvet timleri kitlelerin üzerine saldırılar. Burada kitleler de sloganlar eşliğinde polis saldırılarına karşılık verdi. Kitleden 30 kişi yaralı, bir kişi ölü ve bir kişi gözaltına alındı. Türk sömürgecilerinin barbarlığını görüntülerle tespit eden bazı yabancı basın mensupları ile TV muhabirlerinin kameraları ellerinden alındı. Bu arada bazı yerli muhabirlerin de dövüldüğü ve fotoğraf makinalarının kırıldığı görüldü.

Deriyê Çiyê (Dağıkapı)'den 1.500 kişiyle başlayan ama yol güzergahında sayıları hızla artan ikinci yürüyüş korteji, büyük postanenin önündeki 300'ü aşkın kişinin katıldığı üçüncü gösteri grubuyla birleştiğinde, polis yeniden saldırıya geçti. Burada panzer ve cop kullanılarak kitleler dağıtılmak istendi. Bu başarmayınca bu kez halkın üzerine ateş açıldı. Açılan ateş sonucunda yaralananlar oldu, hatta yaralılarından bazılarının da polis tarafından gözaltına alındığı bildirilmektedir.

Sömürgeci güçlerin bu kudurganlığı üzerine daha çok öfkelenen kitleler, taş ve sopalarla polise karşılık verdi. Bu arada İş ve Merkez Bankası gibi kuruluşların camilerinin da kırıldığı görüldü. Diğer yandan kurşunlardan korunmak için küçük gruplar halinde gösterilerini devam ettiren kitleler Melikahmed, Belediyê, Deriyê Merdîne (Mardin-kapı), Ofis ve Deriyê Ruhayê (Urfakapı) semtlerine doğru yarıldı. Zaten döndükten bir grup da, diğerleriyle aynı saatte Deriyê Ruhayê semtinde bulunan yeni hal civarında yürüyüşe geçmişti. Gösterici kitleler, burada yeniden birleştiler. Bir diğer gösteri de 2.000'den fazla kişinin katılımıyla Şehitlik Semti'nde yapıldı. Böylece Amed'in dört bir yanı 7 Nisan günü gösterilerle çalkalandı. Bütün semtlerde göstericilerin üzerine ateş açıldı. Buna rağmen gösteriler yer yer saat 17.00 ve 18.00'e kadar devam etti.

Gösteriler sırasında ve sonrasında sömürgecilerin yoğun bir gözaltına alma kampanyasına giriştikleri, bu amaçla kentteki tüm kahvehane, park ve çay bahçelerinin polis tarafından ba-

14 Nisan 1991 Amed Valinin polis ofosu

Foto: Mîyêr

şılarak didik didik arandığı bildirildi. Bu arada bir İtalyan, biri de Belçikalı iki yabancı basın mensubunun kameralarının alınmasından başka, çok sayıda gazetecinin de dövüldükleri ve bazılarının da gözaltına alındıkları bildirilmektedir.

Edinilen bilgilere göre 7 Nisan günü yapılan gösteriler sırasında 200'den fazla kişi gözaltına alınırken 100 civarında kişi de yaralandı. Bazı görgü tanıklarının anlattıklarına göre, polisler ellerine geçirdikleri göstericilerin kafalarını duvarlara vurarak bir-

çoğunu da bu şekilde yaraladı.

Kitlelerin amacı, bütün yürüyüş kollarının Cumhuriyet Meydanı'nda birleşmesi ve valilik önünde başta Saddam rejimi olmak üzere sömürgecilğin protesto edilmesiydi. Gösteri baştan sona kadar silahsız, halkın politik bir eylemiydi. Ancak sömürgeci rejim, halkın protesto eylemine bile tahammül edemeyerek kitlelere vahşice saldırdı ve sesini boğmaya çalıştı. Ne var ki, sömürgecilerin bu çabası tamamen ters tepti, onbinlerce Amedli'nin bağımsızlık ve özgürlük çu sesleri daha da yükseldi.

Dipten gelen dalgalar sömürgeci otoriteyi sarsıyor

Amed ilk hafta sonra ikinci bir büyük eylemlilik dalgası yaşadı. Geçen hafta için verilmiş olan yürüyüş izni 14 Nisan günü için verilmişti. Yürüyüş Deriyê Çiyê meydanında bir mitingle başladı.

Gerçi yürüyüş izni HEP, SHP, DYP, SP ve RP'den oluşan 5 siyasi partinin müracaatı üzerine alınmıştı ama, miting alanını tüküm tüküm dolduranlar ERNK taraftarlarıydı. Daha Deriyê Çiyê alanında ilk gruplar bir araya gelir gelmez, "Biji Serok APO!", "Biji PKK!", "Biji Kurdistanî", "Kürdistan faşizme mezar olacak!" sloganları ortayla çınlamaya başladı. Bunun üzerine ERNK taraftarları dışındaki kelimlerden bir bölümü örküntüye kapılarak gizlenen miting alanından tüymeye başladılar. Miting alanındaki havanın daha da militanlaşması, diğer bir deyimle ortalığı ılgıt ılgıt ulusal kurtuluşçu esitilerin sarılması üzerine, sözü edilenler bu kez açıktan kaçmaya başladılar. Miting alanında kitlesel Kürtçe marşlar ve zılgıtlar sloganlara eşlik etti. Yer yer büyük gruplar halinde Kürtçe türküler okunmaya başlandı.

Mitinge katılanların başlangıçta yüzde 70 kadarı ERNK taraftarlarından oluyorken, zaman ilerleyip diğerleri uzaklaşmaya başladıkça bu oran daha da yükseldi ve mitingün hakimiyeti ve kontrolü tamamen onların eline geçti.

BASINA AÇIKLAMA

Petrol çıkarlarını güvenceye almak için, Körfez'de vahşetçi güç burlandıran başta ABÜ olmak üzere müttefik güçlerin, sesleri ve ses yireli kaldığı bir ortamda, faşist Saddam diktatörlüğü tarafından Kuzey Irak'ta Kürt halkına karşı sürdürülen vahşi soykırım uygulamalarını protesto etmek amacıyla, ilimizdeki beş siyasi parti yöneticilerinden oluşan komite, ortak yapılacak bir miting izni için 4 Nisan 1991 tarihinde valiliğe yazılı başvuruda bulundu.

Tertip Komitesi'nin, halkın yükselen tepkisini demokratik ve yasal yollarla gösterilebilmesi için, 7 Nisan 1991 günü saat 14 00'te, Eski Belediye önündeki meydana yapılması istenen miting valilikçe bzn verilmemiştir. Bu durumdaki haberi almayan meydana toplanan 1500 kadar insana, mitingün iptal edildiği haberi duyurulduktan sonra, kitlelerin Irak'taki Kürt soykırımını kınayan bir kaç sloganından sonra dağıldığı bir arada, sosyal ve sivil polisler tarafından vahşi bir saldırı başlatıldı. Saldırıya binlerce tankla, 80'li polislerin ellerinde demir çubuklar ve kalın sopalar vardı. Kadın, ihtiyar, genç ayrımı yapılmadan insanlara acımasızca vuruluyordu. Olayı görüntülemek isteyen yabancı televizyon ekipleri, yabancı ve yerli gazetecilerde saldırıdan nasibini alanlar arasındaydı. Daha sonra elleri sopalar sivil polis grupları tarafından özellikle gençler üzerinde tam bir terör estirildi. 70 kişiden fazla insan yaralandı, 100 kişiyin üzerinde insan acımasızca dövülerek gözaltına alındı. Daha sonra polisler bu tavrını protesto etmek için şehrin çeşitli yerlerinde toplanan göstericiler üzerine ateş açıldı. Açıkçası Kürt halkı üzerinde soykırımlar uygulayan Saddamı protesto etmek için toplanan insanlarımız, aynı vahşi politikayla karşı karşıya kaldı.

Gösterideki yaralar arasında, Şerif Gündüz, Ayhan Ay, İsmail Çoban, Ahmet Şamar, Hoşmer Aycık, Necat Ertaş, Amed Balut, derneğimiz, İnsan Hakları İhtilali İlemler Komitesi Üyesi Vedat Aydaş, derneğimizin Yönetim Kurulu Üyesi Hilmet Ata ve HEP Merkez İlçe Başkanı Bayrak Yıldırım da bulunmaktadır.

Hergün televizyon haber programlarında, surundaki vahşetçi olayı gösteren insanlarımızın, ulusal tepkilerini dünyaya haykırmasını onların en doğal hakkıdır. Olayın esas sonucu, insanlarımızın bu halde tanınarak miting için vermeyen devlet yetkilileridir. Halkın muhalefeti yasal ve demokratik yollardan göstermesine izin vermeyen anlayışlar, gerçikliğin de asıl sonucu budur. Bu politikayı şiddetle kınıyoruz.

Devletin şehrimizde estirdiği terör, yine kitlelere zarar verecektir. İnsanlarımızın yürüyüşünde ve beyinde oluşan toplumsal yarım, toplumsal bir öfkeye dönüşerek gerilimi artırmıştır. Herkes bilmelidir. Devlet gerilimi ve şiddetli toplumda egemen kılma politikasından hızla vazgeçmelidir. Halkımızın da insanca yaşamaya ve tepkilerini demokratik yollardan gösterme haklarını tanımalıdır. Aksi takdirde insan hakları ve demokrasiye havariliklerinin ihtiyatlı bir politika olduğunu ilan etme hakkımız vardır.

Gözaltına alınanlar hemen serbest bırakılmalıdır. Devlet, insanlarımızın barışa, özgürlüğe ve demokrasiye olan susunmuşluklarına dikkatle alarak insanlarımızın karşı hukukta politikalarından hızla vazgeçmelidir. Tüm yetkilileri, kendilerini çıkarmaya sürükleyecek politikaları bırakmaya çağırıyoruz!

Hatip Dicle, İHD Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Diyarbakır Şube Başkanı / 8 Nisan 1991

Kitleler ön büyük tepkiyi SHP temsilcisine gösterdi

Saat 14.00'te başlayan miting, siyasi parti temsilcilerinin konuşmalarıyla sürdü. Bu arada bütün partiler adına konuşmaların Kürtçe yapılması dikkat çekti. Yalnız SHP, DYP ve RP'li kitleler tarafından konuşulmadı. Atılan gör kitlesele sloganlarla sesleri bastırıldı. Hatta bazıları kitle tarafından taşla tutularak konuşmalarına izin verilmedi. Özellikle SHP adına çıkan temsilci kitlelerden en fazla tepkili gören ve en çok taş yağmuruna tutulan oldu. Bu da tesadüfi değil çok anlamlı bir tepkiydi. SHP'nin Kürdistan sorunu karşısında takınmış bulunduğu katı kemalist ırkçı tutum ve sorunun çözümü için de giddet dışında hiçbir yaklaşım ve öneride bulunmaması, bu tepkinin başlıca nedeniydi.

Bu arada bazı tarafsız kişiler kürsüden Kürtçe olarak kitlelere hitap etmeye, onları yatıştırmaya çalıştıysa da, kitleler söz konusu parti temsilcilerinin konuşmalarını sloganlarla bastırmayı sürdürdü.

Konuşmaların ardından sayıları 15 bini aşan kitle miting alanından Melikehmed'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş güzergahı boyunca çevrede devamlı olarak katılanlarla birlikte sayı daha da arttı. Yürüyüş bağlar ken sömürgeci kolluk kuvvetlerinin Amel'in tüm sokak ve cadde bağlarını tuttuğu, büyük bir güc yığarak önemli noktalarda teblihler aldığı gözlemlendi. Sömürgeci zaten duydukları korkunun etkisiyle daha günlerce önceden önlemler almak için çırpınmaktaydı.

Yürüyüş kolu büyük postanelin önüne varınca, göstericilerin üzerine aniden panzerler sürülmeye bağlandı. Panzerler doğrudan kitlelerin içine daldı. Fakat halk kararlıydı, kaçmak yerine çıplak bedenleriyle panzerlere karşı koymayı yeğledi. Kitleden panzerlerin altında kalarak ağır yaralananlar da oldu, ama panzerlerin durdurulması da başarıldı. Ayrıca coplar ve dipçiklerle de kitlelere saldırıldı. Yer yer halkın üzerine ateş açıldığı da görüldü. Bu saldırılarda 100'den fazla kişinin yaralandığı bunlardan üçünün durumlarının ağır olduğu bildiriliyor.

Sömürgeci polisin bu vahşi saldırılarına ERNK taraftarları kitleler de taş ve sopalarla cevap verdi. Bu sırada iki polis otosunun ateşe verildiği görüldü. Panzerlere de molotof kokteyller atıldı. Bunlardan dördünün camlarının kırıldığı görüldü. Bu arada olay yerine yakın sömürü kurumlarından Ziraat ve İş Bankası gibi bazarlarının camları da kırıldı. Polislerden yaralananlar olduğu da bildirilmektedir.

Ayrıca çatışmalar sırasında yitirilen kişinin gözahtına alındığı ve akşam saatlerinde bu uygulamaların halen devam ettiği haberi alındı. Sömürgeci kolluk kuvvetleri kahvehane vb. yerlere baskınlar düzenlemeye, buralarda bulunan insanları gruplar halinde gözahtına almaya başladılar.

Akşam saat 17.00'ye kadar gösteriler, baskınlar ve sokak çatışmaları halen devam ediyordu. Olaylar sırasında yaralananlardan ölen olup olmadığı henüz bilinmiyor. Ancak panzer altında kalan bir gencin durumu

munun çok ağır olduğu bildiriliyor. Kurşunla yaralananlardan birinin bayan, birinin de 1974 doğumlu Mibri Yûkuel adındaki bir genç olduğu bildiriliyor.

Bismil

Halkın yardım toplama yasağına karşı büyük bir protesto gösterisi yapıldı

Bismil (Berzwedan): Bismil Kaymakamlığı, halkın Güneyli insanlarımız için yardım toplamasını yasaklamak istedi. Gerçekce olarak da tüm yardımların devlet eliyle toplanacağıydı. Oysa halk, sömürgeci devletin o insanlara yardım ulaştırmayacağını çok iyi biliyordu. Bunun için de, Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi Bismil'de de daha ilk günde yurtseverler kendi aralarında bir yardım toplama komitesi oluşturmuşlardı.

İşte, halkın inisiyatifiyle kurulan bu dayanışma komitesinin üyesi 3 yurtseverin tutuklanması Bismil halkını ayağa kaldırdı. Gözahtına alınan bu yurtseverlerin serbest bırakılması amacıyla 7 Nisan günü, çok kısa bir sürede bir araya gelen 6 bin kişilik bir kitle kaymakamlığa doğru yürüyüşe geçti.

ri adım atmaktan başka çare bulamadılar.

Bismil'in bütün köylerinde de Güney Kürdistan'dan faaliyet Sadam rejiminin katliamları sonucu kaçmak zorunda kalan halkımızla dayanışma kampanyaları başlatıldı. Bismil Kaymakamlığı, bu kampanyalarda toplanan erzaklara el koymak amacıyla sahite bir "Dayanışma Komitesi" kurmuştu. Ancak Bismil halkının bilinçli ve örgütlü karşı koyması, sömürgeci otoritenin bu çirkin oyununu işlemez kıldı. Göstericiler, polis ve jandarmaların müdahalesine karşın üç kamyon dolusu gıda maddesinin bulunduğu depoları işgal ederek bunlara el koydu ve kendi olanaklarıyla sınıra ulaştırmak üzere yola çıkardı.

4 Nisan günü de, Bismil halkıyla sömürgeci polis ve askerler arasında taşlı sopalı çatışma çıkmış ve halk kendilerinden çok büyük fiyatla alınarak latence tütünlerini istedikleri fiyattan satmayı başarmıştı. Böylece sömürgecilerle tefeci tüccarları arasındaki ılgırlığı halkın gücü karşısında geçersiz duruma düşmüş ve istediklerini başarmışlardı.

ERNK bayrağı altında bir araya gelen ve örgütlü gücün yarattığı sonuçlara kendi pratiklerinde tarık olan halkımız, kurtuluşu doğru daha büyük bir ivmeyle hızlanarak yürüyecektir.

Kürdistan'da tarihi gerilla yazacak...

Foto: Berzwedan

Derika Çiyaye Mazî

İlçe merkezini basan ARGK gerillaları şehri 4 saat süreyle ellerinde tuttular

Derika Çiyaye Mazî (Berzwedan): 31 Mart 1991 pazar günü saat 21.00 sıralarında, bir grup ARGK gerillası tarafından Derika Çiyaye Mazî (Derik) ilçe merkezine bir baskın düzenlendi. Aldığımız bilgilere göre ilçe merkez 4 saate yakın bir süre gerillaların denetimine geçti.

O akşam Derika Çiyaye Mazî'deki çapkıyı yaşayanlar, bunun ömür boyu unutulmayacak özellikte bir olay olduğunu söylüyor ve ekliyorlar: "Sömürgeci güçlerin korku ve paniğini görmeliydiniz. Sorunumuz halkımıza karşı asla kesilen bu canavarların, kahraman ARGK gerillaları karşısında nasıl köpe-

bucağ kaçmaya çalıştıklarını gözlemlenizle görmeliydiniz."

Yine olayı yaşayanların bildirdiğine göre, sayıları 120 civarında olan gerillalar, akşamın henüz alaca karanlık saatlerinde birçok koldan ilçe merkezine girdiler. Birkaç yerde sömürgeci kolluk kuvvetleri gerillaya karşı mukavemet göstermeye çalıştıysa da 10-15 dakika içerisinde bunlar da ARGK gerillalarının etkin karşı ateşleriyle etkisizleştirilerek, ilçe birkaç saatliğine de olsa tümüyle gerillaların eline geçti. Bu kısa süren çatışmalar sırasında düşman güçlerden ölen veya yaralananların da olduğu söylenmektedir. Ancak bu konuda kesin bir bilgi mevcut değildir.

Sömürgeci güçleri etkisizleştirdikten sonra, gerillalar kentin çeşitli yerlerine gruplar halinde dağılarak halka yönelik propaganda konuşmaları yaptılar, bildiri ve yayınlar dağıttılar. Aşağı yukarı 4 saat kadar süren bu faaliyetlerden sonra, gruplar yine düzenli biçimde geri çekilerek hızla üslerine doğru uzaklaştılar.

Gerillalar kenti terkettikten sonra inlerinden çıkan, çevre il ve ilçelerden getirilen özel timlerle de takviye edilen sömürgeci güçler yine masum halka karşı canavarlaştılar. İlçe merkezinde girilen operasyonlarda çok sayıda yurtseverin gözahtına alındığı bildirilmektedir. Gözahtına alı-

mana önemli kayıplar verdirilmedi. TC'nin korkusunu daha da arttırmış, uyularını kaçırmıştır. Bundan hareketle kitleler üzerinde baskıları yoğunlaştırıp gerillaya destek sunmaları önlenmeye çalışılıyor.

Örneğin, Elbistan'a bağlı Şişre Şanî (Alçıkçek) köyü ile çevredeki diğer köylerde son dönemlerde sömürgeci baskılar oldukça arttırılmıştır. Halkta, ARGK gerillalarına yardımcı olduğu ve destek sunduğu gerekçesiyle yoğun baskılar yapılmaktadır. Köylüler ihbarcılığa ve ajanlığa teşvik edilmektedir.

Halk ise bu tür sömürgeci dayatmalara giddetli tepki duymakta, baskı ve ajanlaştırma politikalarına karşı büyük bir kararlılıkla direnmektedir. Yöredeki muhabirlerimizin bildirdiklerine göre halk, "Daha fazla baskı yaparsanız, hepimiz gider doğrudan gerillaya katılırız" diyerek sömürgecilere meydan okumaktadır.

Ulusal kurtuluşçu otoritenin de gerilla faaliyetlerine paralel olarak artmasıyla birlikte, son günlerde devlet yanlılarında da bir pişmanlık ve yurtseverlere sempatiyle yaklaşma eğilim ve istemi açıkça gözlenebilmektedir. Eski konumundan pişmanlık duyup, yurtseverlere yanasmak isteyenler arasında, devlete bağlılığıyla taranan eski köy muhtarları ve çevresi de bulunmaktadır.

Bu alanlar özellikle son üç yıldan bu yana ARGK gerillalarına birçok konuda destek sunan ve giderek yurtseverliğe eğilimi artan alanlardır. Sınır kesiminde yer alan ve sömürgeci asimilasyonlardan en fazla nasibini alan bu yörelerde, son dönemlerde gelişen yurtseverlik dalgası bir nevi eski olumsuz konuma bağlandı ve öze dönük niteliğindedir.

Karakol baskınında 4 asker öldürüldü

10 veya 11 Nisan günü, ARGK gerillaları tarafından Elbistan'da bulunan bir askeri karakola saldırı düzenlendi. Saldırı sonucu karakolda görevli askerlerden 4'ü öldürülürken, birçoğu da yaralandı. Eylemi başarıyla gerçekleştiren gerilla grubu kayıp vermeden olay yerinden ayrıldı.

Gerillanın bu başarılı saldırısı, düşmana verdirilen kayıpların da ötesinde anlam taşımaktadır. Sömürgecilerin halka uyguladıkları baskıların karşılıksız bırakılmayacağı ve Kürdistan halkının ülkenin hangi alanında olursa olsun artık sahipsiz olmadığı somut biçimde kanıtlanmıştır.

Bu arada yörede yoğun tutuklamaların da olduğu, ancak tutuklananların kısa sürelerde serbest bırakılmak durumunda kaldığı da bildirilmektedir.

Elbistan

Yoğunlaşan sömürgeci baskılara ve ajanlaştırma politikalarına karşı kitleler direnmektedir

Elbistan (Berzwedan): Gerilla faaliyetlerinin Nurtaklara dek yaygınlaşması, sömürgeci faaliyet TC'yi alabildiğine örkütmektedir. Son dönemlerde Güney-Batı Eyaleti'nde gerilla birliklerinin sömürgecilerin askeri ve ekonomik hedeflerine yönelik başarıyla saldırılar gerçekleştirmesi ve bu saldırılarda düş-

Hezex

"Köy Korucularına Ambargo" eylemi sürüyor

Hezex (Berzwedan): Bir süreden beri Hezex (İdi) köy korucularına konulan ambargo devam ediyor. Korucuların, PKK'nin çıkardığı Af Yasası'ndan yararlanarak sömürgecilerden aldıkları silahları bırakması, halktan ve ARGK'den özer ve af diyip pişmanlık göstermesi için Mart ayı ortalarından beri başlatılan ve bir kampanya biçiminden Hezex'te süren bu ambargo süresizdir. Her alana örnek ola-

çak bu girmimin şimdiden başanlı olduğu ve etkilerinin belirlemeye başladığı bildiriliyor.

Köy korucularına konan bu ambargo için Hezex'teki muhabirimiz 5 Nisan günü şunları aktardı: "Eylemimizin adını 'Köy Korucularına Ambargo' olarak koyduk. Buna göre korucularla olan ticaretin her türlü sosyal ilişkisi kesilmiş durumdadır. Korucuları teslim alıncaya ve amaçlarımıza ulaşmaya kadar, onların üçerimize gelmesine izin vermiyoruz. Hiçbir insan onlarla konuşmayacak, hiçbir esnaf onlara hiçbir mal satmayacaktır. Bu uygulama 21 gündür tam bir başarıyla sürüyor. Üçerimizden terli olan korucuların çevre ilçelere gidip ihtiyaçlarını oradan temin etmeye kalkışmalarını engellemek için de tüm ilçe ve köylere haber saldı. Onlardan bizi desteklemelerini istedik. Bizim gelen habere göre Cizre Botan ve Nisêbîn'e giden bazı Hezex'li korucuları halk oradan da kovmuştu.

"Güçümüzün meydanı şimdiden belirtmeye başladı. Barın köyünden Vaeî Bozkurt silahını TC yetkililerine teslim ederek koruculuktan istifa etti. Halktan da affını istedi. Çok sayıda korucu da bayramdan sonra silahlarını bırakacaklarına dair haber saldı. Sanırım 1-2 ay içinde tüm köylerden silah bırakanlar olacak ve önemli sonuçlar belircektir.

"Ambargonun önemli siyasi sonuçlara yol açması için, diğer alanların da bu eyleme katılması çalışma ve görüşmelerini yapıyoruz. Bu kampanyanın yaygınlaşacağını ve etkin sonuçlara ulaşacağını sa-

men sömürgecilere ajanlıktan vazgeçmeyen köy muhtarı ve karısı ölümle cezalandırıldı. Böylece Kürdistan halkının çektiği buncacından sömürgeciler kadar pay sahibi olan içbirlikçilik ve ajanlık yuvalarından birisi daha ortadan kaldırılmış oldu.

Olaydan sonra köy halkına eylemin amacı konusunda bir açıklama yapan gerilla grubu daha sonra ülerine dönmek üzere köyden uzaklaştı.

Şemzînan

KDP'nin klavuzluğunda gerçekleştirilen bir operasyon ve hezimetin ardından yaratılan spekülasyonlar

Şemzînan (Berawedan): Geçtiğimiz Mart ayı sonları ile Nisan başlarında TC'nin Güney Kürdistan içlerine yaptığı saldırılar ve o alanlardaki PKK kamplarına yönelik operasyonları üzerine pek çok spekülasyonlar yapıldı ve bu durum günlerce devam etti. Konu ile ilgili olarak elimize ulaşan haberleri geçen sayımızda okuyucularımıza sunmuştuk.

Sömürgeci basını az çok izleyenler fark etmişlerdir. Bu konudaki haberlerde son derece ilginç bir rota izlendi. Başlangıçta TC askeri birliklerinin Güney Kürdistan'a girdiği yolundaki iddialar tümenden reddedildi. Böyle bir şeyin kesinlikle olmadığının

Şemzînan'da düşmanın kayıpları, geçen sayıya kesin olmamak kaydıyla yazdığımız gibi 30'er değil çok daha fazlaydı. Ayrıca Qilaban'dan gelen birliklerin bağındaki bir yarbayın öldürüldüğü veya esir edildiğini yazmıştık. Ancak son aldığımız kesin haberde, söz konusu yarbayın Qilaban'da değil Şemzînan'daki çarpışmalarda öldürüldüğü anlaşıldı.

Bu konudaki ayrıntılı haber şöyle:

Şemzînan ve Çel alanından Güney'e giren sömürgeci Türk ordu birliklerine, o yörede bulunan KDP güçleri ile Gerdî aşiretine bağlı çeteler klavuzluk ettiler. Güney'e giriş planlandıktan sonra, Gerdî aşiretine bağlı korucular, operasyon öncesinde belli bir süre salt bu iş için düzenli askeri eğitimden geçirildiler. Operasyondan bir gün önce, yani 29 Mart günü de, Gerdîli çeteler keşif amacıyla Güney'e gönderildiler. Gerdîli çetelerin keşif raporları ve KDP'lilerin verdikleri bilgiler değerlendirilerek sömürgeci ordu birlikleri, ertesi gün aynı çeteleri ile yarıya alarak Güney'e girdi.

Bu plan doğrudan doğruya TC Genelkurmaylığı'ndan yürütülmekteydi. Bunu faşist Kozakçioğlu da yaptığı açıklamalarda dile getirdi. Plan hazırlıklarının son aşamaya geldiği günlerde bir KDP temsilcisinin Ankara'da bulunuşu da dikkat çekiciydi.

Ancak tüm hazırlıklara rağmen Güney'e giren sömürgeci birlikler büyük kayıplar vererek geri döndü. Dönüşte, sınıra çok yakın bir noktada tekrar Kuzey'e girmek üzere iken ARGK gerillalarının pususuna düştüler. Hiç beklemeyenleri bir anda neye uğradıklarını şaşırarak sömürgeci ordu

mada en az iki düşman askerinin öldürüldüğü öğrenildi.

Kendülerinden sayıca çok daha fazla ve teknik donanım açısından da avantajlı olan düşman güçlerine karşı üstün bir moral ve gerillanın yaratıcı taktikleriyle çarpışan ARGK gerillaları, olayda hiçbir kayıp vermeden üslerine çekildiler.

Şirnex

Basan'da 6 gerillanın şehit düştüğü söylenen olay aydınlığa kavuşmadı

Şirnex (Berawedan): Nisan ayı başlarında meydana gelen bir olayda 6 veya 8 ARGK gerillalarının şehit düştüğü bildirildi. Sömürge valisi faşist Kozakçioğlu'nun yaptığı açıklamada, 2 Nisan günü, Basan (Güçlûkonak)'a bağlı Geliye Zawê (Damlataşı) köyünde meydana gelen bir çatışmada iki altı bayan altı gerillanın şehit düştüğü söylenmekteydi.

Çeşitli kaynaklardan yaptığımız tüm araştırmalara göre belirtilen tarihlerde o alanda bir çatışmanın yaşandığı doğrulanmadı. Adı geçen bölge azu çete Beho Axa'nın bölgesidir. Geliye Zawê de ona ait bir köydür. 1985 yılında da bu köyle, aralarında Hasan CABA-DEK'in de bulunduğu 6 kişilik bir gerilla grubu şehit düştüğü. Belirtildiğine göre yeni olay da aynı köyde olmuştur. Köy Findik (Beronî) buracığına bağlıdır.

Yörede bulunan bir kaynak, olayın bir çatışma olmadığını, köyde yemek yiyen gerilla grubunun ihbar edilmesi sonucu, sömürgecilerin eve baskın düzenlediklerini ve gerillaların burada şehit düştüğünü söylüyor.

Diğer bir kaynağa göre grupta 6 değil 8 gerilla bulunduğu, 8 kişinin kim olduğunun tartışıldığı belirtilmektedir. Bazıları yeni katılan bir savaşçı olabileceğini belirtirken, bazıları da şüpheli biri olduğundan şüpheleniyor. Ayrıca bu kaynaklar da bölgede belirtilen tarzda bir çarpışma olmadığını söylemektedirler. Bu nedenle savaşçıların bir tuzağa düşürülmüş olabileceği ve zehirlenmek suretiyle katledilmiş olmaları ihtimali de aşırı kazanıyor. Sömürgeciler ne cezazeleri alkelerine vermeye ve ne de ölmesi yapılmasına yanaşmıyor. Bu nedenle olayın açıklığa kavuşması daha da güçleşiyor.

Kesin olmamakla birlikte bu olayla şehit düşen gerillalardan döndüğün adları şöyle:

Şêkrê BENÎR (Hanan), Kerboran'a bağlı Koprûz (Kuşluca) köyünden, daha önce Amed Cezari'nde yatmış.

Zekî KILIÇ (Ali), Basanlı. **Zeynep ...**, Basanlı. **Leyla...**

Şirnex merkezinde özel timlere bir darbe daha:

2 tim elemanı öldürüldü

7 Nisan akşamı Şirnex merkezinde gerillalar özel tim ekiplerine yönelik bir saldırı gerçekleştirdiler. İsmet Paşa Mahallesi'nde saat 21.00 saatlerinde meydana gelen saldırıda 2 tim elemanı öldü, bir kaç da yaralandı.

Şirnex muhabirimizin bildir-

diğine göre, işkenceciliğiyle ünlü bir özel tim eldivi, tepeden turnağa otomatik silahlarla donanmış vaziyette kentte devriye gezerken, İsmet Paşa Mahallesi'nde, ARGK'ye bağlı sayıları belirlenemeyen bir grup şehir gerillasının ateşiyle karşılaştı. Gerillanın ateşine karşılık vermeye fırsat bulamadan, ekipte yer alanların tümü ölü ya da yaralı olarak saf dışı bırakıldı. Gerilla grubu süratle olay yerinden uzaklaşarak izini kaybettirdi.

Daha sonra büyük bir asker, polis, özel tim ve korucu gücünü kent merkezine yığan sömürgeciler, sabaha kadar safa sola ateş ederek halka gözdağı vermeye çalıştılar. Halk bu durumla alay ederek, bu aslında kendi korkularını gidermeye yönelik bir girişimdir diyordu. Çarpışma arama yapma bahanesiyle suçsuz halk duvar diplerine toplanıp üzerlerinde saatlerce terör estirildi.

Nisêbîn

Askeri araç gerilla mayınına çarparak havaya uçtu: 1 asteğmen, 1 assubay ve 9 asker öldü

Nisêbîn (Berawedan): ARGK gerillalarının döğediği bir mayına çarpan sömürgecilerle altı bir askeri araç, havaya uçarak parçalandı. 5 Nisan günü Nisêbîn'e bağlı Tirmîz (Kutlubey) köyü yolu üzerinde meydana gelen olayda, ilk belirlemelere göre, biri asteğmen, biri assubay olmak üzere toplam 11 düşman askeri öldü. Araçtaki diğer askerlerin tümünün de yaralandığı bildiriliyor. Yaralıların durumunun ağır olduğu, bunlardan birçoğunun da daha sonra ölmüş olabileceği söylenmektedir.

Etkindiğimiz bilgilere göre, sömürgeci birliklerin çevre köylerde operasyona çıkacağı lahihbaratını alan gerillalar, askeri konvoyun geçmesine az bir zaman kala, Tirmîz köyünün yoluna, tahrip gücü yüksek bir mayın döğediler. Konvoyun en önünde bulunan askeri cense mavna çarparak içindekilerle birlikte havaya uçtu. Diğerleri ölü ve yaralıları toplamaktan operasyon yapmaya zaman bulamayarak geri dönmek zorunda kaldılar.

Nisêbîn'de halktan biri aynı gün tesadüfen dörbünle bakarken taburun önüne bir helikopter indiğini gördü. Meraktanıp izlediğinde, helikopterden 10 kadar asker cense indirildiğine tanık olur. Sömürgecilerin bu olay hakkında hiçbir açıklama yapmayarak gizlemeye çalıştılar. Ancak yöre halkı durumu araştırınca, tabura helikopterle getirilen cezazelerin sözü edilen olay yerinden geldiği öğrenildi.

Farqîn - Pasûr

Pasûr'da bir köy evine saldıran özel timler gerillalardan derslerini aldılar

Farqîn - Pasûr (Berawedan): Nisan'ın ilk haftasında, Pasûr (Kulp)'a bağlı bir köyde bir yurtsevere altı köyün biraz

Gerillalar formasyonunda.

Foto Berawedan

niyoruz. Ayrıca Hezex halkı olarak diğer köy, kışma ve kentlerin de kendi alanlarında bu kampanyayı başlatarak destek vermelerine çağrıda bulunuyoruz."

Mêrdîn

Bir ajan yuvası ortadan kaldırıldı

Mêrdîn (Berawedan): Mêrdîn'in merkezine bağlı Kerwan köyünün muhtarı uzun süreden beri sömürgecilerin hizmetinde çalışmakta ve yöredeki yurtseverleri düşmana ihbar etmektedir. Gerillalar tarafından defalarca uyarılmasına rağmen bu faaliyetini durdurmamakta ısrat etti.

Adı geçen köy Nisan başında bir grup ARGK gerillası tarafından basıldı. Bütün uyarılara rağmen

landı. Ancak bir kaç gün sonra farklı spekülasyonlar ortaya çıktı. Kimi burjuva gazetelerine göre 30, kimine göre 60 hatta bazılarına 120'nin üzerinde ARGK gerillasını öldürüldüğü yazılmaya başlandı. Manşetleri birkaç gün bu tür yalan haberler süledi. Güney'e giriş inkar edilmiyse artık, ama PKK'ye büyük kayıplar verdirildiği söyleniyor ve bununla övünülmüyordu.

Ne var ki, bu durum da uzun sürmeyecekti. Hemen ardından bu kez söz konusu gazetelerde TC ordusunun ne kadar kayıp verdiği yazılmaya başlandı. Bu konuyla da rakamlar birbirini tutmamaktaydı, ama önemli olan da kayıpların olduğu, hatta ölenler arasında bir de binbaşının bulunduğu itiraf edilmekteydi.

Oysa gerçek, önemli oranda geçen sayımızda yazılanlar gibiydi. Ancak daha sonra aldığımız ayrıntılı haberlere göre, gerek Qilaban (Uludere)'da gerek-

sürükleri, biri yarbay olmak üzere en az 50 kayıp verdi. Böylece Qilaban'dakilerle birlikte sömürgecilerin toplam kayıpları 100'ü buldu. Ayrıca koruculardan da ölenler oldu. Çok sayıda yaralı var.

Bu çarpışmalar sırasında Zekî DEMİR (Erdal) adlı bir ARGK gerillası da şehit düştü.

Bozîd

Sömürgeci birliklerle çıkan çarpışmada 2 düşman askeri öldürüldü

Bozîd (Berawedan): Bozîd (Doğubeyazıt)'a bağlı Hece köyü yakınlarında sömürgeci ordu birlikleriyle ARGK gerillaları arasında bir çarpışma çıktı. 6 Nisan 1991 tarihinde meydana gelen çarpış-

dışındaki bir ev, özel timlerin roketli saldırısına uğradı. Evde bulunanlardan biri öldü, diğerleri de çeşitli biçimlerde yaralandılar. Alınan haberlere göre bu yaralıların biri daha sonradan yaşamını yitirdi.

Sömürgeci bu olayı da gerillaların üzerine atıp bir karalama ve kitlelerden tecrit aracı yapmak istediler, ancak ev sahibinin yurtaever niteliği çevrede iyi bilindiği için bu yalana inanan olmadı. Evin sahibi yurtaevere daha önce birkaç kez koruculuk önerilmiş olmasına rağmen, o bunu kabul etmeye yanaşmamıştır.

Köyün çok yakınında bulunan gerilla birliğinin durumdan haberdar edilmesi üzerine, henüz yörenen fazla uzaklaşmayan timlerin yolları kesilerek yaptıklarını hesabı anında sorulmuştur.

Pasûr ile Farqin arasındaki dağlık alanda pusuya düşürülen timlere ağır kayıplar verdirildiği bildirilmektedir. Sömürgeci olayın bu yarını gizli tutmaktadır. Olayın sonucu hakkında gazetemiz yayına girene kadar kesin bir bilgi edinemedik. Önümüzdeki sayılarda bu konuda daha detaylı bilgiler verebileceğimizi umut ediyoruz.

Çewlik - Dênim

Conik'de ARGK'nin büyük intikam eylemi:

Bir sömürgeci taburun önemli kesimi safdışı bırakıldı

Amed - Çewlik - Dep (Berxwedan): Çewlik (Bingöl)'e bağlı Conik (Yayladere) ilçesinin Çemê Zeynî (Sürmelik) köyü civarında, ARGK gerillaları sömürgeciye altı büyük bir askeri birliği

pusuya düşürdü. 11 Nisan günü operasyondan dönen düşman birliklerine yönelik bu başarılı saldırıda, bir sömürgeci taburun önemli bir kesimi safdışı bırakıldı.

Yörede bulunan muhabirlerimizin bildirdiğine göre, aralarında subayların da bulunduğu 60 civarında sömürgeci asker öldürülürken, bir bölüm askerin de kayıp olduğu söylenmektedir. Ayrıca düşman askerlerinden çok sayıda da yaralanan olduğu bildirilmektedir.

Düşmanın ağır kayıplara uğratıldığı bu olayın gelişimi şöyle olmuştur. Aşağı yukarı bir tabur kadarlık bir güçle Conik köylerinde operasyon yapan sömürgeci birlikler kışkırtılma dönemeğine geçtikten sonra konvoy halinde yol almaktadır. Düşman konvoyu Çemê Zeynî yakınlarında bulunan bir köprüden geçerken sırada ARGK gerillalarının kurmuş olduğu pusuyla karşılaştı. Çarpışmanın geçtiği nokta pusun son derece elverişli bir noktadır. Düşman güçleri tümüyle pusun alanı içine düştüğü gibi geri dönüp kaçma olanağı da onlar için oldukça kısıtlıdır. Önemli bir kesimi tam köprü üzerinde iken gerillaların yoğun ateşi altında kalır. Kısa süreli yoğun ateşle düşmana ağır kayıplar verdirilir. Düşman gücünün önemli bir kesimi dişi ya da yaralı savaş dışı kalır.

Edinilen bilgilere göre burada sömürgeci birliklerden 60 kadar asker öldürüldü. Ayrıca çok sayıda askerin de kaybolduğu, kaybolanlardan henüz hiç bir haber alınmadığı bildirilmektedir. Kaybolan askerlerin muhtemelen köprüden ya da kıyıdaki yamaçlardan Perisuryuna düşmüş olabileceği tahmin edilmektedir.

Conik'de sömürgeciye böylelerine unutamayacakları bir ders verilmesinin ayrı ve özel bir önemi de vardır. 1990 Aralık ayında bir grup ARGK gerillasını havadan ve karadan büyük bir güçle

22 Mart 1991 İstanbul 1 Mayıs alanında Newroz kutlaması

Foto: Berxwedan arşivi

kusatarak, günlerce süren çarpışmalardan bir sonuç alamaması üzerine, büyük ihtimalle sonunda kimyasal silahlar kullanılarak 11 savaştan katleden sömürgeciye bu muntakada böyle bir darbenin vurulması, ARGK'nin nasıl intikam alacağını gösterdiği gibi, yurtaever halkımızın da yüreğine su serpmiştir.

Şehitlerimizin cenazelerini alabilmek için haftalarca karlı ve tipili havalarda dağ dağ dolağan ve büyük bir azimle sömürgeci-lerin çıkardığı tüm engeller gibi doğa engellerini de aşarak sonunda cenazeleri almayı başaran yurtaever halkımız, şimdi Perisuryunda kayıplarını arayan düşmana da yardımcı olabileceğini söylemektedir.

Sömürgeci olayın boyutlarını gizli tutmak için yine gerçek dışı açıklamalar yaparak, sadece 9 askerlerinin öldürüldüğünü ve olayda iki gerillanın da öldürüldüğünü açıklamışlardır. Yöreden aldığımız haberlerde gerilla kayıplarının da sadece bir kişi olduğu doğrultusundadır. Şehit düşen ARGK gerillasının kimliği konusunda somut bir bilgi henüz elimize ulaşmış değildir.

Çewlik - Mûş - Amed

Günlerce süren çarpışmalarda sömürgeciye ağır kayıplar verdinli

Bongilan (Berxwedan): Son dönemlerde gerilla saldırılarının yoğunlaştığı bu bölgede düşmana ağır kayıplar verdirilmektedir. Sömürgeciye önemli kayıpların verildiği çarpışmaların birisi de Çewlik, Mûş, Amed üçgenindeki dağlık alanda yaşandı. Amed'e bağlı Pasûr, Mûş'a bağlı Zengok ve Çewlik'e bağlı Bongilan (Solhan) alanları arasındaki dağlık alanda, 10 Nisan günü çıkan çarpışmalar 10 gün boyunca devam etti. ARGK gerillaları ile TC askeri birlikleri arasındaki bu çarpışmaların kesin sonuçlarına henüz alamadık. Ancak ilk belirlemelere göre, sömürgeci güçlerden 1 subay, 3 subay ve çok sayıda asker de öldürüldü. 6 köy korucusunun da öldürüldüğü çarpışmalarda çok sayıda asker de yaralandı. Gerillaların kaybı konusunda şu

ana kadar elimize bir bilgi ulaşmadı. Ancak Bongilan muhabirimiz gerillalardan herhangi bir kayıp olmadığını bildirdi. Son gelen haberlere göre, sömürgeciye o alana sürekli olarak yeni askeri birlikler sevk edildiği bildiriliyor.

İstanbul

Newroz ve Ulusal Kahramanlık Haftası YXK'nin orgazine ettiği yoğun bir eylemlilikle kutlandı

İstanbul (Berxwedan): Çok sayıda Kürdistanlı'nın yaşamakta olduğu sömürgeci metropol kenti İstanbul'da Newroz ve Ulusal Kahramanlık Haftası yoğun bir eylemlilik ve coşkuyla kutlandı. 20-21 Mart gecelerinden başlayan eylemlilik değişik biçimlerde ve boyutlarda devam etti. Newroz gecesi İstanbul'un birçok semtinde sömürgeci-fağist TC'nin çeşitli kurum ve kuruluşları ateşe verildi, yollarda ateşler yakıldı ve İstanbul'un hemen hemen her tarafında pullamalar yapıldı.

Karaköy, Zeytinburnu, Merter, Fundikzade, Bahçelievler, Avrılar ve daha birçok semtte banka, postane ve daha değişik kuruluşlara molotof kokteyli saldırılar gerçekleştirildi. Avrılar'da bir dozer yakılarak imha edildi. Şişli'de polis karakoluna 60 m mesafede yollar ateşe verilerek sloganlar atıldı, pullama yapıldı.

Bir hafta devam eden bu eylemlilikten sonra, 28 Mart günü Mahsum KORKMAZ (Ağır) yoldaşının anısına yine ERNK taraftarınca sayısız eylem gerçekleştirildi. Düşman bu eylemlerden ötürü adeta sağına döndü. Burjuva basını gelişmeyi, "PKK İstanbul'u hastı", "Hu gece İstanbul titredi" gibi başlıklarla yansıttı.

28 Mart gecesi gerçekleştirilen eylemler şunlar: Kurtuluş'ta bir belediye otobüsünün yakılması, Fundikzade'de bir banka şubesinin molotof kokteyli ile tamamen yakılması, Bahçelievler'de bir bankaya patlayıcı yerleştirilmesi ve büyük hasara yol açılması, Hasköy'de başka bir banka şubesinin yine molotof kokteyli ile yakılması. Ayrıca Akşaray'da da 100 kadar kişinin

katılımıyla bir korse gösteri yapıldı. 200 m kadar yüründükten sonra iki binası ile bir banka şubesi ateşe verildi.

22 Mart 1991 günü Taksim alanında Newroz kutlandı. Eyleme 2.000 civarında yurtaever katıldı. Taksim meydanına yürüyerek giren kitle, "Kürdistan fağizme mezar olacak", "Riya me rîya Maülâm e", "Bijî Newroz", "Bijî Kurdistan" sloganları ile sömürgeciye kahretti. Taksim alanında ateşler yakıp konuşma yapmak isteyen kitlelere fağist polis ateş açtı. Sülaha karşı taş, sopa ve molotof kokteyller ile kendini savunan yurtaeverler daha sonra dağıldılar. Eylem sonrasında 30 civarında yurtaeverin gözaltına alındığı bildirilmektedir.

Bütün bu eylemlerin organizasyonu ve yürütülmesi İstanbul YXK birimi tarafından yapıldı.

İzmir

Beşikçi Hoca ile dayanışma toplantısı

İzmir (Berxwedan): 2 Nisan günü, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi kantininde, İsmail Beşikçi Hoca ile dayanışma, tutukluluğunu protesto toplantısı ve forumu yapıldı. YXK'nin düzenlediği foruma toplam 200 kadar kişi katıldı. Toplantıda Beşikçi Hoca'nın yaşam ve mücadelesi ile hürriyet mücadelesi anlatıldı. YXK'nin Hoca'nın tutuklanması konusundaki bir mesajı okundu. Ayrıca okunan Kürtçe türküler ve devrimci marşlarla da toplantı renklendirildi.

Güney Kürdistan'la dayanışma yürüyüşü

10 Nisan çarşamba günü Ege Üniversitesi kampüsünde Güney Kürdistan direnişi ile dayanışma ve Kürt halkı üzerinde uyulanan katliamları protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapıldı. YXK'nin düzenlediği yürüyüş, diğer dost örgüt ve güçler de katılarak dayanışma gösterdiler. Toplam 700 kişinin katılımı ile gerçekleştirilen eylemde ABD ve Irak bayrakları yakıldı.

Birinci yemekhanede başlayan yürüyüş, yurtların bulunduğu alana kadar sürdü ve burada o-laysız biçimde sona erdirildi.

"ERNK Ege Bölge Komitesi" imzasıyla Türkiye metropollerinde dağıtılan bu bildiri okunmuştu. Yar dağlı nedeniyle ancak birini yayınlatabiliyoruz.

Sömürgeci fağist TC'ye!

Kürdistan'da halkımıza yönelik katliamlara karşı sessiz kalmayacağız!

Sömürgeci fağist TC, Kürdistan'daki katliamlar zincirine yeni halkalar ekleyerek azınlıktır, azınlıktır oranda da fağist ordu güçlerini halkımızın üzerine saldırmaktadır. TC baş vurduğu bu en son taktiklerle bir taraftan ıflas etmiş özel savaş politikasını gözler önüne sererken, diğer taraftan da bun bir çırpınla doğrultmaya çalışarak, ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkan ve Parti etrafında kenetlenen halkımızın Kürdistan'ı yaşanılmaz bir duuma getirerek, ülke topraklarını terk etmeye zorlamaktadır. En son Hezax (İdil)'de cereyan eden ve vahşet düzeyine varılan uygulamalar bunun en açık bir göstergesidir. Devletin Kürdistan'da uyguladığı baskıları protesto eden yurtaever insanlarımızın üzerlerine açılan ateş sonucu, iki yurtaever insanımız alçakça katledilmiş, birkaçı da yaralanmıştır. Buna karşılık halkımız sessiz kalmamış, binlerce yıllık kin ve nefretini serühdana durarak göstermiştir. Şirnex, Cizire Botan (Cizre), Pasûr (Kulp) ve Kerburan (Nergiş) 'daki yurtaever Kürdistanlılar da büyük bir dayanışma sergileyerek düşmana karşı yok vücut olduklarını kanıtlamışlardır.

Kürdistan'da gün geçtikçe gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinde yerini alan halkımız, TC'nin özel savaş politikasını ıslan ve direnç ruhuyla bir kez daha boşa çıkarmıştır. Düşman, artık görebilmeli ki tarihi buzun açmızdan tekerrürden ibaret değildir. Kürdistan halkı kendisine teslimiyet dayatan sömürgeci fağist TC'ye karşı kadını-erkeği, çocuğu-genri ve yaşlılarıyla ranını ortaya koyarak direnmekte ve bu soyulu direnişi serühdana ateşleriyle doruğa ulaştırmaktadır.

Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine ve PKK'ye olan derinden bağlılığı onun, esaret zincirini kormasında ve özgürlüğe adım adım ilerlemesinde en büyük etken olmuştur. TC yüzyıllardan beri kanla bastırdığı ıslanları bugün de aynı katliamcı ve halklar düşmanı özülüyle bir kez daha kırmaya çalışmakta fakat Kürt halkının özgürlük haykırışlarına, başkaldırılarına engel olamamaktadır.

Güney Kürdistan

Güney Kürdistan'daki çarpışmalarda halktan büyük destek alan ARGK'nin etkinliği giderek artıyor

Zaxo - Qilahan (Berxwedan): Güney Kürdistan'da, Körfez savaşı koşullarında kendiliğinden gelişerek kısa sürede yayılan ayaklanmalar, Saddam'ın sivililere yönelik kanlı saldırıları sonucunda bastırılmasının ardından, doğru taktikler üzerinde yeni bir direniş hareketi yükseliyor.

Güney'de direniş durmuş değil. Çarpışmalar bütün hızıyla devam ediyor. Siyasal alanda PKK'nin etkinliği ve ağırlığı her geçen gün hissedilir ölçüde artarken, askeri açıdan da ARGK'nin rolü giderek artıyor. Alandaki direniş hareketi içerisinde yer alan grupların da yönlendiriciliğini yapan ARGK gerillaları, gruplar arasındaki iyi ilişki ve koordinasyonu sağlamada da hayati görevler yerine getiriyor. Bu birleştirici ve yönlendirici konuma taruk olan halk da onlara büyük oranda destek olmakta ve yardım sunmaktadır.

ARGK gerillaları aynı etkinliğini fildi çarpışmalarda da kanıtıyorlar.

Çiyayê Soran'da çarpışma

Zaxo yakınlarındaki Çiyayê Soran muntikaasında Nisan ayı başlarında büyük bir çarpışma meydana geldi. ARGK gerillaları ile peşmergilerden oluşan birliklerin adı geçen muntikada Irak güçleriyle karşılaştığı üzerine başlayan çarpışma, uzun süre devam etti. Yöreden aldığımız haberlere göre daha karşılıklı ateş başlamadan KDP peşmergeleri savaşmakta isteksiz davranıp alandan uzaklaşmayı yeğliyor.

Yalnız kalan ARGK gerillaları Saddam güçleriyle çarpışmaya giriyor. Çarpışmada 140 kadar Irak askeri öldürülürken 90'ı ise gerillalarca esir alınıyor. Bu olay yöredeki halkın ARGK'ye duydukları güven ve bağlılığı daha da pekiştiriyor.

Zaxo'da ARGK operasyonu

ARGK gerillaları, Zaxo merkezindeki bazı düşman ülerine yönelik başarılı bir operasyon gerçekleştirdi. 11 Nisan günü yapılan operasyon, 50 civarında gerilla ve bir o kadar milisin katılımıyla birkaç düşman noktasına birden yapıldı. Olaylarda toplam 136 Saddam askeri öldürüldü, 36'si de esir alındı. Esir alınan Irak askerleri gerillalar tarafından peşmergelere teslim edildi. Aldığımız bilgilere göre peşmergeler de bu esirleri TC yetkililerine teslim ediyorlar.

Operasyonda gerillalar çok sayıda silah ve cephaneye de el koyuyorlar. El konulan silahlar arasında 2 adet havan topu, 2 adet BKC ile 53 pikap kaleşnikof marka silah ve bunlara ait cephane de bulunmaktadır.

Olayda bir milis şehit düşüyor ve bir gerilla da hafif yaralanıyor. Şehit düşen milis, Elîk (Beytüşşebap) ilçesinin Derahûnê (Uzungeçit) köyündendir ve kod adının Salih olduğu bildirilmektedir.

ERNK-Botan 1. Bölge ile Serhed Eyalet Komitesi'nin, 21 Mart 1991 tarihinde Kürdistan'da dağıttıkları bildiriyi yayınlıyoruz:

HALKIMIZA!

- Ulusal direniş bayramımız Newroz kutlu olsun!
- Birlik, dayanışma, isyan ve zaferin sembolü Newroz'u serhildanlarla kutlayalım!

- 1991 Newroz'unu; geçen sene Cizira Botan, Nisêbin ve Bazid (Doğubeyazıt)'le başlayan, bu sene Şîmex, Hezex (İdil), Kerboran (Dargeçit) ve Hezo (Kozluk)'yla devam eden yüzbinlerin isyancı ruhuna bütün halk olarak cevap verelim!

Her Newroz'da olduğu gibi, bu yılki Newroz'umuzda da Partimiz, yeni bir hamlenin zirvesini ifade eden IV. Ulusal Kongre ile taçlandırarak halkımıza müjdelemektedir.

Başarıyla gerçekleştirilen Partimizin IV. Ulusal Kongresi'nin kararların doğrultusunda halkımızın ulusal birliğini gerçekleştirme ve özgür bir vatan yaratma göreviyle karşı karşıya olmanın bilinciyle siz halkımızı, 1991 yılını zaferlerle dolu ve süreklilik arzeden bir serhildanlar yılı haline getirmeye davet etmektedir.

Partimizin ilk Kuruluş Kongresi'nde bu yana geçen 12 yıllık bir süreden sonra, ülke toprakları üzerinde ve en sıcak savaş zemini olan Botan'da IV. Ulusal Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirmesi, siyasal, askeri ve örgütsel olarak ülke topraklarına derinden kök salmanın ifadesi olurken, siz halkımızın da bu tarihsel gelişmeye serhildanlarla karşılık vermesi gerçek anlamı bulmuştur. Düşmanın sömürgeci faşist zulmü altında her türlü katliam, baskı ve işkence uygulamasına ek olarak Körfez savaşı da bahane edilerek sizleri kitlesel olarak ülke topraklarından uzaklaştırma uygulaması, Kürdistan tarihinin birçok dönemlerinde olduğu gibi görkemli direnişler sergilenerek sert karşılık görmüş ve özgürlük için savaşmaya karar vermiş bir halkın iradesi önünde hiç bir gerici zorun engel olmayacağı günümüzde yaşanan direnişlerle bir kez daha kanıtlanmıştır. Ulusal birlik ve direniş bayramımız olan Newroz'u kutladığımız bu günlerde, Demirci Kawa'yla başlayan tarih, uzun bir aradan sonra Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN ve ardından fedakarlığın zirvesi kahraman Kürt kızı Zekiye ALKAN'ın yakıtıkları özgürlük meşalesi, günümüzde Şîmex, Hezex, Amed (Diyarbakır), Licê, Milazgir (Malazgirt), Cizira Botan, Kerboran ve Hezo serhildanlarıyla daha da gürleyerek yükselmıştır. Newroz ateşinin serhildanlarla bütünleşerek yaygınlık kazanması, geçmişteki yurt edinme çabası olan MED hareketini anımsatmakta ve bahar stiliyle bütünleşerek ayaklanma sürecini başlatmıştır. Öte yandan Newroz'un, Körfez savaşıyla birlikte, genelde uluslararası, özde bölgede alt-üst olan dengeler ortamında ele alındığında, halkımız açısından mücadeleye ivme kazandırma ve atılım yaptırma rolü daha da artmış bulunmaktadır.

Ulusal birlik, direniş, zulme karşı isyan ve zafer günü olan Newroz, binlerce yıl önce köleci Asur zulmüne karşı ayaklanan halkımızın kurtuluşunu sağlamakla kalmamış, Ortadoğu'da yaşayan ırılı-ufaklı halk topluluklarının özgürleşmesini de beraberinde getirmiştir. Demirci Kawa efsanesinde dile getirildiği gibi, zulümden kurtulup özgürlüğe varmak amacıyla savaşa karar vermiş bir halkın yükselttiği isyan ateşi zaferi getirmiştir. Zafer kazanan MED hareketinin direniş temeli o kadar güçlü atılmıştır ki, etkilerini günümüze kadar taşıyabilmiş, ikibin yılı aşkın bir süre esaret altında yaşamasına rağmen halkımız bu güçlü miras sayesinde varlığını günümüze dek sürdürebilmiştir.

Atalarımız MED'lerin Asur zulmünden kurtuluşlarıyla birlikte, kutladıkları ilk Newroz'dan yakın tarihimizde yakılan ilk Newroz ateşi arasında yaklaşık 2600 yıl geçmesine rağmen, Partimiz PKK şahsında aynı direniş ruhunun sergilenmesi tarihsel öneme sahip böyle bir çıkıştır. Sömürgeci tahakküm altında kendi gerçekliğine yabancılaşmış bir halkı ayağa kaldırmak kolay olmadı. Newroz'un ilk direniş ateşi, 12 Eylül faşizminin koyu kararlarıyla sarımsız bir inanç ve çelikten bir iradeyle, hem de Saygon zindanlarının bile yanında hafif kaldığı Diyarbakır zindan koşullarında ahlâd. 1982 Newroz'unda Çağdaş Kawa'muz Mazlum DOĞAN'ın yaktığı bu ateş, yüzyıllar öncesinin direniş geleneğini yeniden şahlandırdı. Mazlum DOĞAN'ın kendi bedeniyile yaktığı PKK'nin devrimci isyan ateşi. Newroz'un halkımız açısından taşıdığı tarihsel önemi, halkımız ve dünya kamuoyunun gözleri önüne sererek, barbar sömürgeci zulüm altında kurtuluşun ve insanca yaşamının direnişle elde edilebileceğinin en bariz örneğiydi.

Büyük önder Mazlum DOĞAN'ın yaktığı direniş ateşi, Ferhat KURTAY, Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN ve Eyref ANYAK tarafından beslendi. Binlerce kahraman halk evladı direnişe kan verdi. Yiğit Kürt kızı Zekiye ALKAN Newroz ateşini kendi bedeninde tutuşturarak daha da gürleşmesini sağladı. Yüzyılların esareti altında kendi toplumsal gerçekliğine yabancılaşmış halkımızın daldığı derin yıkudan uyanabilmesi için, onu derinden sarılabilecek eylemler gerekiyordu. Ve işte Mazlumların, Ferhatların, Zekiyelerin ve binlerce ardıllarının gerçekleştirdikleri eylemler böylece tarihsel öneme sahip ve görkemlidirler.

Yiğit Kürt kızları Bêrivan ve Zekiye, Mardin ve Diyarbakır özgürlüğünde tüm Kürdistan'ı etkileyen serhildanlar yarattılar. Partimiz ve şehitlerimizin halka ulaştırmak istedikleri mesaj gereken etkisini göstermiş ve halkımız, artık evlatlarını, sadece kendilerine mesaj iletmek için canlarını feda etmelerine tahammül edememiş, yüzyılların birikmiş öfkesini haykırarak serhildanlar yaratmıştır. 1990 Cizira Botan, Nisêbin, Êlih (Batman), Bazid vd. alanlarda gelişen serhildanlar böyle gündeme gelmiştir. Halkımızın ayağa kalkışına Partimiz 1990 yılı içinde peşpeşe ve başarıyla gerçekleştirdiği II. Ulusal Konferans ve

IV. Ulusal Kongre'de alınan güçlü kararlarla en anlamlı cevabını vermiş, gerilla savaşı ülke sathına yaygınlaştırarak düşmanı taviz üzerine taviz vermeye zorlamıştır. Düşman, Kürdistan'ın parçalanışlığını ve sömürge okupunu resmi ağızlarından itiraf etme ve aldatma amacını taşımakla birlikte halk varlığını ve dil serbestisini tanıma zorunda bırakılmıştır.

Parti IV. Ulusal Kongresi'nin başarıyla gerçekleştirdiği haberi kitlelere ulaşı-ulaşmaz Şîmex'de başlayan serhildan, halkımızın devrimci isyan ateşini daha gür yakmaya yönelik en anlamlı cevap olmuştur. Körfez savaşı gerekçe gösterilerek daha önce konumlandırılmış özel savaş gücüne ek olarak tam teçhizatlı 200 bin asker gücüne ve NATO Çevik Kuvvetleri'ne rağmen yeni döneme öncülük eden Şîmex serhildanı, Cizira Botan, Hezex, Milazgir, Amed, Kerboran, Hezo ve Kürdistan geneline doğru yaygınlık kazanan savaş cephemiz, Türkiye, Avrupa ve daha birçok alanda gerçekleştirilen dayanışma eylemleriyle desteklenmiştir. Şîmex'de gürleyen bomba, faşist TC'nin siyasal, askeri, ekonomik, kültürel vb. tüm kurum ve kuruluşlarına karşı savaş bir üst aşamaya verdirmiş olaydır. Önceki serhildanlar halkımızın birlik ve isyan ruhunu geliştirip pekiştirirken, bu temelde yükselen günümüz serhildanlarının özelliği saldırı temelinde nihai zafer olan Bağımsız, Birleşik ve Demokratik bir Kürdistan'ın kuruluşunu yakınlaştıracaktır. Daha şimdiden 1991 atılım sürecinin başlangıcını simgeleyen Şîmex serhildanı ve ardından süreklilik kazanan Hezex, Cizira Botan, Kerboran, Amed, Hezo vd. serhildanlar da göstermiştir ki, IV. Ulusal Kongre'yle birlikte daha da yetkinleşen Partimizin savaş çizgisi, tek kurtuluş yolu olup zaferin garantisidir.

Yurttaever halkımız!

1 Mart Şîmex, 4 Mart Hezex, 5 Mart Amed, 7 Mart Hezo ve Kerboran'da gerçekleşen ve giderek ülke çapında geliştirilen serhildanların anlam ve kazanımlarını iyi kavramak gerekir. Kürdistan sorununun uluslararası siyasal platformlarda meşrulaşarak önemle ele alınması, halk kimliğimizin kabul ettilmesi, ulusal birlik ve savaşın ruhunun güçlenip yaygınlaşması ve faşist TC'nin uluslararası kamuoyu nezdinde teşhir ve tecrit olması kazanımların başlıcalarıdır. Aynı şekilde Kürdistan'da uygulanan özel savaş boşa çıkarmada da temel bir rol oynamaktadır. Örneğin daha yakın zamana kadar imzalarımızı köy meydanlarında, okul binalarında, karakol ve işkence merkezlerinde toplu işkencelere tabi tutan özel tim, polis ve askeri güçlerin günümüzde nasıl teşhir olduklarını bilmeyen kalmamıştır. Bu durum, Hulusi Sayın vd. halkımıza karşı suç işlemiş canilerin halk adına cezalandırılmaları ve generallerin ardarda istifa zorlanmalarıyla birlikte ele alındığında savaşın moralieri sınıra inmş milyonlık faşist TC ordusunun da artık TC'yi fazla yapamayacağı ortaya çıkmıştır.

Günümüz serhildanlarında, Şîmex vd. alanlarda somut olarak görüldüğü gibi, TC'nin tüm siyasal, askeri, idari, ekonomik, kültürel vb. kurum ve kuruluşları olan hükümet konakları, karakollar, subay ve polis lojmanları, bankalar, okullar, burjuva parti binaları, postaneleri vb. hedeflenip tahrip edilmiştir.

Yeni dönem serhildanlarında da görüldüğü ki, düşman, halkımızın kitlesel gücünden korkmaktadır. Örneğin, Şîmex'de halkın uğradığı maddi zararların ödeneceği ve hiç kimsenin ayaklanmadan sorumlu tutularak tutuklanmayacağı vaadi en yetkili ağızlarla dile getirilmiş ve düşman geri adım atmıştır. Demek ki, kitlesel eylemlilik, düşmanın karşısında halkımızın kendi gücünü konuşturmayı sağladığı gibi, zaferi garantileyen faktörlerden birisidir.

Kölelik zincirini parçalayarak ayağa kalkıp düşmana saldıran halkımız!

Ulusal birlik, direniş, isyan ve zaferin sembolü olan Newroz bayramımızı ve Ulusal Kahramanlık Haftamızı (21-28 Mart) büyük bir saldırı ruhu ve serhildanlarla kutlayalım! Bu temelde ulusal kurtuluş savaşımızı süreklileştirip yaygınlaştıralım! Zaferi garantileyen Partimiz PKK önderliğinde, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK saflarına daha aktif bir biçimde katılalım! Düşmanın en ufak şiddet, baskı ve tutuklamalarına karşı süreklilik arzeden serhildanlarla cevap verelim! Her kazandığımız mevziden geri adım atmadan daha da tahkim edip yeni mevziler kazanmak için savaşalım!

Selam olsun serhildanlar yaratan APO'nun başkomutanlığındaki gerillaya, zindandaki direnişçiye ve bu kutsal dava uğruna kanlarını ve canlarını katık eden yüce şehitlerimize!

Selam olsun serhildanlarla düşmana saldıran genç-ihliyer, çocuk, erkek-kadın, tüm isyancı halkımıza!

Selam olsun düşmanın en modern ordu ve teçhizatına karşı taş, sopa, hançer, bomba ve silahla savaşanlara!

- Yaşayan birlik, direniş ve zaferin sembolü NEWROZ!
- Yaşayan gerilla ve serhildanların yaratıcısı Partimiz PKK önderliğindeki halkımız!
- Faşist TC, emperyalizm ve hain işbirlikçiler akıttıkları kanda boğulacaktır!
- YA özgür vatan ya ölümlü!
- Bile PKK-ERNK-ARGK
- Bile Serok APO

Kürdistan'da sömürgeci uygulamalar

MİLAZIR

TC hiçbir savaş kuralına uymuyor

**Ağır yaralı olarak esir düşen
Çiya yoldaş'tan hiçbir haber alınamıyor**

Milazgir (Berzwedan): Mily'un Milazgir (Malazgirt) kasabasında AROK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında meydana gelen bir çatışmada düşmana ağır yaralı olarak esir düşen Çiya yoldaş'tan şimdiye kadar bütün uğraşlara rağmen hiçbir haber alınamadı.

Çiya yoldaş, 28 Şubat 1991 tarihinde Milazgir'in Okçıyan köyünde meydana gelen çatışmada düşmana ağır yaralı olarak esir düşmüştü. Hatırlanacak olursa söz konusu çatışmada 2 ARKG gerillası sayıca çok üstün düşman güçleriyle kahramanca savaşarak 4 sömürgeci askeri öldürmüştü. Üçü aubay 10 kadarını da yaralamıştı.

Bu çatışmada aslarsa yedi ka-

tulan savaşçılardan Agit yoldaş şehit düşmüştü. zaten hasta olan Çiya yoldaş da görkemli bir direruş sergilemiş ve ağır yaralı olarak düşmana esir düşmüştü.

Aradan 45-50 günlük bir süre geçmesine rağmen Çiya yoldaş'tan şimdiye kadar hiçbir haber alınamadı. Sömürgeci TC savaş yasalarını hiçe sayarak savaş esirlerine bile işkence yapacak ve de onları katledebilecek bir karakterdedir. Bu nedenle Çiya yoldaşın işkence ile katledilmiş olabileceği ihtimali yüksektir. Aradan geçen bunca sürede, sömürgecilerin bu arkadaş hakkında hiçbir açıklama yapmaması bu ihtimali daha da artırmaktadır.

Anı adı Fezai İsmet ŞAHİN olan savaş esiri ARGK gerillalarının Güney-Batı Kürdistan bölgesinde bulunması, nasıl olsa Türkiye'de fazla arayanın olmaz düşüncesinden hareketle sömürgecilerin işkence ve katliamını daha kayıpsız işlemesine yol açmış olabilir.

Gazetemiz, başta Uluslararası Af Örgütü olmak üzere benzer tüm uluslararası kuruluşları durumdan haberdar ederek, bu konuda devreye girmeleri ve TC'nin olan bir katliamına engel olmaları hususunda girişimlerde bulunmuştur. Benzer girişimlerimiz tüm ilerici demokrat kişi ve kurumların da desteklemesi bir insanlık görevidir.

7 Nisan'daki protesto eyleminde gözaltına alınanlardan 77 yurtseverin mahkemeleri 11 Nisan günü yapıldı. Bunlardan 61'i serbest bırakılırken, geriye kalan 16 kişi halen gözaltında tutuluyor ve durumları konusunda herhangi bir açıklama henüz yapılmış değil. Serbest bırakılanların içinde yaralı olarak gözaltına alınan Vedat Aydın da bulunmaktadır.

Amed'de 14 Nisan günü yapılan yürüyüş sonrasında da yoğun gözaltına almalar oldu. Yine semtlerde kahvehane vb. yerlerden çok sayıda kişi toplandı. Tutukluların kesin sayısı bilinmemektedir. Öte yandan polislin yürüyüşçülere saldırısı sonucunda çok sayıda yaralanan da oldu. Bunlardan polislin açtığı ateşle yaralanan 8 kişiden ikisinin durumlarının ağır olduğu, en son aldığımız haberlere göre ağır yaralı Mihri Yüksel adında 17 yaşındaki bir gencin komada olduğu bildirilmektedir.

NİSÉBİN

14 Mart 1991 tarihinde Kerkük'teki çatışmada şehit düşen gerillaların cenazelerini almak üzere olay yerine giderken gözaltına alınan 8 yurtsever, 28 gün süren işkenceli gözaltı ve sorgulamadan sonra 12 Nisan günü DGM'ye çıkarıldı. Bunlardan ikisi serbest bırakılırken altısı da tutuklandı.

Tutuklananlar şunlar: Dr. Cemal Kahraman (İHD temsilcisi), Mehmet Baykal (gazeteci),

Mecit Akgün (gazeteci), Mehmet Doğan, Abdülkadir Akgöl, Adil Doğan (Son üçü bele-diye encümeni üyesidirler.)

Serbest bırakılanlar ise, Mah-yettin Anter ve Süleyman Balan'dır.

KERBİRAN

Newroz'dan önceki hafta yapılan gösterilerde gözaltına alınanların büyük kesimi tutuklanarak Amed cezaevine gönderildi. Gözaltına alınan yurtseverler, o sürede ne yakınları ve ne de avukatlarıyla görüştürüldü. Yoğun işkenceler altında tutuldukları 10 Nisan'da çıkarıldıkları DGM'de sadece üçü serbest bırakıldı. Diğerlerinin tümü tutuklandı.

PAZARCIX

Nisan ayı başlarında Pazarcix ve Gürrgum (Marag) da yapılan operasyonlarda 4'ü kadın toplam 33 kişi gözaltına alınmışlardı. 11 Nisan'da çıkarıldıkları Malatya DGM'de Fatma Bönül adlı yurtsever hayvan tutuklanırken, 32 kişi de serbest bırakıldı.

İZMİR

Sömürgeci TC "odoletti";

"Biji Kürdistan" pankartı taşıyanlara 10 yıl hapis

İzmir (Berzwedan): İzmir Kadifekale'de yapılan Newroz kutlamaları sırasında gözaltına alınan yurtseverler DGM'ye sevk edildi. DGM'ye sevk edilen 23 yurtseverden Şakirhan Özer, Ayhan Yağcı, Halide Yalçın, Selahattin Demir ve Mehmet Mehdi Öztürk adlı 5 yurtsever tutuklanırken diğerleri tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

Serbest bırakılan yurtseverler kendilerine yapılan işkencelerin izlerini basın mensuplarına gösterirken, savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladılar.

İHD İzmir Şube Başkanı Sekreteri Av. Şennar Akkaya bu konuda yaptığı açıklamada Kadifekale semtinde incelemelerde bulunduklarını belirterek "Semi panzer ve denizci araçlarla kuşatılma altına alınmış, sokaklardan, kahvehanelerden hiçbir gerekçe gösterilmeden sadece kimliklerine bakılarak ve de Kürt olmaları yeterli görü-

lerek, onlarca insan toplanmış, sokaklarda başlayan insanlık dışı muamele ve işkencenin her türlü su karakollarda sürdürülmüştür" dedi.

DGM savcısı ise, sanıkların, "Biji Newroz", "Biji Kürdistan" ve "Vur gerilla vur Kürdistan'ı kur" yazılı pankartlar taşıdığı gerekçesiyle 10'ar yıl ağır hapis cezasıyla cezalandırılmayı istedi.

SÉRT

Sért'te Mart ayında yapılan açlık grevleri sırasında geniş tutuklamalar yapılmıştı. Tutuklananlar arasında bulunan Şerif Çalapkulu adındaki birisi, polislerle işbirliği yaparak birçok kişinin daha tutuklanmasına sebep oldu.

Alınan bilgilere göre çözülen bu unsur, polislerle birlikte telefonun başına oturup metropol üniversite çevrelerinden bildiği, tanıdığı bütün kişileri arayarak Sért'e çağırır. Açlık grevleriyle dayanışmak üzere Eskişehir ve Ankara'dan gelen 36 kadar genç Sért girişinde polis tarafından gözaltına alınır.

7 Mart'ta gözaltına alınan bu gençler 5 Nisan'da mahkemeye çıkarıldılar. Bunlardan birkaçı serbest bırakılırken 23'ü de tutuklanarak cezaevine gönderildi.

QILABAN

Yoksul köylüleri humarına katledip, daha sonra çatışmada vurulan PKK lideri diye kamuoyuna sunmak sömürgeci-faşist TC'nin alışlagelen uygulamalarından. Bunun bir örneği de geçtiğimiz günlerde Qilaban (Uludere) da yaşandı.

Sömürge valisi faşist Kozakçıoğlu, 10 Nisan tarihinde yaptığı açıklamada, "Kırsal kesimde yapılan operasyonlarda bir grup teröriste rastlandığını, teslim ol çağrısına ateşle karşılık verilmesi üzerine çatışma çıktığını ve bir teröristin ölü olarak ele geçirildiğini" söyledi.

Bu açıklama tamamen yalan ve asılsızdır. Qilaban'ın Bağlıca köyünde, politikayla hiç ilgisi olmayan, içinde gücünde bir köylü TC askerleri tarafından katledildi. Olay budur, çatışma vb. tümüyle yalandır.

MERDİN

Kendini yakma eylemi

Mêrdîn (Berzwedan): Mêrdîn cezaevinde bulunan bir yurtsever tutuklu, Güney Kürdistan'daki katliamları protesto amacıyla üzerine benzin dökerek kendini yakmak istedi. 9 Nisan günü meydana gelen olayda, göçebe aşiretlerinden olan Davut ... adlı yurtseverin vücudunun önemli bir bölümü yandı. Adı geçen yurtsever ağır yaralı halde hastaneye kaldırıldı.

**Sömürgecilerin
koruculuk çıkmazı**

Dêrika Çiyayê Mazî / Heskîf (Berzwedan): Sömürgeci TC'nin büyük umutlarla örgütlemeye çalıştığı koruculuk kurumu, giderek kendisi için, içinden çıkılmaz bir hal alıyor. Bir yandan korucular rastgele cinayetleriyle TC'yi zor durumda bırakırken,

bir yandan da devlet silah bırakmak isteyen koruculara işkence yaparak bu görevi zorla sürdürmek istiyor. Aşağıdaki örnekler TC'nin bu konudaki çıkmazını iyi sergiliyor.

Ramazan Songel adındaki bir köylü, 14 Mart günü Dêrika Çiyayê Mazî merkezinde korucular tarafından kurşunlanarak katledildi. Maşmaq (İncesu) köyünden olan Ramazan'ın yakınlarının baskı ve uğraşları üzerine sömürgeciler kendi görevlendirip silahlandırdığı çetelerden üçünü tutuklamak zorunda kaldı. Tutuklanan çeteler Selahattin Aslan, Fahretin Aslan ve Reşit Aslan'dır. Bu aile yörede olumsuz özellikleri ve ajan faaliyetleriyle ünlüdür. Aynı aileden Faysal Aslan adlı başka bir ajan, faaliyetleri nedeniyle bir süre önce ARGK gerillaları tarafından ölümlü cezalandırılmıştı.

Diğer yandan Heskîfe bağlı Kadilê köyünden bir grup korucu silahlarını geri vermek amacıyla Êlih (Batman) Valiliği'ne başvurdu. Vali tarafından Batman Jandarma Komutanlığı'na oradan da Gercewa (Gercûg) ta-buruna gönderilen bu kişiler işkenceye tabi tutularak, bu işlemlerinden caydırılmaya çalışıldı. Gördükleri işkenceden günlerce yatdığı yerden kalkamayan Salt, Hîseyin, Yakup ve Abdullah Tûrkkan adlı bu kişiler, silah bırakmak istedikleri için Apocu olmakla suçlanıyorlar.

ANTALYA

Antalya'da da yapılan Newroz kutlamaları sonrasında çok sayıda kişi gözaltına alındı. Aldığımız bilgilere göre 20'el kadın toplam 60 yurtsever Antalya'daki kutlamalardan dolayı gözaltına alındı. Daha sonra çıkarıldıkları mahkemede bunlardan 16'si serbest bırakılırken 45'i tutuklanarak cezaevine kondu.

İSTANBUL

**Mücadele ve Demokrat
dergileri ile
Yeni Ülke gazetesini
toplattı**

İstanbul (Berzwedan): Sömürgeci-faşist rejim birtakım gasıtmalık karar ve uygulamalarıyla dünya kamuoyunu aldatıp demokrasi ve insan haklarına bağlı olduğu yolunda bol bol yargıya başvurmuş, özellikle Kürt sorunu konusundaki yasadışı tutumuyla kendini kalayca ele veriyor.

Çıkan son sayıları toplanan Demokrat, Mücadele ve Yeni Ülke adlı her üç yayını da toplatılma gerekçeleri, Kürdistan üzerine yazılmış yazılardır. Bunlardan Mücadele dergisi yapıldığı açıklanarak derginin toplatılmasına gerekçe olarak kapattığı yer alan "Kürt halkının talepleri kabul edilemezdir" başlıklı yazının gösterdiği bildirilmektedir. Demokrat dergisinin toplatılma gerekçesi, dergi sayfalarında yer alan ERNK Avrupa Örgütü'nün açıklamasıdır. Bölücülük yaptığı gerekçesiyle toplatılan Yeni Ülke gazetesinin yetkilileri ise "Yeni Ülke'nin toplatılması olumsuz bir gelişme" sözleriyle durumu izah ediyorlar.

ORTADOĞU'DA SAVAŞIN MERKEZİ DURUMUNA GELEN KÜRDİSTAN ÇALKALANIYOR

- ★ Güney Kürdistan ayaklanması yeni bir sayfaya girdi
- ★ Büyük kent ve kasabalar, Irak rejiminin kılıcı katliamına girtilmesi nedeniyle boğalıldı. Direniş dağlarda devam ediyor
- ★ Kentlerden kaçan 10 milyon kadar sivil Kuzey ve Doğu Kürdistan sınır boylarına yığıldı
- ★ Irak saldırıları ile hastalık ve açlıktan binlerce kadın, çocuk ve yaşlı soykırma uğruyor

Berxwedan Haber Merkezi

Baştarafı 1. sayfada

çinde gelişti ve geniş alanlara yayıldı. Zaxo, Dihok, Amadiye, Sülemaniye, Hewlêr (Erbil), Kerkük ve daha birçok kent ve kasaba peşpeşe ayaklanan güçlerin eline geçti.

Ayaklanmaya katılan güçlerin ağırlıklı bir kısmı, daha önce Saddam yönetimiyle işbirliği yapan kesimlerden oluşmaktaydı. Ayrıca önemli bir hazırlık ve örgütlenme durumları söz konusu değildi. Daha sonra Güney Kürdistan'daki geleneksel önderliklerin belli kanatları da duruma müdahale ederek, ayaklanma bölgelerine peşmerge güçlerinin bir kısmını aktardı. Ve ayaklanmanın fiili önderliğini ele almaya çalıştı. Ancak bunların da ciddi hazırlıkları olduğu söylenemez. Dolayısıyla ayaklanmaların kısa sürede ele geçirilebildi ama bunların nasıl etkilenebileceği konusunda fazla hesap yapılmamıştı.

O nedenle de 25 Mart'a doğru gelindiğinde, Saddam rejiminin ABD ile ateşkesi kabulünüp Güney Kürdistan ayaklanmasına yönelmesi ve saldırıya geçmesi üzerine, ele geçirilmiş bulunan kentlerin çoğu, yine kısa sürelerde yitirildi. Irak rejimi bu alan üzerindeki denetimini yeniden kurmak için, yeni bir kitlesel katliam ve soykırım hareketi başlattı. Milyonlarla ifade edilen insanlar yerinden yurdundan koparak sınır boylarına akın etmeye başladı. Ve silahlı direniş kutsal alanlara kaydırıldı.

Bu durum, Güney Kürdistan direnişi ve ayaklanması için yeni bir safha olarak da değerlendirilebilir. Ülkemizin bu parçasında da bağımsızlık düşüncesi temelinde bir direnişin örgütlenmesi ve geliştirilmesi için koşulları elverişli olduğu düşünülmektedir. Tamamen halk dinamiğine ve öz güce dayalı böyle bir direniş kısa sürede önemli kazanımlar ve meyveler elde edebilir. Şu anda Güney'de sürmekte olan direniş hareketi içerisinde yer alan ve giderek etki ve ağırlığı artan PKK-ERNK-ARGK önderliğinin damgasını taşıyan bir döneme, dolayısıyla yeni bir sayfaya girilmektedir.

Halkımız bugün büyük acılar çekiyor, çokça kanlar döküyor olsa da, birçoklarının belirttiği şekilde umutsuz değildir. Tazminat bedelini pahalı da ödemiş olsa bizzat yaşamın kendisi ona, doğru ile yanbaşı en iyi biçimde görülebilen olanağı sağlamıştır. Gerçek kurtuluş yolunun nerede olduğunu görebilmesi ve bu temelde kurtuluşa yönelmesi daha da olanaklı hale gelmiştir.

Ateşkes ve "barış" soykırımın diğer adıdır

Halk tarihimizde artık neredeyse gelenek haline aldı. Özellikle Ortadoğu bölgesinde ve Kürdistan'ın yakınında yaşanan savaşlar sonuçlanıp da ateşkes ilan edildiği, "barış dönemleri" diye anılan süreçler, bizim için bir katliama uğrama, soykırımdan geçme süreçleri oldu. Yaşanan savaşların galibi veya mağlubu sömürgeci devletler, savaş sonu dönemlerde çoğunlukla Kürdistan'a yönelik kanlı tablolara yarıttılar. Birinci ve ikinci dünya savaşları sonrasında Kürdistan'ın çeşitli parçalarında yaşananlar anımsanacak olursa, durum rahatlıkla farkedilebilir.

Aslında o kadar uzaklara gitmeye gerek yok. 1968'de İran-Irak savaşının ateşkesiyle sonuçlanması ardından Güney Kürdistan'da yaşananlar henüz belleklerden silinmedi. Halepçe katliamı da böyle bir "barış" sürecinde yaşandı. O zaman da ateşkes ilan edilir edilmez, faşist Irak rejiminin ilk işi Kürdistan'a saldırarak ve vahşi katliamlar gerçekleştirmek oldu. Bunun sonucunda da bilinen Halepçe faciası tarihe geçti.

Benzer bir durumu halk olarak bugün de yaşamaktayız. Körfez savaşında varılan ateşkesin henüz mürekkebi bile kurumadan, sömürgeci Irak rejiminin ilk işi yine Kürdistan'da kanlı katliamlara girişmek oldu.

Mart ayında ayaklanan halk güçlerinin denetimine geçen kentlerin birçoğunda Irak birlikleriyle peşmergeeler arasında yoğun ve kanlı çarpışmalar oldu. Bu çarpışmalar sırasında Irak sömürgecilerinin yine sivil kitleleri hedeflemesi üzerine yüzbinlerce insan kentleri ve büyük yerleşim yerlerini terk ederek kirlere, dağlık alanlara ve bu arada Kuzey ve Doğu Kürdistan sınırlarına doğru akın etmeye başladı.

Yaralı ve hasta insanların, hamile kadınların, çocukların, yaşlıların ve kadınların oluşturduğu bu göç kabileleri, Irak uçaklarının karadan ve havadan saldırıları ve bombaların altında kırıla kırıla, kayıp vere vere kendilerini adeta can havasıyla sınır boylarına atıyorlar. Kaçmakta olan bu sivillere Irak helikopterleri ve uçakları sürekli olarak bomba yağdırılmaktadır. Zira uçakların bile kullanıldığı bu olaylarda napaşimün yamsıma faşist ve asiltil bombalar atıldığı da bildirilmektedir. Bu manzaraya tanık muhabirlerimiz, kimi araçlarla, kimi yaya olarak yollara dökülmüş bu insanların Irak helikopterlerinin saldırıları karşısındaki durumlarını ve çabıklarını

ARGK artık Güney'de de direniş öncüsü...

Foto: Berxwedan

"sanki kıyamet günüydü" diye açıklamaya çalışıyor. Aynı manzarayı bir başka gazetenin muhabiri şöyle anlatıyor: "Yolda gördüğümüz insan manzaraları dayanılmaz gibi değildi. Kendini sürüklemeye çalışan iltihaplılar, çaresiz gözlerle etrafa bakıp adını atmaya çalışan hamile kadınlar, birkaç aylık kardeşini kucakına almış beş-altı yaşındaki çocuklar, yaralıları, dua eden yaşlı kadınlar bir insanlık faciası tablosu oluşturuyorlardı. Bir ara Saddam'ın helikopterleri görüldü. Ağaç yol üzerine aralıksız, tepiş teneşi gibi dökülmüş sivil halk üzerine bomba yağdırılmaya başladı. Bir anda dört-beş otobüs ve bir o kadar taksi içindekilerle birlikte gitti." (Milliyet, 4 Nisan 1991)

Bu saldırılara tarak olan Finlandiyalı bayan gazeteciler Mir ve Kesavaara ve Marita Vihervoori, Türkiye sınırına akın eden kabilelerden 20 bin kişinin Irak helikopterlerinin bombardımanı sonucunda yaşamalarını yitirdiklerini açıkladılar.

Hewler, Kerkük ve Selahattin kentlerinden ve diğer yerleşim alanlarından yüzbinlerce insan bu koşullarda yollara dökülüp büyük kayıplar verdiler. Çocuk, yaşlı, hamile kadın gözatılmadan geçirilen bu katliam, tam anlamıyla bir soykırım niteliğindedir. Bu soykırımdan kurtulmak umuduyla ve can havasıyla kendilerini sınır boylarına atanları ise bambaşka sürprizler, acılar ve ölümler beklemekteydi.

TC'nin halka sunduğu seçenek: Terörlerden ölüm beğen

Irak sığınanlardan kaçıp kendilerini sınır boylarına atabilen sivil halk kitleleri, bu kez de TC sömürgecilerinin terörüyle yüz yüze geldi. Büyük bir sahtekarlık örneği sergileyen TC, dışı karşı Güney Kürdistanlıların koruyucusu ve savunucusu kelmeye çalışarak dünyayı aldatmak istiyor. Gerçekte ise, Irak saldırıları ve teröründen kaçan insanlara yeni bir terör ve ölüm sunmaktan başka bir şey yapmıyor.

Bir an ölümün pençesinden ay-

rıhp sınıra ulaşabilen Güneyli kitleler, burada yeni sürprizlerle karşılaştılar. Türk sömürgecileri sınırların kapalı olduğunu, kimse'nin Kuzey'e geçmesine izin veremeyeceğini açıklıyordu. Bu tutumuyla ölümden kaçak yüzbinlerce insanın önünde set çekip durduruyor, Irak birliklerinin de ha etken bir katliam uygulamalarına olanak yaratıyordu.

Daha ilk kabileler sınıra yaklaştığında TC askerlerinin ateşli ve Türk helikopterlerinden atılan tehdit bıldırtıcıyla karşılaştılar. Kürtçe, Türkçe, Arapça ve Farsça yazılı bildirilerde, "Sınırı yaklaşmayın ve geçmeyin, sınırı geçerseniz vururuz" türünden tehditler yer alıyordu. Durum salt sivil tehditle de kalmadı, sili olarak da gereği yerine getirdi ve TC askerlerinin açtığı ateş sonucu daha ilk günde çok sayıda sivil ya da peşmerge öldürüldü.

TC, tüm ısrarlara rağmen sınırı kapalı tutuyor. Sınırı doğru yaklaşmak isteyenlerin durdurulması için havaya sürekli olarak ateş açıyor. Kimi zaman da doğrudan sivil hedeflenerek tarıyor. Zaten panik içerisinde bulunan halk böylece daha büyük korku ve paniğe kapılıyor.

TC sınırı henüz resmen kapalı tutuyor, ancak yüzbinlerce kişinin Kuzey'e geçişi sürüyor

Irak saldırılarından kaçan sivil sınırdan geçirmemek için TC büyük çaba sarfetmesine rağmen bu akını durdurması mümkün olmadı. Onbinlerce insan, helikopterlerden atılan tehdit bıldırtıcıları ile açılan ateşli dinlemeyip sınırı zorladı ve daha ilk günden geçmeye başladı.

İlk geçişler daha çok Qilaban-mintakasından gerçekleştirildi. 3-4 Nisan günlerinde Qilaban'ın Işıkveren, Nirveh (Kayadibi), Mergeh (Yemişli), Gülyazı gibi köylerinin yakınlarından sekiz onar bin kişilik gruplar geçiş sağladı. Bunların sayıları her geçen gün artarak, giderek yüzbinlere ulaştı. Diğer yandan Çel (Çukurca) ve Şemziran (Şemdinli) alanlarından da geçişler başladı ve bura-

lardan geçenlerin sayıları da kısa sürede büyük artış gösterdi.

Çel yöresinden geçenler daha çok 48. Sınır Taşı ile Değtan köyü arasında beklemektedir. Ayrıca bu alanın yakınında ve sınırın güneyindeki Karumasi bölgesinde geçiş yapmak üzere birikenlerin sayılarının yüzünü aştığı bildirilmektedir. Çel'in Uzundere mevkiinde de yüzüne yakın insan bulunmaktadır.

Kesin rakamlar vermek şu anda mümkün olmamakta birlikte, şimdiye kadar Qilaban, Çel (Çukurca) ve Şemziran (Şemdinli)'den geçiş yapanların sayısı 400 bin civarında tahmin edilmektedir. Ayrıca sınırın Güney kesimlerinde de 200-300 bin kişinin beklemekte olduğu bildirilmektedir. Bunlardan başka sınıra doğru halen yürümekte olan ve buralara ulaşmak isteyen daha çok sayıda insanların da bulunduğu bildirilmektedir. Böylece şimdiye kadar gelmiş bulunan ve arıcadan gelecek olanlarla birlikte toplam bir milyona yakın insan tampon bölgede birikmiş olacaktır.

Kurtuluş umuduyla sınırı geçenler kendilerini yeniden ölümün pençesinde buluyorlar

Büyük engeli ve tehditleri aşarak kendilerini sınırın kuzeyine atabilenler, TC askeri birliklerince hemen abluka altına alınıyor. Bölge halkıyla temasları yasaklanıyor. Çoğu zaman karların üzerinde, sınırın altında seyreden soğuk havada yağmur ve dolu sağnakları altında aç ve açta tutuluyorlar. Özellikle ilk günlerde bölgeye gazetecilerin gitmesine bile izin verilmedi. Dolayısıyla o ölümcül koşullarda ne kadar insanın yaşamını yitirdiğini bile öğrenme olanağı olmadı.

Qilaban muhabirimiz, ilk günlerde sınırı geçenlerin durumunu şöyle dile getiriyordu: "Sınırdan birikmiş halkın durumu tek kelimeyle facia. Hepsi ölümlü pençesinde. Yağmur ve karın altında sıvris, ekmezsiz ve çıplak durumdalar. Aralarında hastalar ve yaralıları var. Hamile kadınlar ve bebekler var. Gün de onlarca çocuk ölüyor. Çevreden ve daha içlerinden halk

bu insanlara yardım etmek istiyor. Bu amaçla toplanan çok sayıda yiyecek ve giyecek malzemesi sınıra ulaştırıldı. Ancak TC askerleri bu yardımların gelenlere ulaştırılmasına izin vermiyor. Devletin kendisi de bir yardımda bulunmuyor. Kimi bu insanlar ölüme terk edilmiş durumdadır."

Şirnex muhabirimiz ise 6 Nisan günü gurları anlatıyordu:

"Gördüğüm grubun Dihok ve Zaxo'dan geldiğini söylediler. Aralarında çok sayıda Yezidi Kürtleri ile Asuri azınlığı da vardı. Hemen hemen tümü kimyasal gaz korkusunda kaçıyordu. TC askerleri gelenler üzerinde büyük bir terör salıyor. Yollarda 20-30 km uzunluğunda insan kuyrukları ve büyük insan yığınları görülüyor. Beraberlerinde aldıkları eşyalarını ve hayvanlarını koruyamadıklarından tümünü yollarda bırakıp elleri boş bir vaziyette sınıra dayanmışlar. Aralarında çok sayıda hamile kadınlar var. Genellikle yarı çıplak denilebilecek durumdadır. İnsanlar yiyecek ve içecek bulamadıklarından sürekli kar yiyorlar. Sınırdaki konumlandırılmış bulunan binlerce Türk askeri ve korucular silahlarını gelenlerin üzerine çevirip onları durdurmayı deniyorlar. Beceremeyince havaya ateş edip panik yaratıyorlar. Yaklaşık 150 bin insan gece ilet 15 derece dondurucu soğukta korunacak hiçbir imkana sahip olmadan bekletildiler.

Ortada çadır, battaniye vb. hiçbir şey bulunmuyor. İçlerinde ateşli silahlarla ve mayınlarla paralanmış durumu ağır olanlar ve doğum yapan kadınlar var. TC yetkilileri, 'Bunları daha resmen kabul etmediklerimizden hastanelere sevk demeyiz' diyor. Şirnex'ten bir tıyay komutanı, askerlere 'sizi koruyan her kim olursa olsun' tarzında emir vermiş.

Gerçekten manzaranın bir insanın dayanması çok güç. Çoğu yaralı, hasta, aç, susuz, yorgun, perişan, giyecekli ve korumasız onbinlerce insan... Onbinlerce Kürdistanlı. Onlara hiçbir yardım ulaştırılmıyor, kendi hallerine bırakılmış; insanlar tek kelimeyle ölüme terk edilmiş. Bütün bunların üstüne, bir de TC askerlerinin estirdiği terör var. Bu aradayken sürekli olarak çevreye ateş ediyorlardı. Benim tam önüme de ateş açıldı. G-3 ile bana ateş ediliyor sandım.

Ben bu durumları görünce, yarım saatler fazla otım ayayım tutmadım. Kınlandım, ökselendim. Benzeri bir insanlık dramını düşünemiyorum. Katliam oluyordu, bu insanların hepisi Güney'de ölseydi belki de daha iyi olurdu diye düşünmek zorunda kaldım. Bir yandan Irak, bir yandan Türkiye bunu buse yapıyor. Bu durumu gören Kuzeyli halkın öfkesi çok büyük ve TC'ye yönelik büyük bir tepkiye dönüşüyor. Her iki sömürgeci devlet, dünyanın gözlerinin önünde benzeri olmayan katliamlar yapıyor. Halkımız bu katliamın ortaklaşa yapıldığının tam bilincindedir. Saddam'ın yanısıra İsrail ve Bush'ın fazla suçlanmalıdır. ABD'ye olan tepki çok büyük."

Çel (Çukurca) tarafından inceleme yapan İHD yetkililerinden biri, orada gördüklerini şöyle anlatıyordu:

"İnsanların görünümü kor-

Irak sömürgecilerinin kimyasal silah kullandığının kanıtı

Arno Stern

kunç. Su yok. Kar ve yağmur sularından kullanmaya çalışıyorlar, bunu içiyorlar. Herhangi bir yardım dağıtılmadığı, bu yönü girişimleri zaman zaman da devlet engellediği için yüzbinlerce insan aç. Büyükler yaprak ve otlarla besleniyor, bunu yiyorlar. Hatta toprak yiyen çocukları gördük. Hastalıkların artmasının en önemli nedenlerinden biri de bu. Özellikle ishal ve dizanteri hızla yayılıyor.

Bu arada önemli bir sorun da anne ve babalarını yitiren çocuklarla, çocuklarını yitiren anne ve babaların durumu. Ortalıkta dolayan yüzlerce çocuk var. Bunların anne babaları var mı yok mu, kim bakıyor, nasıl yapıyor belli değil."

Ölüm önce çocukları buluyor

Bir yandan açlık ve soğuk, bir yandan salgın hastalıklar, Irak bombardımanı ve katliamlarından geri kalanlardan binlerce insanı tehdit eden yeni ölüm biçimleri oluyor. Ve ölüm böyle hallerde her zaman olduğu gibi yine en önce çocukları bulup alıyor.

Soğuk ve açlıktan daha ilk günden çocuk kıyımları başladı. Gelen ilk kafieler arasında sadece Qilaban bölgesinde açlık ve soğuktan günde 30'a yakın çocuk ölmektedir. Ayrıca hamile kadınlardan doğum yapan hemen tümünün bebeklerinin öldüğü bildirilmektedir. Büyüklerin bile yaşamakta güçlük çektiği koşullarda yeni dünyaya gelen bebeklerin yaşayamaması şüphesiz de değildir zaten.

İlk günlerde daha çok soğuk ve açlık nedeniyle meydana gelen çocuk ölümleri, daha sonra başlayan salgın hastalıklar ardından daha yaygın bir hale geldi. Sağlık hizmetleri, doktor, ilaç ulaştırılmıy. İnsanların ellerinde, salgın hastalıklardan korunabilecekleri hiçbir olanakları yok. Akaline bulunduğu koşullar salgın hastalıkların yayılmasına ve yüzbinlerce insanın yaşamını

tehdit etmesine olanak sağlanmaktadır. Beslenme diye bir olay yok. Temizlik koşulları sıfır, içilecek su bile bulunmuyor. Doktor ve ilaç gibi olanaklar da mevcut değil. Üstelik de açıkta ve soğukta kalıyorlar. Bütün bunların sonucunda özellikle de çocuklar arasında yaygınlaşan ishal salgını hızla can almaktadır.

Bir yandan büyük bir ilaç miktarını çekilmekte iken, diğer yandan çeşitli il ve ilçelerden halk tarafından gönderilen ilaçlar ihtiyacı olanlara ulaştırılmamakta, devlet tarafından el konulan ilaçlar çeşitli merkezlerde bekletilmektedir. Örneğin, Cizra Botan'da çevre alanlardan toplanan ilaçların tümüne Kuzlay tarafından el konulduğu, bu ilaçların sınır bölgelerine gönderilmediği, bu uygulamadan doktor ve diğer sağlık görevlilerinin de son derece rahatsızlık duyduğu söylenmektedir.

Ölenlerin büyük bir çoğunluğu çocuklar, kadınlar ve yaşlılardan oluşmaktadır. 6 Nisan'dan bu yana sadece Çel bölgesinde 800 kadar kişi açlık, soğuk ve salgın hastalıktan öldü. Qilaban tarafında da, 0-12 yaşları arasında binden fazla çocuk yine açlık ve soğuktan öldü. İçikveren köyü yakınlarında bulunan sığınmacılardan beş çocuğu ölen bir kadının, bunun verdiği acıya dayanamayarak intihar ettiği bildirilmektedir. Ölüm olayları o denli çoğalmış ki, her bir sığınmacı topluluğunun hemen yakınında kısa sürede bir mezarlık oluşmaktadır. Çel müftüsü M. Selim Köse, ölü sayısının her geçen gün daha da arttığını, eğer gerekli önlemler alınmazsa bunun yakında tam bir faciaya dönüşeceğini söylüyor. 11 Nisan günü öğleden önce camiden 20 kişinin cenazesi yıkayıp gömüldükten sonra, akşam doğru 12'yi çocuk yirmi cenazenin daha Çel camisine getirildiği belirtiliyor. Ölüm olaylarının artışı nedeniyle artık her köylü bir mezar koymak da mümkün olmuyor. Büyükler ikişer, çocuklar üçer beşer, altışar kişi bir mezarı konuluyor. Bu durum ölüm olay-

larının hangi boyutlara ulaştığının bir göstergesidir.

Şimdiye kadar geçen iki haftalık sürede ölenlerin sayısı konusunda kesin bir şey söyleyebilmek mümkün olmamakla birlikte, bu sayının en az on bin bulunduğuna tahmin edilmektedir.

Soykırım ve katliamlar bir de bu tür olaylarla tamamlanmış oluyor

Irak'ın yine kimyasal silahlar kullandığına dair çok sayıda belirtiler var

Körfez savaşı sırasında Saddam'ın canavarlıkları sık sık vurgulanırken, bir daha kimyasal silahlar kullanmasına izin verilmeyeceği, bunun için hava saldırıları yapılmasına olanak tanınmayacağı vb. sözler sık sık tekrarlanıp duruyordu. Ancak ABD emperyalistleri Saddam'a alternatif bulamayacak tarzda bir siyasal çıkmazla karşı karşıya kalınca Saddam'ın canavarlıkları unutuldu hemen. Ne kimyasal silah kullanmasına ne de uçak ve helikopterler havalandırarak Kürtlerin üzerine ölüm bombaları yağdırmasına ses çıkaran oldu. Bu iğrenç tutumun ve sahtekarlığın, yeni canavarlık örnekleri sergilemekte Saddam'ın büyük cesaret verdiğinden hiç kuşku yoktur.

Güney Kürdistanlı sivil halkın yönelik kimyasal silah kullanıldığının çok sayıda canlı belirtiler sınır boylarında biriken kitleler arasında mevcuttur. Özellikle Napalm, fosfor ve asit gazlarından yapılmış bombaların yaygın olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Birçok insanın vücudlarında bunların izleri vardır.

Qilaban muhabirimiz o bölgeden giriş yapanlar arasında Napalmı yaralı olan çok sayıda kadın ve çocuk gördüğünü belirtiyor. Yine Şirnex muhabirimiz Qilaban'ın Merweh (Kayadibi) köyü yakınlarında giriş yapanlar arasında bulunan Rübar ve Nezir Ezi adındaki iki kardeşin vücudlarında napalm yanığı izlerine hizzet tanık olduğunu bildir-

di. Peşmerge yetkilileri bu silahların sadece peşmergelere karşı değil, çocuk-tüm halka karşı kullanıldığını söylüyorlar. Ve sivililerin yollara dökülmesinin en önemli nedeni olarak da kimyasal silah korkusu gösteriliyor. Bazı kentlerin üzerine asit ve fosfor bombaları atılırken, bazı kentlerde ise, sadece böyle bir saldırının gerçekleştirilebileceği korkusu halkı yerini-yurdunu terke zorladı.

Kuzey'deki halk büyük bir istekle yardım toplayıp sınır boylarına ulaştırmaya çalışıyor, ancak devlet bu yardımların ulaşmasını engelliyor

Kuzey Batı Kürdistan halkı büyük bir birlik ve dayanışma ruhu ile, Güneyli kardeşlerine yardım eli uzatarak, onların ihtiyaç duydukları acil malzemeleri bir an önce ulaştırmak için seferber oldu. Kürdistan'ın hemen hemen tüm kent ve kasabalarında toplanan yardımları bir an önce sınır boylarına ulaştırmak için komiteler kuruldu ve çalışmaya başladı. Kürdistan'dan ilişkili geçebildiğimiz kent ve kasabaların istisnasız tümünde halkın büyük bir istekle yardım toplama işine başladığı yolunda haberler aldık.

Bu tarz bir dayanışmanın Kürdistan halkı arasında muazzam bir birlik yaratıldığını farkeden sömürgeçler, büyük bir telaşla bunu önlemeye giriştiler. Bunun için birçok il ve ilçelerde halkın yardım toplamasını engellemek için çeşitli uygulamalara girişildi. Yardımların valilik ve kaymakamlıklara aracılığıyla toplanıldığını, bunun dışında yardım toplanmasına izin verilmeyeceğini bildirdiler. Örneğin, Amed'de kurulan yardım komitesinde İHD'nin yer alması, fağat Kozakçıoğlu tarafından engelleniyordu. Elîh (Batman) valisi halkın yardım toplamasını yasaklıyor, devlet eliyle yapmalarını söylüyordu. Ancak halk buna tepki duyarak malzeme yerine on milyonlarca lira para toplayıp sınır boyuna ulaştırıyordu. Ancak Elîh (Batman)'den daha sonra 260 ton kadar yiyecek ve giyecek malzeme de toplanarak güneye aktarıldı.

Nişêîn, Hesez (İdil), Wêranşar (Viranşehir), Bismil ve daha birçok yerlerde valilik ve kaymakamlığın göstermelik kampanyalarına halk hiç rağbet etmeksizin, kendi oluşturdukları komiteler vasıtasıyla çok sayıda malzeme ve para topladı.

Örneğin, Bismil'de kaymakamlığın açtığı hesap numarasına hiç para yatıran olmazken, halk kendi çabalarıyla tam sekiz kamyon malzeme toplayıp sınıra gönderdi. Wêranşar'da halkın topladığı malzemeye kaymakamlık tarafından el konması üzerine halk yoğun bir tepki gösterdi. Bunu göğüslemeyen kaymakam toplanan yardımı geri vermek zorunda kaldı ve halk bunu yine kendi olanaklarıyla gönderdi.

Amed'den her gün 20-30 kamyon arası yardım malzemesi toplanıp aktarılıyor. Toplanan malzemeler çoğunlukla yiyecek ve battaniyeden oluşuyor. Çok ihtiyaç duyulan çadırların bulunmadığı söyleniyor.

Cizra Botan'da halk topladığı

yardımların sürdürüklerini eline ulaştırma duyması üzerine, gerekirse kamyonlarla birlikte binlerce kişi sınır boyuna gideceklerini ve orada gösteriler yaparak sömürgecilerin oluşturduğu engel açacaklarını ve yardımları mutlak kitlelerin eline ulaştıracaklarını ve bunda kararlı olduklarını belirtiyor.

Wan'dan Riha (Urfa)'ya, Dersim'den Çolamerg'e kadar Kürdistan'ın her alanından yardım konvoyları durmaksızın sınır boyuna doğru akmaktadır. Hatta Adana, İzmir, İstanbul, Konya vb. daha birçok Türkiye metropollerinden de yardım malzemesi dolu kamyonların sınır doğru konvoylar oluşturduğu bildirilmektedir.

Gönderilen yardımlar daha çok un, ekmek, şeker, lokum bisküvi, makarna, patates gibi kuru yiyecekler ile yatak, battaniye, çadır ve elbise gibi malzemelerden ve ilaçlardan oluşmaktadır.

Gönderilen malzemeler araçlarla yolun gittiği yerlere kadar götürülüyor. Kalan kesim de bulunabilirse at, katır gibi yük hayvanları aracılığıyla, bu da olmazsa insanlar sırtla taşıyarak sınır boylarındaki halka ulaştırılmaya çalışılıyorlar. Bütün bunlar büyük bir latekte yapılmaktadır. Sorun sadece sömürgecilerin engellemelerinde kalmıyor. Bunu aşmak için de halk yoğun çaba sarf ediyor.

Yöreden aldığımız haberlere göre, gönderilen malzemeler başlangıçta tümüyle askeri birliklerce tutulmaktaydı. Kendileri ileteceklerini söyleyerek giden herkese el koyuyorlardı. Tabii el konan malzemenin çok az bir bölümü ancak oradaki halka ulaştırılıyordu. Daha sonra BM ve diğer uluslararası kuruluşların da aktif devreye girmeye başlamasıyla birlikte bu uygulama gevşetildi. Yer yer yardımları götürülenlerin doğrudan dağıtımına izin verilmeye başlandı. Ama eski uygulamalar henüz tü-

Halkın yardımları karakollardaki askerler ve korucular tarafından yağmalanıyor.

Bir yandan açlıktan ve soğuktan her gün onlarca insan ölüyor. Diğer taraftan onbinlerce yoksul insan kendi ekmeklerinden keserek bu insanlara yiyecek ve giyecek ulaştırmak için çırpınıyor. Ne var ki, toplanan bu yardım malzemeleri yerlerine ulaştırılmıyor. Bir yığın engel aşarak sınır boylarına ulaştırılan malzemeler ise, sömürgeci askerler ile çeteler tarafından çapul ve yağmaya uğruyor.

Eğyalar, araba bulunmadığı veya yol olmayan durumlarda örtüla kamplara taşıyor. Her kampın etrafında kurulmuş bulunan seyyar karakollardaki asker ve korucular bu eşyalara el koyuyorlar. Bunlar arasında iyi olanları askerler ve korucular kendileri için seçiyor, kalanlarını da Güneyli insanlara parayla satıyorlar. Ancak buna fırsat bulamadıkları anda malzemeleri halka vermek durumunda kalıyorlar. İşte TC askerlerinin dağıtım yapıyoruz dedikleri olay böyle olmaktadır.

Bazı askeri komutanlarla işbirliği içinde çalışan korucuların marifetleri bununla da bitmiyor. Kadınların ziynet eşyalarına el koyuyorlar. Gelenlerin bunbir zahmetle ve can pahasına birlikte getirildiği hayvanlara bir torba ekmek karşılığında ve yok pahasına el konuyor. Bu çapulculuk işi o kadar ilerledi ki, çıkan eşyaları bastırmak ve işi sadece koruculara mal ederek askerlerin de bu işe karıştığını gözardı etmek amacıyla, bazı korucular hakkında soruşturma bile açıldı, hatta bunlardan bazılarının da tutuklandığı bildirilmektedir. Tutuklanan korucular arasında Babat (Şenoba)'lı çeteler de var. Bunlardan gözaltına alınan 16 kişiden üçü tutuklandı.

Irak'ın katliamlarından TC ferörları

Foto: Der Spiegel

müyle ortadaki kalmış değil.

Orneğin Wan'dan giden bir HHD yetkilisi bu konuda düzenlediği raporda şunları yazıyor:

"Şimdiye kadar Türk devletinin kendisi yardım yapmıdı. Halkın çabalarıyla toplanan yardımlar var, bunlar belki ihtiyaçlara cevap verebilir, ama bunlara da devlet el koymuş, dağıtmıyor. Depolara konan yiyeceklerin çoğu bozuluyor. Orada insanlar açlıktan ve hastalıktan ölüyor, halkın topladığı yardımların burada tutulması elbette ki anlaşılır şey değil."

TC'ye teslim edilen silahlar ve korucuların silah ticareti

Sınırda kaçış yapanların büyük bir çoğunluğu kadın, çocuk ve yaşlılardan oluşmaktadır. Arafatında hasta ve yaralıları da var. Ancak bunların dışında bazı silahlı kişilerin de gelen kafilelerde yer aldığı ve bunlardan Kuzey'e geçenlerin hemen hemen tümünün ellerindeki silahları TC askerine teslim ettiği bildirilmektedir.

TC'ye teslim edilen silahlar

Foto: Shem

Qilaban muhabirimizle, 2 Nisan günü yaptığımız telefon görüşmesinde, "anlayamıyorum" diyordu, "Güney'de yaşanan yağın çarpışmaların sesi ta buradan duyuluyor. Buna rağmen işkveren köyünden kaçış yapanlar arasında yer alan silahlı kişiler, ellerindeki silahları TC askerlerine teslim ediyor."

Gerçekten sadece işkveren köyünde iki-üç gün içerisinde 300 kadar kalaşnikof marka geriile silahı TC yetkililerine teslim edildi. Diğer bölgelerden gelenler arasında bulunan silahlı kişiler de silahlarını teslim ettiler. Sadece Merveli köyünden giriş yapanlardan tam 1500 kalaşnikof alınmıştır.

Edinilen bilgilere göre Kuzey'e geçen bir kısım peşmergeler de ellerindeki silahları Güney'in sınırına yakın bölgelerinde yaşıyor ya da yok pahasına satıyorlar. Bu durumun da korucular için bir ticaret vesilesi olduğu bildiriliyor. Bazı çete grupları bunun öte tarafına geçerek peşmergelerin ellerindeki kalaşnikof marka silahları 15-20 bin TL gibi düşük fiyatlarla satın alıyor, daha sonra bunları katırlara yükleyerek Kuzey'e geçirip satıyorlar.

Muhabirimizin doğrudan konuşma olanağı bulunduğu bazı peşmergelerin, "Silahları kendimiz istiyoruz teslim etmiyoruz, elimizden zorla alınıyor" demelerinin pek bir anlamı olmayacağı aşkır. Savaşın bütün acıklılığı sürdükçe bir günde hangi nedenle olursa olsun elindeki silahı düşmana vermenin izah edilecek yanı yoktur.

BM ve çeşitli uluslararası kuruluşların tutumu ve "Tampon Bölge" oluşturma çabaları

Kürdistan halkının sağlıklı Irak yönetimi tarafından soykırımın geçirilmesine dünya seyirci kaldı. Daha birkaç ay, hatta birkaç hafta önce Sadekim yönetiminin yaşatılmaması gereken canli bir yönetim olduğunu tekrarlayıp duranlar, şimdi onun en büyük cinayeti karşısında suskundular. Kuveyt için koparılan omca yaygara sanki başka bir gezegende koparılmıştı. Bu işrenç suskunluğun, Saddam'ın suç ortaklığından başka bir anlamı çıkmayacağı açıktır. Böylesi bir konumdan

kurtulmanın havadan birkaç koli yiyecek atılmasıyla mümkün olmayacağı da iyi bilinmelidir.

Olayın bir yanının bu tarzda vurulması gerekirken, diğer yandan Kürt ve Kürdistan gerçeğine dünyanın yaklaşımı göz önüne getirildiğinde, geçmişte kırıyaslanamayacak bir ilişkinin de yapıldığı, sorunun uzun süre ve halen de dünya siyasal gündeminin başında yer aldığı da bir

gerçektir.

Fransa, Nisan ayı başlarında Birleşmiş Milletlere bir çağrı yaparak, Kürtlere karşı güç kullanılmaması, baskıya son verilmesi ve Kürtlerle diyalogun açılması isteminde bulundu. Bu çağrı üzerine toplanan BM Güvenlik Konseyi, Irak yönetiminin Kürtler üzerinde "soykırma varan insanlık dışı yöntemleri ve yüzbinlerce kişinin göçe zorlanmasını" kınayan karar tasarısını kabul etti. Bu arada TC'nin de sahtekarlık bir havvurusu söz konusu oldu, ama dünya bu sahtekarlık çok iyi tanıdığı için bunu dikkate almaya bile değeri görmedi.

BM Güvenlik Konseyi'nin yukarıda sözü edilen 688 sayılı kararını, Sovyetler Birliği istediği bazı değişiklikler yaptıktan sonra kabul etti. Karara Küba, Yemen ve Zimbabve red oyu verirken, Çin ve Hindistan ise çekimser kaldı. Oylama sırasında yaşanan üçüncü bir durum da Roman'yan'ın ile de karar metninde Kürt sözcüğünün çıkarılması doğrultusundaki ısrarları oldu.

Diğer bir husus da Birleşmiş Milletler tarafından bir tampon bölge oluşturularak yerinden yurdundan kopmuş milyonlarca insanı bu alana yerleştirmek suretiyle sözcüğünün güvenbiklerini sağlamaya girişimi oldu.

Bu konuda da iki farklı yaklaşım söz konusu oldu. Avrupa'da çevrelerin yaklaşımı Güney Kürdistan halkının oturduğu bölgelerde, yani kent ve kasabalarda tekrar güvenlik içinde oturabilmesi ve yaşayabilmesi için, bu bölgelerin çevresinde BM askerlerince güvenliğin sağlanması oluyordu. Bu öneri, halkın mevcut zorluklardan ve kıtımlardan kaçtığı de olsa kurtulması için bazı pozitif özellikler de taşımaktaydı.

TC ve ABD'nin benimsediği ikinci yaklaşım ise, Güney-Kuzey sınır boyunca 30-40 km. lik bir kuşağın tampon bölge durumuna getirilmesi ve halkın burada, adeta bir toplama kampında yaşıyor gibi yaşamasıydı. Halkın güvenliğini sağlamaya laç bir ilgisiz olmayan bu önlem, aslında bağimsızlık temelinde bir direnişin gelişip kısa sürede büyüyeceği bu toprakları, tampon bölge adı altında bu özelliklerinden yalıtılmayı, diğer bir deyimle bağimsızlık ve özgürlük mücadelelerinden arçıklemeyi amaçlamaktadır. Bu nedenle de son derece tehlikeli bir girişimdir.

BM Güvenlik Konseyi'nin, üzerinde anlaşmaya varılan karar taslağı metni şöyle

"Güvenlik Konseyi, Irak'ın son zamanlarda derüldü Kürtlerin yağın olduğu bölgelerde ve diğer bölgelerde etüü halka karşı uyguladığı ve bölgede uluslararası barış ve güvenliği tehdit eden tutumunu kınar. Irak'ın derhal bu tutuma son vermesini ve Irak vatandaşlarıyla insan haklarına ve siyasal hürriyetlerine saygı temelinde bir diyaloga girmesi umudunda olduğunu belirtir.

Irak'ın bir an önce ihtiyacı olanlara üstülebilmek üzere uluslararası kuruluşlara göndererekleri yardımın ulaşmasına izin vermesi ve ııııı eder, bu operasyonun gerçekleştirilmesi için Irak'ın gerekeni yapmasını talep eder.

Genel Sekreter'den Irak'ın insani çabaların sürdürmesini ve Irak nüfusunun özellikle de Kürt nüfusunun, Irak güçlerinin saldırısı ve göçe zorlanması konusunda derüldü de Kuzey Irak'taki durum hakkında bir rapor hazırlanmasını, ayrıca gerektiğinde bölgeye bir heyet göndermesini talep eder.

Genel Sekreter'den BM'nin ilgili üyüüleri de dahil olmak üzere elindeki bütün imkanları müteccilerin ve yerlerinden edilen nüfusun acil gereksinimlerini karşılamak amacıyla seferber etmesini ister.

Bütün üye devletleri ve insani kuruluşları, bu insani yardım çabalarına yardımcı olmayı çağırır."

TC'nin sınırboyu uygulamalarından bazı örnekler

Sömürgeci TC askerlerinin sığınmacılara yardım adı altında estirdiği teröre maruz kalan ve tanık olan Güneyli halk, yerlerinde kılıp Irak tarafından katledilmenin belki de daha tercih edilir bir yol olduğunu düşünmeye başladı.

Açlık, soğuk ve salgın hastalıklardan günde yüzlerce insanın yaşamını yitirmesi yetmiyormuş gibi, hergün 10-15 kişi de, TC'nin döşemiş olduğu mayınlara çar-

Şirnex hastanesinde ölümle pençeleşmektedir.

-Çel'de havanın çok soğuk olduğu bir gece, soğuktan donmak üzere olan kişiler, en azından kucaklarında donmaya yüz tutan çocuklarını kurtarabilmek amacıyla yakındaki köyün evlerine gitmek isterler. Ancak buna izin verilmez. Çocuklarının can çekmesine dayanamayan bazıları köye doğru yürümeye başlarlar. Bunun üzerine askerler derhal ateş açarlar. Kucaklarındaki çocuklarını kurtarmak isteyenlerden 2'si orada ölüyor,

Bu açların sonumuzu yavaşladım mı?

Foto: Der Spiegel

ıp ya ölüyor ya da kol ve bacaklarını yitiriyor. Bunun da dışında hergün çeşitli nedenlerle asker veya korucular tarafından kurşunlanıyor ve onlarca da bu şekilde katlediliyor.

Bu konuda hemen hemen her toplama yerinde ve her gün benzer olaylar yaşanıyor. Bunlardan öğrenildiğimiz sınırlı birkaç örnek şöyle:

-Ürge Amo (Silopi), Zaxo'nun hemen karşısında bulunmasına ve orada çok sayıda insan birikmesine rağmen, o bölgeden geçişlere TC keskinlikle izin vermiyor. Burada girmek isteyenleri kim olduğuna bakmaksızın kurşunluyor. 1 Nisan günü Bê Mirin (Dolan) köyü civarında bir grup peşmerge giriş yapmak istedi. Ellerindeki beyaz bayrağı sürekli havada tutarak işaret vermelerine rağmen TC askerlerince peşmerge olarak tanınıyor. Tarama sonucu peşmergelerden 3'ü ulay yerinde ölüyor, gerisi zorunlu olarak dönmek zorunda kalıyorlar.

-Nisan ayı başlarında, girişlerin yarı bağladığı günlerde Qilaban'ın Işıkveren köyü yakınlarında askerlerin, geçiş yapmak isteyen bir grubun üzerine ateş açması sonucunda 4 kişi öldü, birçoğu da yaralandı.

-7 Nisan günü yine Işıkveren'de, bulundukları sızır noktasını terketmeye zorlanan bir grubun üzerine ateş açıldı. 7 yaşındaki bir çocuk aldığı kurşunlarla ağır yaralandı. Yaralı çocuk şu anda

çok sayıda kişi de yaralanıyor. Yaralılar yine o havada yaralarıyla başbaşa bırakılıyor.

-Sömürgeci TC askerleri, can dardındaki insanlar karşısında her türlü ahlaksızlığı sergilemekten geri durmuyor. 8 Nisan'da Işıkveren muntakasındaki toplama yeri yakınlarında bir grup asker bir kadına saldırarak tecavüze yelteniyor. Bu iğrenç olayı görüp engel olmak isteyen iki kişi saldıran askerlerin ateşine maruz kalıyor. Biri olay yerinde ölüyor, diğeri de ağır yaralanıyor.

-Qilaban muntakasındaki bir toplama yerinde, günlerden beri hiçbir yardım alınamamış insanlar, yöre halkının gönderdiği bir traktör dolusu gıda maddelerini görünce sevinçle o tarafa doğru koşuyorlar. Askerlerin taraması sonucu bir kadın yaşamını yitiriyor.

-10 Nisan günü aynı şekilde günlerdir aç kalan insanların ekmeğe doyma kavgaları üzerine askerler ateş açtılar. Açılan ateş sonucu bir kişi ölüyor, çok sayıda kişi de yaralandı.

-10 Nisan günü Qilaban muntakasındaki uçaklar havadan cadır attı. Atılan cadırları almak üzere düştüğü alana doğru koşmak isteyen kitlelerin üzerine ateş açıldı. Acımasızca taranan kitleden 30-35 kadar kişi yaralandı. Bunlardan durumu ağır olanlar da var. Yaralılarından bir kısmı şu anda Şirnex hastanesinde yatmaktadır.

BASIN AÇIKLAMASI

Çağımızın insan hakları çağı ilan edildiği, balinaların kurtarıldığı, 5 bin nüfuslu Bahailere sahip çıkıldığı, 300 binlik Kuveyt için tüm dünyanın ve onun sözde temsilcisi BM'in tüm dünyayı harekete geçirerek hak ve özgürlükler uğruna kan dökmeyi göze aldığı bir dönemde insanlığın beklediği tüm umutları boşa çıkaran bir insanlık dramı yaşanıyor. Bu dram, insanlığın geleceğine olan umudunu boşa çıkarıyor.

Hakkari'nin Çukurca ilçesi topraklarında bir insanlık faciası yaşanıyor. 1988 Halepçe ve diğer katliamların deneyimiyle hazırlanan petrol ve silah tekelinin çizdiği senaryonun kurbanı Kürtler, Araplar, Süryanî ve Yezidiler. Irk, renk, dil, din, çocuk, yetişkin, sivil, asker tanımayan, bölgedeki tüm canlıların katliamını hedef alan vahşet boyutlarında bir katliam yaşanıyor. Hukukaazlığı ve insanlık düşmanlığını kendine melek edinmiş Baas rejimi, yine dünyadaki silah ve petrol tekelinin hazırladığı katliam senaryosunu uygulamaya koydu. Bılaço, binlerce ölü, sakat, yaralı, hasta, evsiz-barksız yüzbinlerce göçmen, anasız-babasız, sığınmaz binlerce hasta ve çaresiz çocuk. Ailenin her bireyinin bir toplama bölgesinde bulunduğu binlerce parçalanmış aile. İşte soykırımın, insanlık dışı, vahşet boyutlarındaki katliamın kaba bilançosu!

ABD, güdümündeki devletler ve BM'in yeşil ışık yakmasıyla hava desteğiyle başlayan katliamın ilk izlenimleri korkunç boyutlardaydı. Sınra akın etmiş aç, susuz, korku ve panik içinde yüzbinlerce insan... Bu insanlar yürümüyor, sürünüyordu; konuşmuyor, inliyordu; tüm vadi bu iniltiyle uğulduyordu. Çevredeki il ve ilçelerden yüzlerce insan, bu insanlık faciasının kurbanı insanlara yardımcı olmaya koştu. Günlerdir aç ve susuz yürüyen bu insanların büyük çoğunluğu beslenme fonksiyonlarını yerine getiremiyorlar, verilen yiyecekleri yiyemiyorlardı. Tümünü hemen hemen çıplak ayaklarla günlerdir yürüyordu. İnsanlar ölümlerini düşünmeden, yürümeyen hastalarını arkada bırakarak katliamlardan kaçıyorlardı. Cumhuriyet muhafazası, hava ve kimyasal bombaların panik içinde kaçmaya zorladığı tümü sivil bu topluluklara hiçbir ayırım yapmadan saldırdığı, mukavemet görmeyince yakaladıkları birçok insanı kadın-çocuk demeden koyun boğazları gibi ellerindeki bıçaklarla boğazladıklarını anlatıyorlardı.

Tüm Deştan (Üzümlü) vadisi sığınmacılarla dolu. Sürekli yağmur yağıyor ve insanların barınacakları, yağmurdan korunabilecekleri hiçbir olanakları yok. Yağmur altında ateş yakmaktan başka yapabilecekleri hiç bir şeyleri yok. İnsanlar çaresizlikten ölüyor, insanlar açlıktan, soğuktan, barınaksızlıktan ölüyor... Demokrasi havarisi ülkelerden hala ciddi ve samimi bir girişim yok. Tek girişim, kaderlerini bu insanlık dramını yaşayan kardeşleriyle paylaşan insanlarımızın duyarlı, şatafat-

sız ve insanlık boyutundaki dayanışmasından başka dayanışma yok. Şimdiye kadar demekten başka hiçbir ciddi girişimde bulunmayan demokrasi havarilerinin bölgeye ulaşan şatafatlı yardımları ciddiyeten uzak.

İnsanlarımız bir insanlık dramı yaşıyor. Günlük beslenme ihtiyaçları Van, Hakkari ve Elazığ'dan gelen halkın topladığı yardımlarla, olması gerekenden çok uzak bir seviyede karşılanmaktadır. İnsanlarımız açlıktan ölüyor. Bölgeye ekmeğe, baklıya, az miktarda helva, zeytin, makkamadan başka yiyecek maddesi ulaşılamamakta, pişirilmesi gereken gıda maddelerini pişirecek malzeme olmadığından bu maddeler kullanılamamakta, halk ancak hazır yiyeceklerle, ona ulaşabilen az miktarda yitirmek zorunda kalmaktadır. Gıyım, tamamen sefalet düzeyinde, insanlar paçavralara bürünmüş soğuktan korunmaya çalışmaktadır. İnsanlarımızın tüm gıda maddelerine ve pişirme malzemelerine ihtiyacı vardır.

Barınma tam bir dram. Hiçbir barınma olanğından bahsetmek mümkün değil. Sığınacak tek bir kapalı mekan yok. Rüzgar, güneş ve yağmurla teması keserek tek bir barınaktan bahsetmek mümkün değil. İnsanlarımız barınaksızlıktan ölüyor. Bizim insanlarımızın acil olarak çadır vb. barınma malzemelerine ihtiyaçları var.

Sağlık hizmeti yok. Sağlık elemanları, olmayan malzemelerle 24 saat görev yapmaya çalışmakta, hizmet verememekte. Tümünü hasta 300.000 insana 7 mevcutlu 7 sağlık ekibi hizmet vermeye çalışmaktadır. Sağlık Müdürü Dr. Mustafa Ballı'nın deyişiyle, hizmet verilememekte, çünkü sağlık hizmeti verebilecek ne malzeme ne de düzen bulunmaktadır. İnsanlar sağlık ekibinin gözlemlerinde ölüyorlar. Bir ilaçlı veya antibiyotik yokluğu yüzünden insanlarımız ölüyor.

Toplanmaları için tespit edilen bölgeye insanlar ayakta dikmeye çalışarak, yerleşim bölgesi gene yetersiz kalır. Kaldı ki, yerleşim bölgesinin 600 metre ilerisinde 1 metre arıyla mayın döşenmiş bulunmakta, bu mayınlardan günde ortalama 8-10 tanesi patlamaktadır. Bu konuda bugüne kadar hiçbir önlem alınmış değildir. Irak rejiminden gelebilecek herhangi bir saldırıya karşı en ufak bir önlem ve burada bulunan halkın tümünün sivil-kadın-çocuklardan oluştuğu ve kendini savunmaktan uzak olduğu da düşünülürken can güvenliğinin olmadığı açıktır.

49 Nolu Sınır Tağı'nın bulunduğu vadi ölüm kokuyor. Vadi, tam bir ölüm vadisi. Vadede her gün ortalama 100-120 kişi ölmektedir. İnsanlar, en basit imkanlardan bile yoksun olduğu için ölmekte. Çocuk ölümleri canıye getirilmiyor, artık uygun bir çukur açılarak üstü toprakla örtülüyor. Vadi tam bir insanlık dramı sahnesi. Vadi yürüyolarca silinmeyecek bir insanlık ayıbının simgesi.

Vadi, tüm dünya devletlerinin Kürt halkı ve azınlıklarına karşı ihanetinin belgesi... İnsanlarımız uluslararası komp-

loyle evinden, yurdundan koparılarak soykırıma tabi tutulmaktadır. Faşist Baas rejimi, halkımızı katliamdan geçirirken gücünü, dünyanın iplerini ellerinde tutan devletlerin halkımız hakkındaki kölelik hükümünden almaktadır. Bu statüyü onaylamak ve yaqatmak, vahşete seyirci kalmak insanlığın varlığıyla bağdaşmaz. Bu yaşılan drama sessiz kalmak yapılan katliama onay vermektir, suç ortaklığı etmektir. Yaşanan dram günümüzdeki çağdaşlaşmayla çelişmektedir. Yaşanan katliam günümüz insanlığının temel sorunu ve utancıdır. BM, bir halkın soyunun vahşice kırımdan geçirilmesine seyirci kalıyorsa, onun ciddiyetinde bahsedilemez. BM, sadece büyük devletlerin petrol, silah ve diğer çıkarlarını korumak için mi vardır? Esas görevi bütün dünya uluslarını tek çatı altında ve barış içinde yaşamalarını sağlamak olmalıdır. Öyleyse neden bu kurum Kürt halkı ve azınlıklarına kapalıdır?

İnsanlığını kaybetmemiş, insanım diyen herkese sesleniyorum

Bu soykırımda katledilen insanlara sahip çıkalım!

Başta BM olmak üzere sınırlı destek vermeyen ikilyüzlöl politikalara karşı çıkarak teghbir edelim, halklarımıza bu politikalara karşı tavir alduralım!

Petrolü ve doları insan yaşamının ve onurunun üstünde tutan politikaları mahkum edelim!

Bu dramla halkların kardeşliği yıkılmak isteniyor. Orada dünyaya güvenisizlik, insanlığa güvensizlik ve nefret tohumları ekmeye çalışılıyor. Bunu gösterdiğimiz en sıcak dayanışma ile tepsiye çevirelim!

İnsanlığın geleceği için bu politikalara, kınenen bu insanlık suçuna karşı tavir alalım. Gelecek kuşaklar, kuşağımızı bu konuda alacağımız tavirle, ya insanlık suçuna ortak veya insanlık onurunu koruyan bir kuşak olarak anacaktır. Bizler onurlu bir kuşak olabilmeliyiz!

İnsanım diyen herkese sesleniyorum

Çocuğunuzu severken, burada karın, yağmurun altında ölen yüzlerce çocuğu düşünün!

Sıcak evinizde otururken, barınaksızlıktan, başını sokacak bir parça naylon bulamadığı için ölen binlerce insanı düşünün!

Ne yapabiliriz?

Bu halka yapılacak en samimi yardım insanlarımızı kendi topraklarında, kendi yurtlarında efendi halkların sahip olduğu haklara sahip şartlarda yaşamalarını sürdürme olanaklarının sağlanmasıdır. BM ve tek tek tüm dünya devletlerine sesleniyoruz! Acil olarak BM denetiminde bir güvenlik bölgesi oluşturularak, halkın can ve mal güvenliği sağlanarak, kendi topraklarında güvenlik içinde yerleşilmeye azami katkıda bulunulmalıdır!

Bu yerleşim sürecinde tüm dünyaya devletleri bu insanların ihtiyaçlarını azami ölçüde sağlamalıdır.

Yavuz Bînbay
(İHD-GYK Üyesi Van Şb. Bşk.)

Ulusun yüksek çıkarlarına bağlı güçler, sağlam birlik ve ittifak yaratarak direnmek zorundadır

Baştarafı 1. sayfada

düneye ulaştı. Bunun yanı sıra çok sayıda insan sömürgeci Türk ordusunun saldırılarında can verdi.

ABD emperyalizmi ve Batılı müttefikleri, savaşın başlangıcında Saddam Hüseyin'i yeni bir Hitler olarak tanıyıyor ve mevcut Bağdat yönetiminin devrilmesini istiyordu. Körfez savaşının ilk günlerinde Irak'a yönelik hava saldırılarının beklenen sonucu vermemesi ve Bağdat yönetiminin boyun eğmesinin geçikmesi üzerine, karşı cephede Saddam Hüseyin rejimine son verilmesi çağrıları da yükselmeye başlamıştı. Özellikle ABD ve İngiltere, Arap ve Kürt halkını Saddam Hüseyin diktatörlüğünü devirmek üzere ayaklanmaya çağırıyordu. Ancak kara savaşı başladığı zaman, Irak ordusu herhangi bir direnme göstermedi ve derhal teslim oldu. Irak yönetiminin ABİ önderliğindeki müttefik kuvvetler karşısında uğradığı utanç verici yenilgi, eskiden beri güçlü bir potansiyel oluşturan halk muhalefetini bir palamaya geçirdi. Müttefik kuvvetlerin yoğun hava saldırılarının yol açtığı korkunç kuruman ve yıkımın yükünü omuzlayan Arap ve Kürt halkı, düzene karşı ayağa kalktı. Arap halkının Güneyde başlayan ayaklanmasına kuzeyde yükselen Kürt ayaklanması eşlik etti. Güney Kürdistan'ın hemen hemen bütün kentleri ayaklanan kitlelerin eline geçti. Mevcut düzeni yıkmakla tehdit eden halk ayaklanması ABD emperyalizmini telaşa düşürdü. Çünkü Arap ve Kürt halkını federatif bir yapı içinde birleştiren demokratik bir Irak'ın Saddam Hüseyin rejimine karşı birliktir seçenек olarak öne çıkması, ABD emperyalizmi ve müttefiklerinin içine girmiyordu. Saddam Hüseyin rejiminin yıkılması, Ortadoğu'da İran ve Suriye'nin etkinliğinin artmasına yol açabilir, devrimci hareketlerin yükselmesi için daha elverişli bir ortam yaratabilirdi. Irak ve Güney Kürdistan'ı içine alan bir federal devlet düzeni, Kuzey Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş savaşına daha güçlü bir ivme kazandırabilirdi; emperyalizmin bölgedeki en güvenilir iğbirlikçilerinden biri olan sömürgeci Türk devletinin yıkımını hızlandırabilirdi. Bütün bu olgular, ABİ emperyalizminin Bağdat yönetimi karşısındaki tutumunu daha da netleştirmesine ve devirmek istediği Saddam Hüseyin rejimini ayakta tutmasına neden oldu. ABD emperyalizmi, Saddam Hüseyin rejiminden çok daha tehlikeli gördüğü halk ayaklanmasını, arka çıkışı Bağdat yönetimi eliyle bastırdı.

Irak'ta ve Güney Kürdistan'da gelişen halk ayaklanmalarının bastırılmasını ve milyonlarca Kürt insanının kendi topraklarından sökülüp çıkarılmasını, gerçekte ABD emperyalizminin Ortadoğu halklarına yönelik saldırı planları kapsamına da değerlendirmek gerekir. ABD emperyalizminin Körfez savaşındaki asıl amacının saldırı Bağdat yönetimini cezalandırmak ve Saddam Hüseyin'i iktidardan uzaklaştırmak niyetinde olmadığı belliydi. Meydana

gelen son gelişmelerle birlikte, bu gerçek tamamen doğrulandı. ABD emperyalizmi, her şeyden önce Ortadoğu'nun zengin petrol yatakları üzerindeki denetimini pekiştirmek, bölgedeki egemenliğine karşı bazı sorunlar çıkaran iğbirlikçi rejimleri güçten düşürmek ve kendisine itaat eder duruma getirmek, bu temelde sınırlı da olsa anti-emperyalist bir politika izleyen yönetimlere gözdağı vermek ve kışkırtan çabaları kendi çıkarları doğrultusunda çözmek istiyordu. Müttefik kuvvetlerin bir ayrı aşkın bir süre boyunca Irak'ı sürekli bombalamasının ve ikinci dünya savaşında kullanılan toplam bomba miktarından çok daha fazlasını Irak ve Kürdistan halkı üzerine boşaltmasının nedeni buydu. Dünya halklarının elikanlı celiadı, Körfez savaşı sırasında ve savaş sonrasında, Saddam Hüseyin'i affedilmemesi gereken bir suçlu olarak ilan ediyor ve kendi suçluluğunu örtbas etmek için yoğun bir çaba harcıyordu. Dünya kamuoyuna egemen kılınmak istenen bu yaklaşım, Körfez savaşı sonrasında da devam ettirildi. Amerikan emperyalizmi üstlendiği saygınlık uydurucu görevlere yeterince sahip çıkamayan "uluslararası demokrasi bekçisi" olarak lanse edilirken, Kürt halkına karşı soykırım uygulayan Saddam Hüseyin yönetimi yine en büyük suçlu olarak gündemde kaldı. ABD emperyalizminin Irak'ta ve Güney Kürdistan'da neden olduğu korkunç kırm ve yıkım neredeyse unutuldu. Oysa Irak'ta ve Güney Kürdistan'da her şey esas olarak ABD emperyalizminin planladığı ve istediği biçimde gelişti. Emperyalizmin besleyip palazlandırdığı ve yıllarca bölge halklarına karşı bir köç başı olarak kullandığı Saddam Hüseyin ve yönetimi, savaş sonrasında ABD emperyalizminin her isteğine "e-vet efendim" diyecek bir duruma düşürüldü. Savaş sona erdiği zaman iktidarda kalma umutlarını önemli oranda yitiren ve kendisini mağdumiye olarak kabul edebilecek bir devlet arayan Saddam Hüseyin, Pentagon'un onayıyla yine iktidarda kaldı. Irak'ın önemli bir kesimini ve Güney Kürdistan'ın tamamını kapsayan halk ayaklanmasını vahşice bastırdı. ABD emperyalizminin istediği muhalefeti ezilmiş ve yönetimi ussal bir köle haline getirilmiş bir Irak'ta ve sonunda gerçekleşen bu oldu.

Güney Kürdistan'daki söz konusu gelişmelerden en çok tedirgin olanların başında sömürgeci Türk devleti geliyordu. Sömürgeci Türk devleti, Güney Kürdistan'daki ayaklanmanın bastırılmasını için, süper devletler nezdinde önemli girişimlerde bulundu. Sovyetler Birliği'ni ziyaretinin hemen ardından Washington'a giden Turgut Özal, Irak'ın "toprak bütünlüğü"nü korunması ve dolayısıyla Kürt ayaklanmasının bastırılması için süper devletlerin desteğini sağlanmaya çalıştı. Özal'ın ABD Başkanı George Bush'a Saddam Hüseyin'in bir mesajını götürdüğü basında da açıkça dile getirildi. Görünürde aralarında varolan ciddi gerginliği karşın, Türk devleti Irak yönetimi ile ilişkilerini hiç bir zaman kesmedi ve Kürt ayaklanması karşısında Irak rejimiyle

Emperyalizme güven yaşamı vadedemez

Foto: Hürriyet

le ortak kaygılar taşıdı. Bunun sonucunda Özal ile Bush arasında da gerçekleşen Camp David görüşmesi, Kürt ayaklanmasına karşı alacakları bir kompionun kararlaştırılıp planlandığı bir zirveye dönüştü. Nitekim bu döneme kadar Irak rejiminin hava kuvvetlerini kullanmasına izin vermeyen ABD yönetimi, bu görüşmenin ardından Bağdat yönetiminin ayaklanan halk kitlelerine karşı uçaklar ve helikopterlerle saldırıya geçmesi karşısında ses çıkarmadı. Ayaklanmanın bastırılması konusunda Türk devleti ve Irak rejimi ile ABD emperyalizmi arasında görüş birliği vardı. Sömürgeci Türk devletinin bir yandan Güney Kürdistan'daki ayaklanmanın bastırılması için olağanüstü bir çaba harcarken, öbür yandan Kürt halkının hamiliğine soyunması ve Irak rejiminin soykırımcı uygulamalarını Birleşmiş Milletler örgütüne şikâyet etmesi, tarihsel geleneklerine yakışır tam bir iktidardilik örneğiydi. Sınırlara yığılan Güneyli yurttaşlarımızın karşı takındığı çirkin tavır, onun hamiliğinin hangi ahlakla geldiğini gözler önüne serdi. Öyle ki, öteden beri Türk devletine karşı temkinli bir yaklaşım içinde bulunan çeşitli Halk Avrupa ülkelerinin hükümetleri bile, Ankara yönetiminin yurttaşlarımızın karşı takındığı düşmanca tutumun protesto etmek zorunda kaldılar.

Faşist-sömürgeci Bağdat rejiminin Güney Kürdistan halkına karşı soykırımcı uygulamalara başlaması, yeterli sayılmasa da, dünya kamuoyunun ve çeşitli uluslararası kuruluşların tepkilerine yol açtı. Fransa tarafından hazırlanan ve Güney Kürdistan'daki vahşi uygulamaları ne-

deniyle Saddam Hüseyin rejiminin mahkûm edilmesini isteyen bir karar tasarısı, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nce kabul edildi. Yemen, Kuba ve Zimbabve'nin red oyu kullandığı oturumda Çin Halk Cumhuriyeti çekimser kalırken, Güvenlik Konseyi'nin öbür üyeleri tasarı lehinde tavır takındılar. İçin ilginç yanı, Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin bağlanınca hazırlanan karar tasarısına karşı çıkmaları ve tasarının "Irak'ın içişlerine müdahale" olarak değerlendirmeleriydi. Bu her iki ülkeye göre, Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu sömürgeci devletlerin "iç sorunu"ydü. Daha da ilginç çekişme olanı ise, S. Birliği'nin karar tasarısında Kürt sözcüğünü çıkarmaya çalışmasıydı. Sosyalizmin temel ilkelerinden uzaklaşan, ama sosyalizmden henüz resmen vazgeçmemiş olan her iki devlet, bu tutumlarıyla Ortadoğu bölgesinde statükonun korunmasından yana olduklarını ve statükoyu bozmaya yönelik her türlü devrimci gelişmenin karşısında yer alacaklarını açıkça vurdular. Onlar için önemli olan şeyin ulusların bağımsızlık ve özgürlük hakları değil, kendi devlet çıkarları olduğu açıkça kavuştu.

Güney Kürdistan'da faaliyette bulunan örgütler, ayaklanmanın başında bütün gelişmelere sahip çıkmak ve her şeyin kendi denetimleri altında geliştiğini kanıtlamak için yoğun çaba harcadılar. Ancak ayaklanmanın bastırılmasından sonra, bu kez kendi rollerini alabildiğine küçümseyen bir tutum içine girdiler. Bununla yenilginin sorumluluğunu omuzlarından atmaya çalıştılar. Ayaklanmaya katılan esas güçler, gerçekte bu parçadaki

klasik önderliklerin iğbirlikçi çabı- olarak tanımladığı kitlelerdi. Kentleri ele geçiren güçler bunlardı. I-KDP ve YNK (Kürdistan Yurtseverler Birliği) ayaklanmaya katıldıkları zaman, belibaşlı kent merkezleri ayaklanan kitlelerin eline geçmişti. Kendi deyişleriyle ayaklanma 4 Mart tarihinde bağlarken, bu örgütler ancak 11 Mart'ta ayaklanmaya katıldıklarını ilan etmişlerdi. Buna karşılık, Batılı çevreler, ayaklanmanın daha ilk günlerinde bu güçlerin konumunu oldukça abartıyor ve kendilerine gerçeklerle ilgili olmayan roller atfediyorlardı. Aynı günlerde çeşitli uluslararası basın kuruluşlarının temsilcileriyle yapılan görüşmelerde bulunan PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, bu güçlerin rollerinin abartıldığını ve ayaklanmadaki etkinliklerinin aslında çok sınırlı olduğunu açıklıyordu. Zaten gerçeğin kendisi buydu.

Güney Kürdistan'da gelişen ulusal hareketin bagını çeken ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva önderlik, hiç bir zaman halkın özgücüne güvenmedi. Halk kitlelerine dayanarak bir ulusal kurtuluş hareketi geliştirmek yerine, sömürgeci ve emperyalist devletlere dayanmayı ve doğacak elverişli dış koşullardan yararlanmayı esas aldı. Bu durum otomatik hedefinin son derece dar sınırları içine hapsedilen Güney Kürdistan'daki ulusal hareketi her defasında ağır yenilgilerle karşı karşıya getirdi. 1976 ve 1988 yıllarında karışıklardan sonuç bu oldu. Aynı pratik 1991 yılında da tekrarlandı. Halbuki özellikle Körfez savaşıyla birlikte Güney Kürdistan'da mücadelenin bagarısı için son derece elverişli koşullar oluşmuştu. Savaş faşist Saddam Hüseyin yönetimini iyice güçten düşürmüştü, Kürdistan üzerindeki fiili denetimini kırmıştı. Kitleler ayaklanma halindeydi ve silahlıydı. Böyle bir ortamda yapılması gereken şey ayaklanmanın bagına geçerek kitleleri örgütlemek, ulusal düzeyde ayaklanan güçler arasında sağlam bir eşgüdüm kurmak ve uygun taktikler kullanarak düşman saldırılarını püskürtmekti. Ama gerçekleşen şey bu olmadı. Bunun yerine umutlar ABD emperyalizminin ve sömürgeci Türk devletinin vereceği desteğe bağlandı. Hatta kimileri açıkça "Bu kez başararak, ABD'nin desteğini kazandık" diyorlardı. Yenilginin nedenleri de bu sözlerde gizliydi. ABD emperyalizminin Bağdat rejimini yavaşlaktan yana tavır aldığı netleşince, ayaklanmanın kaderi de belli oldu. Ayaklanma ortamında kitleleri örgütleyerek direnişe seferber etmek yerine, yaratılan panikle Güney Kürdistan halkı kitlesel göçe zorlandı.

Değerli bilim adamı İsmail Beşikçi, TC'nin eski bir içişleri bakanının Kürdistan'daki "dağları koruyan jandarması değil, jandarmaların korkusudur" dediğini belirtir. Bu tamamen doğrudur. Klasik sömürgecilik korku üreterek egemenliğini korumaya ve kitleleri düzene itaat eder konumda tutmaya çalışır. Bu oğru Türk sömürgeciliğinin pratik bir bellingin bir biçimde öne çıkmasıdır. Güney Kürdistan'daki durum da bundan farklı değildir. Güney Kürdistan'daki

halk ayaklanmasını bastıran Saddam Hüseyin'in faşist ordusu değil, bu ordunun yarattığı korkudur. Faşist Irak ordusu katliamlara başvuracak endişesiyle halk kendi topraklarını terketmeye ve göçmen durumuna düşürmeye çalışmak, asla doğru bir tutum olamaz. Ayaklanmanın nasıl bir direniş temelinde zafere ulaşacağı en son Şahlik monarşisine karşı gelişen İran İslam Devrimi pratiğinde ortaya çıktı. Bir kez bağıladıktan sonra, İran'daki halk ayaklanması sürekli bir salkırıya esas aldı. Monarşiyönetiminin azgın saldırıları ve katliamları ayaklanmanın bastırılmasına yetmedi. Silahsız halk yığınları maddesal tüfek yuvalarının üzerine yürürken, saflarından yere düşen sayısız insanın cesetlerini çiğneyerek ilerlediler. İran İslam Devrimi böyle bir saldırdır ruhuyla zafere ulaştı.

Ama Güney Kürdistan'da böyle olmadı. Saddam Hüseyin rejimi kuvvetlerini toparlayarak karşı saldırısına geçerken, halk ayaklanmasının başuza bulunan güçler, sözcümüne sivil halkı soykırımdan kurtarma telâşına düştüler. Bunun da ötesinde, çetilli basın kuruluşları, halk kitleslerinin ABD'nin desteğinden umutlarını kesen güneydeki geleneksel ottonomik hareketler tarafından Türkiye ve İran sınırlarına doğru yünüyüce teşvik edildiğini haber verdiler. Saddam Hüseyin rejiminin yakın bir dönemde Halepçe örneğinde görülen soykırım denemeleri, bu kitlesel göçün daha da büyümesini ve panik tarfında bir kaçıya dönüşmesini beraberinde getirdi. Korku ayaklanma alanının terkedilmesine yol açtı. Buna göre yüzbinlerce insanın mülteci yaşamına doğru yola çıkmalarnın yarattığı trajik tablo dünya kamyonunun dikkatini Kürdistan sorunu üzerine çekecek ve büyük devletlerin Saddam Hüseyin rejimini zorlamaları sağlanmış olacaktır. Bu hangi ölçüde gerçekçi bir yönelim olabilir? Kitlesel acınacak en vahim durumları düşürerek ve insanlığın acıma duygularını sömürerek, bir halkın ulusal kurtuluş sorununu çözüme götürmek mümkün müdür? Hayır! 1988 yılındaki yığılmal göç örneğinde görüldüğü gibi, topraklarından kopuşun insanlarımız için getirdiği şey yeni bir tutsaklıktır. 1988 yılında Türk sömürgecilerine teslim edilen yüzbinlerce yakın Kürt insanı her türlü haksı ve hakaret maruz bırakılmış, bu haklar sonucunda çok büyük bir bölümü geri dönmeye zorlanmış ve arkada kalanlar ise tam bir tutsak yaşamı sürdürmeye mahkûm edilmişlerdir. İran'a geçen göçmen kitlesinin durumu da iç açıcı değildir. Türkiye ve İran gibi sömürgeci devletleri Kürtleri mülteci olarak kabul etmeye yönelen şey, onları kendi egemenlikleri altında bulunan Kürt halkına karşı kullanılmaktadır. Kaldı ki, sömürgeci devletlerden hiç birinin durumu Irak yönetiminden daha iyi değildir. Aynı gerçek Irak yöneticileri tarafından da dile getirilmektedir. Faşist diktatör Saddam Hüseyin, Türk devletinin Kürtlerin ulusal varlığını tanımadığını ve İran yönetiminin Kürt halkına karşı şiddet kullandığını belirtirken bir gerçeğe işaret etmektedir.

ABD emperyalizmi ve müttefikleri ile Bağdat yönetimi arasındaki çelişkilerin hala devam etmesi, ABD'yi Kürt göçmenlerini Saddam Hüseyin yönetimine karşı elinde bir koz olarak tutmaya

yöneltilmektedir. ABD'nin Güney Kürdistan'da soykırımdan kaçan yurttaşlarımızın yerleştirileceği özel bir güvenlik bölgesi oluşturmayı çalışmasının ve bu amaçla Güney Kürdistan'a askeri güçler yollamasının esas nedeni budur. Kürdistan'a asker yollamasının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine yapılmış bir müdahale anlamına gelmediğini vurgulamaya özen gösteren Washington yetkilileri, tek bir Amerikan askerinin bile çatışmalara katılmayacağını açıklamışlardır. ABD emperyalizmi, devrimci muhalefetin gelişmesini ve başarı kazanmasını önleyecek yöntemlerle Saddam Hüseyin'i devirmenin yollarını aramaktadır. Amerika yanlısı bir yönetimin iğbaza getirilmesi halinde, ABD askerlerini geri çekecek ve yeni yönetimin Kürdistan'da egemenliğini tesis etmesi doğrultusunda çaba harcayacaktır. Sömürgeci Türk devletinin istediği de budur. Türk hükümetinin kısmen de olsa sorunları açması ve göçmenlerin bir bölümünü Kuzey Kürdistan'a yerleştirmesi, Saddam Hüseyin'in yakın bir gelecekte iktidardan uzaklaştırılacağı beklentisinden kaynaklanmaktadır. CIA'nın Irak'ta bir darbe hazırlığı içinde ol-

karşısında kazandığı askeri zafere, ABD emperyalizminin siyasi plandaki çıkmasını daha derinleştirmiştir. Devirmek istediği Saddam Hüseyin rejimini ayaklanmış Arap ve Kürt halkının muhalefetine tercih etmesi, onun bu çıkmasının en belirgin ifadesidir. Güney Kürdistan'da gelişen halk ayaklanmasının uğradığı yenilgiye karşın, Kürdistan sorunu her zamankinden daha fazla uluslararası politikanın gündemine girmiştir. Kürdistan sorunu bağımsızlık ve özgürlüğün kazanılmasına kadar artık gündemden düşmeyecek bir uluslararası sorun haline gelmiştir. Bütün dünyanın gözleri Kürdistan üzerine çevrilmiştir. ABD emperyalizminin Kürdistan sorununa doğrudan karşıması ve ülkemize askeri güçler yollaması, ulusal kurtuluş mücadelesine ivme kazandıracak bir katalizör rolünü oynamanın ötesine geçmeyecektir. Saddam Hüseyin'in iktidarda kalması veya iktidardan uzaklaştırılması emperyalizmin çözümsüzlüğünü çözüme dönüştüremeyecektir. Tersine emperyalizmin ve sömürgeci yönetimlerin çıkması giderek derinleşecek; ulusal kurtuluş mücadelesi Kuzey ve Güney Kürdistan'da daha güçlü bir

halk ayaklanmasının bastırılması ve halkımızın önemli bir kesiminin göçmen konumuna düşürülmesi elbette son derece kötü bir durumdur. Ama bu yenilgi bütün olumsuzluklarına ve yol açtığı acılara karşın, klasik önderliklerin yetmezliğini bir kez daha ortaya koyması ve sürekli yenilgiye ve yıkımlara neden olan pratiklerinin çıkmasını temil etmesi anlamında olumlu bir nitelik de taşımaktadır. Gerçekte ülkemizin güney parçasında yenilen şey bu geleneksel önderliklerdir, işbirlikçi ökel milliyetçilik ve uzlaşmacı küçük-burjuva reformizmidir. Güney Kürdistan'da gerçekte yenilen ve tükeniş noktasına gelen şey emperyalizme bağlanan sahte umutlardır; dış koşullara bel bağlama ve Kürdistan sorununu sömürgeci devletlerin sınırları içinde çözüme çabalarıdır. ABD emperyalizmi bağta olmak üzere çeşitli emperyalist çevrelerin ve sömürgeci devletlerin Güney Kürdistan'daki bu güçleri yaşıtmaya çalışmaları ve göçmenler sorununu bunun için bir araç olarak kullanmaları bu gerçeği değiştiremeyecektir.

Ayaklanmanın bastırılmış olmasına karşın, bugün Güney Kürdistan'da ulusal direniş hala de-

decektir. Kürdistan sorununu ajrılaştıran geleneksel önderliklerin bu biçimde pratikte de ağılması, Kürdistan devriminin yeni ve daha güçlü bir sürece girdiğine işaret etmektedir.

Irak'ta iğbaza bulunan Saddam Hüseyin ve rejimi kitleler nezdindeki itibarı tamamen yitirmiş, Arap ve Kürt halkının nefretini kazanan bir liderlik ve rejimdir; esas olarak istihbarat örgütlenmesine ve ordu göçüne dayanarak ayakta kalma savaşını vermektedir. İstenilen nitelikte bir seçeneğinin olmaması nedeniyle emperyalistler ve bölge gericiği tarafından yaşılmamasına karşın, iki taraf arasındaki çelişkiler de giderek şiddetlenmektedir. Batılı ülkeler işlediği suçlar yüzünden güvenilir bir lider olarak gördükleri Saddam Hüseyin'i iktidardan uzaklaştırmak için, kendisinin savaş suçlusu olarak kabul edilmesini ve uluslararası bir mahkemece yargılanmasını istemektedir. Bütün bunlar Saddam Hüseyin'i iktidardan uzaklaştırmaya çabalarıdır. Saddam Hüseyin iktidarda kaldığı sürece, Batı ile Irak arasında sağlıklı ilişkilerin kurulması ve çelişkilerin yumuşatılması olanaksızdır. Bu durumda Bağdat rejiminin Güney Kürdistan'ın tamamını üzerinde etkili gibi denetim kurması düşünülemez. ABD'nin başını çektiği ve Türk sömürgecileriyle Batılı emperyalist devletler tarafından desteklenen özel güvenlik bölgesi de Kürdistan'ın tamamına egemen kılınmaz. ABD bağta olmak üzere emperyalist devletlere ait silahlı kuvvetler Güney Kürdistan'ı denetleyemez. Türk sömürgecilerinin sınır güvenliğini ABD askerlerine devretmesi, Kuzey ve Güney Kürdistan parçaları arasındaki mücadelenin birliğini engelleyemez. Mevcut durumda sınır boylarında geniş bir alanda ortaya çıkan egemenlik boğluğu, devrimci güçler tarafından rahatlıkla doldurulabilir. Emperyalistlerin ve sömürgeci devletlerin Kürt halkını birbirine düşürme ve bir parçada yaşayan halkı diğer parçadaki halka karşı kullanma planları ve çabaları boşa çıkarılırsa, halkımız ortaya çıkan böyleli elverişli bir ortamdan yararlanarak mücadelesini hızla yükseltecek ve zafere ulaşacaktır.

Kürdistan'daki son gelişmeler, halkımıza karşı sorumluluk duyan bütün güçleri kendi pratiklerini gözden geçirmek zorunda bırakmaktadır. Kürdistan'da bundan böyle işbirlikçiliğin ve uzlaşmacılığın zemin bulması ve yaşamaya olanağına sahip olması son derece zor ve hatta olanaksızdır. İşbirlikçilik tarihi korurken, geçmiş pratiklerine eleştirel yaklaşan, halkımızın genel ulusal çıkarlarını esas alan, çizgilerini gözden geçirip düzelten, tutarlı bir mücadele anlayışına ulaşan ve bunu hayata geçiren güçler yaşamaya olanağı bulacaktır. Halkımız bundan böyle emperyalist ve sömürgeci devletlerin çıkarları doğrultusunda kullanılmasına bdn veremeyecek ve dış güçlerin kendi yazdığı üzerinde istedikleri gibi oynamalarını kabul etmeyecektir. Güneyli halkımızın içine düşürüldüğü vahim durum karşısında sorumluluk duyan ve ulusun yüksek çıkarlarına bağlı olan bütün güçler, eskinin tekrarlınmasına bdn vermeden, sağlam bir birlik ve ittifak yaratarak sömürgeci egemenliğe karşı savaş sürdürmek ve halkımız yeniden topraklarına kavuşturmak zorundadır.

Kazancıçı mevziyi kolay terk etmez genli.

Foto: Bennewoon

duğu artık hiç kimse için bir sır değildir.

Körfez savaşı günlerinde Türk devletinin kuzeydeki Irak'a gireceği idylentisi ve beklentisi üzerine, Saddam Hüseyin'in, "Ben Türkiye'ye bir Kürdistan hediye edeceğim ki, Musul-Kerkük'e göz koymak nedir anlasın" dediği bilinmektedir. ABD emperyalizmi ve Türk sömürgecilerinin Bağdat yönetimini sıkıştırması karşısında, Saddam Hüseyin rejimi Güney Kürdistan'da yeni düzenlemelere gödebilir. Mevcut rejim Irak üzerindeki egemenliğini yarıdan terk ederse, bu olasılık daha da güçlenebilir. Saddam Hüseyin rejimi ektiye oranla biraz daha genişletilmiş bir özerklikle yönelerek, göçmenleri geri çağırabilir; güneyli Kürt örgütleriyle görüşmeler yaparak, ABD'nin sahip olduğu Kürt göçmenleri konusunu geri alabilir. Rumlar öyle uzun bir süreçte yayılan hesaplar değildir. ABD emperyalizmi mevcut durumda kısa süreli planlar yaparak Bağdat rejimi karşısında sonu almayn çalışmaktadır.

Körfez savaşında Irak ordusu

biçimde gelişecektir.

Kürdistan artık eski Kürdistan değildir. 1970'li yılların Kürdistan'ı gerilerde kalmıştır. Bugün ülkemizin kaderini belirleyecek olan Kuzey-Batı Kürdistan'da sağlam temeller üzerinde ve güçlü bir önderlik temelinde gelişen bir ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Bu son derece önemli bir olgu niteliğini taşımaktadır. Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen halk savaşının ortaya çıkardığı kazanımlar, tutarlı bir çizgiden ve sağlıklı bir mücadele anlayışından yoksun olan miyalıni ikidurmuş geleneksel önderliklerin nedeni olduğu yenilgilerin olumsuz sonuçlarını giderecek özelliklere sahiptir. Bunun içindir ki, geçmişte olduğu gibi, Kürdistan'ın diğer parçalarında gelişen bir halk hareketinin veya ayaklanmanın bastırılması, halkımızın savaşıma kararlılığını sarsamayacak ve kurtuluş umutlarını kıramayacaktır. Halkımız kendisini gerçek anlamında zafere götürecektir. Önderliğin ne olduğunu ve nasıl olması gerektiğini pratikte çok iyi görmektedir.

Güney Kürdistan'da gelişen

vam etmekte ve silahlı mücadelelerin sürdürülmesine çalışılmaktadır. Önerdiğimiz bu biçimde sürdürülmesinde ve silahlı güçlerin mücadele alanında tutulmasında PKK'nın belirleyici rolü vardır. PKK'ye bağlı kuvvetler Güney Kürdistan'ın bir çok alanında çarpışmalara doğrudan katılmakta ve güneyli halkımızı Irak-Arap sömürgeciliğine karşı savaşıma teşvik etmektedir. PKK Hareketi artık sadece ideolojik ve siyasi alanda değil, örgütsel ve pratik planda da yalnızca Kuzey Kürdistan'a özgü bir önderlik konumundan çıkmakta ve bütün Kürdistan'a egemen olan bir ulusal önderliğe dönüşmektedir. Bu Kuzey-Batı Kürdistan'daki devrimci kurtuluş mücadelesinin temel teşkil ettiği ve Güney Kürdistan'daki son gelişmelerin giderek öne çıkardığı bir olgudur. Bu durum Kürdistan'ın her iki parçasında ki ulusal kurtuluş mücadelesi arasında güçlü bir bağdımün kurulmasına yol açacak; güneydeki mücadele doğruluğu pratikte sınanmış yöntemlerle sağlam temellere oturmuş olarak varlığını sürdürmeye devam e-

GÜNEY KÜRDİSTAN HALKINA SOYKIRIM PROTESTO EDİLİYOR

- Dünyanın birçok kentinde Kürdistanlılar sokaklara döküldü. Yüzlerce protesto gösterisi, yürüyüşü ve işgal eylemi gerçekleştirildi
- Başta Irak ve TC sömürgecileri olmak üzere tüm suç ortakları gösterilerin hedefi oldu. ABD ve Birleşmiş Milletler (BM) de her yerde kınandılar
- Tüm Avrupa ülkelerinde yardım kampanyaları başlatıldı. Dayanışma girişimleri uluslararası çapta boyutlanıyor

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

ALMANYA

Berlin: 6 Nisan günü ERNK taraftarlarının düzenlediği protesto yürüyüşüne 1.000 civarında Kürdistanlı yurtsever ile Alman ilerici ve demokratları katıldı. 4 saat süren yürüyüşün ardından şehir merkezinde etkili bir miting de yapıldı. Gösterilerin son bulmasına rağmen kitle uzun süre miting alanından ayrılmadı. Açılan enformasyon masalarının çevresinde müzik ve folklor gösterilerine devam edildi. Miting alanı akşamın geç saatlerine kadar katliam resimleriyle donatılı kaldı.

Gösteriler boyunca atılan slogan ve yapılan konuşmalarla sömürgeci vahşet kınanırken, haşmanlık şiarları yükseltildi. Kitleler intikam yemini ardından dağıldı.

10 Nisan'da ise Kürdistanlı yurtseverler ve çeşitli halklardan ilerici ve demokratlardan oluşan 10.000 kişilik bir kitle, yaptığı yürüyüşle Saddam rejimini protesto etti. Bir mitingle sonuçlanan eylemde insanlığa dayanışma çağrısında bulunuldu.

12 Nisan günü ERNK taraftarları ve Alman Kürt Halkının Dostları ortaklaşa oturma eylemlerine başladı. Bir araya gelen 200 kişilik kitle, Batı Berlin'in 2 ve Doğu Berlin'in de 2 ayrı meydanında gerçekleştirdiği 4 değişik oturma eyleminde Berlinliler'e çağrıda bulunarak, Kürt halkının direnişinin desteklenmesi ve zor durumdaki Kürt halkına yardımların yapılması istendi. Müzik ve folklor eşliğinde yapılan gösteriler boyunca bilgilendirme masaları açıldı, bağışlar toplandı.

Newroz serüvüleriyle dayanışma amacıyla ATİK, DIDP, ERNK, TKP-Kıvılcım, TKP-B, Direniş Hareketi, Devrimci Partizan, KAWA, TİKB Sempati-zanları, DKP, TDKP-YİÖ, TKP-ML Hareketi ve Devrimci İşçi tarafından oluşturulan ve TKP-ML tarafından desteklenen Eylem Birliği Platformu'na 13 Nisan günü Kurdamın Meydanı'nda Güney Kürdistan halkının soykırımını protesto eden bir kornan gösteri yapıldı. 100 civarında kişinin katıldığı eylemde bildiriler dağıtıldı, konuşmalar yapıldı ve meydana laetlikler atıştı verildi.

Bielefeld: 11 Nisan'da şehir merkezinde ERNK taraftarları, ilerici ve demokrat Almanlar'ın da katılımıyla, bir protesto ve dayanışmaya çağrı mitingi gerçekleştirildi. Çevrede toplanan çok sayıda izleyici yapılan konuşmalar ve dağıtılan bildirilerle bilgilendirildi. Mitingte 70 do-

layında gösterici vardı.

12 Nisan günü ise, Kürt ve Türk devrimci hareketlerinin oluşturduğu Eylem Birliği Platformu bir protesto yürüyüşü düzenledi. Alman ilerici ve demokratların da destekleyip yer aldığı yürüyüşte toplam 200'ün üzerinde bir katılım oldu.

13 Nisan günü ise Osnabrück'te 350, Münster'de 350, Bünde'de 300 kişinin, yine Paderborn ve Bielefeld'e bağlı diğer birçok kent ve yerleşim alanında yüzlerce kişinin katıldığı çok sayıda yürüyüş, miting vb. gösteriler oldu. Bu gösterilerde, ERNK'nin çağrısı üzerine Kürdistanlı yurtseverlerin yanında çok sayıda Alman dayanışmacı da yer aldı. Kamuoyunun dikkatleri katliama çekilerek yardım kampanyasına katılımın genişletilmesinde ileri adımlar atıldı.

Frankfurt: Türkiye ve Kürdistanlı sol örgütlerin oluşturduğu Eylem Birliği Platformu'nun çağrısıyla, 6 Nisan günü 400 dolayında kişinin katıldığı bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Bu alanda Kurtuluş Hareketi de eylem birliğinin destekleyerek, eyleme katıldı. 2 saat süren eylemde, kamuoyu Güney Kürdistan'daki katliam üzerine bilgilendirildi.

Aynı gün, Üniversite Öğrencileri Birliği-ASTA'nın düzenlediği bir başka yürüyüş gerçekleştirildi. Eylem Birliği Platformu'nun da yer aldığı yürüyüşte 1.500'ün üzerinde bir katılım oldu. ERNK taraftarlarının kitle-sel katılımı dikkatleri çeken yönü oluyordu.

8 Nisan'da ERNK, KAWA, DDKD, TKP-ML ve Kürt Halkının Dostları'nca Gießen kentinde yapılan protesto yürüyüş ve mitingine de 250 kişi katıldı.

13 Nisan günü de ASTA Almanyaya çağrıda merkezi bir yürüyüş ve miting Frankfurt'ta gerçekleştirildi. Eylem komite-sinde yer alan ERNK taraftarları sayısal olarak bir kitleyle yürüyüş ve mitingde aktif yer aldı. Gösteriyi 5.000'in üzerinde bir katılımın olması, kamuoyunun duyarlılığına örnek oluyordu.

Hamburg: 5 Nisan'da 100'ün üzerinde ERNK'li yurtsever ARD Konsolosluk binası önünde gösteri yaptı. Ardından TC Konsolosluk'una yüründü. Çok sayıda gazeteci gösterileri izledi, yurtseverlerle röportajlar yapıldı. Polisin aldığı yığın güvenlik önlemleri nedeniyle, işgal olarak hedeflenen eylemler gösteriler düzeyinde kaldı. HH-Radyosu, Radio-107, Reuter ajansı ve SAT-1 televizyonu eylem alanını daydı. SAT-1 televizyonu akşam haberlerinde gösterileri görüntüledi.

6 Nisan günü ERNK, ATİF, TEVGER ve Alman dostların ka-

Nisan 1991 Hollanda

Foto: Berxwedan

tlımıyla büyük bir yürüyüş düzenlendi. 650 kişiyle başlayan yürüyüş, güzergah boyunca yeni katılımlarla 2.500 kişinin gösterisine dönüştü. Yürüyüşçüler, TC Konsolosluk'unun önüne de gitti. Orada yapılan bir protesto mitinginden sonra, ABD Konsolosluk'una önüne de gidilerek ikinci bir kınama mitingi yapıldı. Mitingden sonra yürüyüşe devam edilerek Newroz gecesinin kutlanacağı salonun önüne ulaşıldı ve 4.000'in üzerinde kitlenin katılımıyla Newroz bayramı kutlanması başarıyla yapıldı.

8 Nisan'da Kiel kentinde Alman Sosyal-Demokrat Parti-SPD'nin merkez binası işgal edildi. ERNK taraftarları ve Alman dostlardan oluşan 100 kişilik kitle, SPD yöneticileriyle birlikte işgal edilen binada bir basın toplantısı yaparak amaçları kamuoyuna duyurdu.

Yine Kiel'de 13 Nisan günü, ERNK'li yurtseverler ile Alman ilerici-demokratların katılımıyla bir yürüyüş ve miting düzenlendi. 150'nin üzerinde katılımın olduğu eyleme büyük bir ilgi gözlemlendi.

Aynı gün bu sefer de Hamburg'a bağlı Heide kentinde 80 kişilik bir kitle yürüdü. Yürüyüşü ERNK taraftarları ve Alman dostlar düzenledi. Bu kentte Kürdistanlıların yaptıkları ilk eylemleriydi.

Ayrıca basına ve kamuoyuna yönelik dış toplantılar yapıldı. Çeşitli basın açıklamaları yapılarak vahşetin boyutlarına ve acıl yardım sorunlarına dikkat çekildi. Hamburg alanındaki bu eylemliliğin yanı sıra basın, radyo ve TV'ler aracılığıyla kampanyaya katılma çağrılarında bulunuldu. SAT-1 televizyonu ERNK'li yurtseverlere televizyondan konuşma ve çağrıda bulunma olanağı verdi. Bunların dışında çeşitli kurum ve kuruluşlarla görüşmeler oldu. Stade kentinde tanınmış bir müzisyenin kampanya çalışmalarının yürütülmesinde yer alması sağlandı. Hamburg merkezinde ise, her yıl binlerce turisti Türkiye'ye götüren büyük bir otobüs firmasının desteği alındı. Otobüs firması bir açıklama yaparak, TC'nin Güneyli Kürtler'e yönelik siyasi e-mellerinin devam etmesi halinde bu yıl için Türkiye'ye gitmesi planlanan 250 bin turistin gezisini iptal edeceğini duyurdu. TC Cumhurbaşkanı T. Özal'a bir de

protesto mektubu gönderdi.

Bremen: 5 Nisan sabahı, çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan 60 kişilik bir kitle Kızıhaç binasına girerek binayı uzun bir süre işgal altında tuttu. Yetkililerle yapılan görüşmelerden ve onların da başkent Bonn'daki merkezleriyle yaptığı konuşmalardan sonra, istemler kabul edildi. Buna göre; 1- Bremen'de yerel bir bağış kütüsü açıldı, 2- Kızıhaç uluslararası düzeyde ek girişimlerde bulunacak, 3- Toplanacak bağış ve yardımlar TC üzerinden iletilemeyecek DPA ajansı, Radio Bremen, SPN televizyonu ve TAZ ile çok sayıda diğer gazeteler de eylemi izlediler. Hem Kızıhaç hem de yurtseverlerin temsilcileriyle röportajlar yapıldı.

9 Nisan'da ise, ERNK taraftarlarının çağrısıyla 300 kişilik bir kitle bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Katılanların çoğunluğunu Alman ilerici-demokratları oluşturuyordu.

Kassel: 8 Nisan günü Devrimci Birlik adına ve çok sayıda dayanışmacı Alman ilerici-demokratların katılımıyla kentin belediye binası işgal edildi. Binaya giren 150 kişilik kitle, istekleri açıklandıktan sonra içeride 5 günlük açlık grevine girdi. Açlık grevini 20 yurtsever ve ilerici binanın için de sürdürdü.

Stuttgart: ERNK taraftarları, SPD, Yeşiller, "Medico International" Yardım Örgütü, Hristiyan Demokrat Parti-CDU ve Güney Kürdistanlılar tarafından bir yardım ve eylem komitesi oluşturuldu. Komite önüne bir de eylem planı koymuş bulunuyor. Komite adına çeşitli kurum ve kuruluşlarla dizi görüşmeler, toplantılar vb. yapılıyor. Gelişen tüm etkinlikler bu komitenin inisiyatifinde oluyor.

İlk eylem 6 Nisan'da bir yürüyüş olarak gerçekleştirildi. 400'ü aşkın kitle daha sonra ABD Konsolosluk'una önüne yaptığı mitingle, katliama neden tüm güçleri kınadı. Miting 3 saatten fazla sürdü.

9 Nisan'dan itibaren merkezi ve kalabalık bir alanda açılan bir çadırın altında sürekli nöbet tutma ve yardım toplama eylemine başlandı. Her gün, günün 24 saatinde en az 15 kişi çadırın altında kalıyor. Kışkırlar, düzenli değiştiyor. Stuttgart TV'si nö-

bet çadırına gelerek yurtseverlerle bir röportaj yaptı ve yayınladı. Ayrıca yardım çağrısında bulundu. "Stuttgarter Zeitung" gazetesi de eylemi hergün kamuoyuna yaratarak dayanışmada bulunuyor.

Aynı gün ERNK taraftarları 100'ü aşkın Kürdistanlı'nın katılımıyla Eyalet Parlamentosu önünde bir gösteri de yapıldı. ERNK taraftarları, 1 milyon mark yardım yapılmasını, 500 yaranın tedavisinin üstlenilmesini ve Avrupa Parlamentosu'na çağrıda bulunan, Birleşmiş Milletler'e de tavrından dolayı protesto telgrafının çekilmesini içeren bir mektubu parlamentoya ilettiler. SPD ve Yeşiller istemleri hemen kabul etti, ancak parlamento bağlarının hazır olmaması nedeniyle talepler o gün karara dönmüdü. 11 Nisan günü taleplerin kabul edildiği, yurtseverlere iletildi. Kabul edilen talepler şunlardır: Yaralıların tedavisinin üstlenilmesi, 1 seyyar hastanenin kurulması, BM'ye protesto mektubu, Avrupa Topluluğu'na daha fazla yardım çağrısı ve Stuttgart Parlamentosu adına "Medico International" yoluyla 2 milyon markın hemen iletilmesi.

11 Nisan'da ise, yukarıda adı geçen komite ve FDP, çeşitli kışkırlar ile çeşitli Alman örgütleri adına ortak bir basın toplantısı düzenlendi. Toplantıda sorunun çözümünün Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce tayin etmesinden geçtiği, gönderilen yardımların kısa vadede bazı sorunları çözülmesi de uzun vadede çözüm gücü olamayacağı vurgulandı. Bu doğrultuda hazırlanan bir açıklama da basın mensuplarına iletildi. Toplantıya 5 basın mensubu katıldı.

Öte yandan aynı gün Göppingen'de Kürdistan Zentrum'un çağrısı üzerine çeşitli Alman grup ve partilerinin de konuşmacı olarak katıldığı ve 300 kişinin yer aldığı bir sessiz yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşte Kürdistan Zentrum adına yapılan konuşmadan sonra sırasıyla CDU Göppingen Milletvekili Klaus Jäger, FDP Göppingen Başkanı Annerose Fischer Bucher, GAL'den Gerd Burchard, SPD Göppingen Başkanı Emil Frick, DGB Göppingen Başkanı Klaus Wiesborn, Protestan Akademisi adına Walter Halliger ve Baden Württemberg İlticacılar Dairesi

adına Papaz Werner Baumgarten Irak rejimini kinayan, ABD ve BM'yi katliama seyirci kalmakla itham eden konuşmalar yaptılar.

Nürnberg: 6 Nisan'da ERNK taraftarlarıyla Yeşiller'in Erlangen kentinde düzenlediği yürüyüş 250 kişiyle başladı. Buradan Nürnberg Belediye binası önüne kadar yüründü. Yol boyunca katılım 600'ü aştı. Belediye önünde yapılan gösteri esnasında toplantı halinde olan Belediye Meclisi toplantıya ara vererek tüm üyeler toplu halde balkona çıktı. Oradan desteklerini bildirerek alkışlarla selamlamada bulundular.

13 Nisan günü de ERNK taraftarları, Türkiye sol hareketleri, Güney Kürdistanlılar ve Alman dostların katılımıyla bir yürüyüş gerçekleştirdi. Çoğunluğunu Almanlar'ın oluşturduğu kitle, 700 kişi civarındaydı.

Duisburg: ERNK'li 200'ün üzerinde yurtsever katılımı ve sorumlu güçleri protesto etmek amacıyla 6 Nisan günü Dortmund kentinde bir oturma grevi gerçekleştirenler kamuoyunun bilgilendirilmesini sağladı.

ERNK taraftarları 9 Nisan'da Wuppertal kentinde düzenli bilgilendirme masaları açmaya başladılar. 12 Nisan'a kadar süren bu etkinlik, Eylem Birliği Platformu'na düzenlenene ve 150 kişinin katılımıyla bir yürüyüşle noktalandı.

300 ERNK taraftarı, 10 Nisan'da bu kez Hagen kentinde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş bitiminde yapılan mitingde Irak ve TC bayrakları yakılarak, sömürgecilğe karşı olan kin ve nefret haykırıldı.

11 Nisan günü Emmerich kentinde ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtseverler ve Alman dayanışmacıların birlikte düzenlediği yürüyüş 150'nin üzerinde bir katılım oldu. Yürüyüş boyunca Güney Kürdistanlılar'a ulaştırmak amacıyla bağış toplandı, ayrıca bu günden itibaren bir kampanya da başlatıldı.

ERNK taraftarları, Güney Kürdistanlı öğrenciler ve çeşitli Alman grupların katılımıyla 12 Nisan günü Bochum'da büyük bir yürüyüş yapıldı. 1.000 civarında kişinin hazır bulunduğu yürüyüşte atılan slogan ve yapılan konuşmalarla kamuoyu Kürt halkına destek vermeye çağrıldı. 13 Nisan günü Herne'de yapılan bir yürüyüş de 80 kişi katıldı.

ERNK taraftarı Kürdistanlılar da Yeşiller 13 Nisan'da Becklinghausen kentinde bir protesto yürüyüş ve mitingyle kampanya başlattı. 200 kişinin katıldığı gösteride Irak bayrakları ateşe verildi. Miting alanında çok sayıda gazetecinin bulunuşu dikkat çekti. Gazeteciler, yurtseverlerle yaptıkları röportajlarını yayınladı.

13 Nisan'da Duisburg'ta Eylem Birliği Platformu'nun girişimiyle, 200'ün üzerinde bir kitle oturma eylemi yaptı. Meydanla açılan enformasyon masalarının yanısıra, bağış da toplandı. Ardından eylem bir yürüyüşle dönüştürüldü. İki bu noktadan sonra polisün müdahale etmesi üzerine, protesto amacıyla tramvay yolu bir süre işgal edilerek trafiğe kapatıldı. Polisin geri adım atması ardından yürüyüş, planlandığı biçimle devam ederek bir mitingle sonuçlandırıldı.

Ayrıca Duisburg'da bazı yurtseverler 9 Nisan'dan itibaren

kentin işlek bir noktasında bilgilendirme masaları açmaya başladı. Bu eylem 11 Nisan gününden itibaren Türk ve Alman ilerici-demokratların desteğini almasıyla bir nöbet tutma eylemine dönüştürüldü. Eylem hala devam ediyor.

Lindau: Kent merkezinde ve çevrede bulunan Markdorf, Ravensburg, Kempten ve Friedrichshafen gibi yerleşim birimlerinde ERNK taraftarları, 13 Nisan'dan itibaren yardım kampanyası başlattı. Yurtseverler yaptıkları bağış kutularıyla sokaklarda dolaşarak yardım topluyorlar. Kamuoyunun yoğun bir ilgisinin olduğu bildirildi.

Aynı gün Ravensburg'ta ERNK taraftarlarının düzenlediği yürüyüş 400 kişi katıldı. Çok sayıda Alman ilerici ve demokratın katıldığı görüldü. Eylemler sürüyor.

Bonn: 400'ün üzerinde ERNK taraftarı 6 Nisan günü Irak Büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenlendi. Saddam'ın posterleri ve Irak bayrakları yakıldı, parçalandı. Elçilik binasına girmek isteyen yurtseverlere Alman polisi engel olmak istedi. Sadece bir grup binaya girebildi. Polis göstericileri dışarı çıkarmak için gözyağartıcı bomba kullandı. Tüm kitle bu saldırının hedefi haline getirildi. 3 yaşındaki çocukların da göstericilerle birlikte olmasına rağmen, bu saldırı ayırım yapılmaksızın sürdürüldü. 5 yurtsever de gözaltına alındı. Yarattıkları çatışma sonucunda polisler bir yurtseverin omuz kemiklerinin kırılmasına da neden oldular. Bu duruma rağmen yurtseveri bir süre tartaklamaya devam ettiler. Yaralı yurtsever hastaneye kaldırılırken, kitle de bu tutumunu protesto eden sert tavrın içine girdi. Polis, gözaltına aldıklarını derhal serbest bırakmak zorunda kaldı.

Ardından göstericiler 5 kilometrelik bir yürüyüşe geçti. Önce BM binası önünde 10 dakikalık bir miting yapıldı. Oradan TC Büyükelçiliği'ne yüründü ve protestoda bulunuldu. Yürüyüş merkezde yapılan bir mitingle sonuçlandırıldı.

Hannover: 5 Nisan'da 150 ERNK taraftarı TC Konsoloslugu'nu işgal etti.

Aynı anda 350 civarında ERNK taraftarı ve Kürt Halkının Dostları'ndan oluşan bir grup da SPD binasını işgal etti. Bir süre devam eden eylem, taleplerin kabul edilmesiyle son buldu. DPA ajansı, PLUS ve SAT, NRD radyo ve televizyonları eylem yerine geldi. TV'ler eylemi görüntüledi. Çok sayıda gazete de eylemlere yer verdi.

Buradaki göstericiler daha sonra TC Konsoloslugu'nu işgal eden gruba katıldı. Bina içinde işgal sürerken, önü de bir miting alanına dönüştü. Konsoloslugin çeşitli yerlerine asılı TC bayrakları indirilerek ERNK bayrakları asıldı. Konsolosluktaki tüm işlemler durduruldu. Atalürk'ün tüm poster ve binaları parçalandı. Hannover'de bulunan tüm gazeteler, muhabirlerini eylem alanına gönderdi. DPA ve SAT-1 televizyonu röportajlar yaptılar.

Eylemin sonuçlanmasıyla topluca şehir merkezine yürüyüşe geçildi. Eyleme Güney Kürdistanlılar da destek verdi. Yürüyüş bir mitingle noktalandı. Yürüyüş boyunca ve miting alanında bilgilendirici materyal dağıtıldı. Eylem Birliği Platformu adına da bilgilendirme masaları açıldı.

15 Nisan'da YKK şehir mer-

kezinde açılan bir çadırda açlık grevi düzenledi. Greve 8'i ERNK taraftarı 2'si ATİF'li olan toplam 10 kişi katılıyor.

Köln: 8 Nisan'da Eylem Birliği Platformu'nda yer alan güçler adına Slegen kentinde merkezde bir noktada çadır açıldı. Başlatılan kampanya çerçevesinde çadırın bulunduğu meydana yardımın topluyor, bilgilendirme masaları açılmış bulunuluyor. İlgili karışılan bu girişim Slegen Belediyesi'nin işbirliğiyle sürüyor.

Yine Eylem Birliği Platformu adına aynı kapsamda bir çalışmada da 13 Nisan günü Düren kentinde başlatıldı. Düren Belediyesi'nin desteklediği kampanya belli bir süre devam edecek.

12 Nisan günü Köln'de 1.000'in üzerinde bir katılımı protesto yürüyüşü yapıldı. Eylem Birliği Platformu'nda yer alan güçlerin yanısıra çok sayıda ilerici ve demokrat Alman da yürüyüşe katıldı.

Ayrıca Aachen, Leverkusen, Slegen, Gummersbach gibi yerleşim birimlerinde düzenli enformasyon masaları açılıyor, bağışlar toplanıyor.

AMERİKA

Newyork: HEP Milletvekilleri Ahmet Türk ve Mehmet Ali Eren ile eski Hayırdırık Bakanı Şerafettin Elçi, 6 Nisan'dan itibaren BM binası önünde protesto amaçlı bir açlık grevine başladı.

Aynı gün 400 kişilik bir Kürdistanlı grup Bush'u protesto ve onunla görüşme amacıyla geçeceği bir noktada gösteriye başladı. Gösteri 9 saatten fazla sürdü. 500'ün üzerinde polis eylem yerinde güvenlik önlemleri aldı. Bush, kitlenin beklediği noktadan geçti ancak durmadı. Ardından bir otele giderek televizyondan bir konuşma yaptı.

Eyleme Kürdistan'ın dört parçasından Kürdler katıldı. ERNK taraftarları da kendi bayrakları altında gösteride yer aldı. CNN, FOX-11, Kanal 5, SBS, Kaliforniya NS'nin de içinde bulunduğu toplam 10 TV ekibi gösteriyi izledi ve görüntüledi. Ayrıca çok sayıda radyo ve başta Oragan Cantis ile diğer gazeteler yurtseverlerle röportajlar yaptı ve yayınladılar. Gösteriler sürüyor.

BULGARİSTAN

Sofya: 6 Nisan günü ABD Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi yapıldı. Eyleme 200'den fazla Kürdistanlı öğrenci katıldı.

İlgili klenen yürüyüşten sonra yurtseverler 5 gün sürecek bir açlık grevine başladı. Greve toplam 15 Kürt öğrenci katıldı. Havanın yağışlı ve soğuk olmasına rağmen grev açık havada sürdürüldü. Bu nedenle ilginin boyutu daha da büyüdü. Grevcileri, 10.000'i aşkın Hırvat ziyaret ederek dayanışmalarını dile getirdi. 15 grevcinin imzalandığı bir protesto telgrafı da Paris'e iletilmek üzere ABD Büyükelçiliğine verildi. Değişik etkinliklerin de planlandığı bildirilmektedir.

HOLLANDA

Den Haag: 4 Nisan günü Irak Büyükelçiliği önünde 200'ün üzerinde ERNK taraftarı yurtsever bir protesto gösterisi düzenledi. Lahay olarak bilinen meydana Saddam posterleri ve Irak bayrakları ateşe verildi.

Aynı gün Güney Kürdistanlılar ve diğer Kuzeyli Kürt örgüt-

leri de Irak Büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenledi.

6 Nisan günü de ERNK taraftarları 2.000 kişilik bir katılımı büyük bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Yürüyüş koku Newroz bayramının kutlanacağı salonun önüne kadar geldi. Ardından 2.500 kişinin katılımıyla Newroz da kutlandı.

10 Nisan'da TC Cumhurbaşkanı T. Özal bir toplantı nedeniyle Den Haag'taydı. 30 ERNK taraftarının yanısıra çok sayıda Hollandalı ilerici-demokrat da, Özal'ın toplantıya katılacağı binanın önünde millî bir gösteri gerçekleştirenler Özalı protesto etti.

Amsterdam: 9 Nisan günü T. Özal önce Amsterdam'a gelmişti. Protesto edildiği ilk gösteri de burada oldu. Eylem Birliği Platformu'nda yer alan güçlerin düzenlediği gösteriye 100'ün üzerinde bir katılım oldu.

Ayrıca ERNK taraftarları Hollanda'nın tüm kentlerinde büyük çaplı bir yardım kampanyası başlattı. Çeşitli kurum ve partiler dayanışmalarını pratik alanda sergiliyor.

ÇEKOSLOVAKYA

Prag: Anılarında ERNK taraftarlarının bulunduğu 80 civarında Kürdistanlı öğrenci 8 Nisan günü Irak Büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenledi. Vahşetlerinin kınanmasına tahammül edemeyen elçilik yetkilileri binadan otomatik silahlarla çıkarak Kürt öğrencileri üzerine kurşun yağdırdı. Bazı öğrencilerin yaralandığı bu olayda, Kürt öğrenciler de taş ve sopalarla kendini korudu. Taş yağmuruna tutulan elçilik binasının camları aşak indirildi. Polisin müdahalesi ardından çatışma durdu. Bu olay üzerine Irak sömürgecileri bir kez daha dünya çapında kinandı.

YUNANİSTAN

Atina: 3 Nisan günü Akademi Meydanı'nda toplanan 250'nin üzerinde gösterici bir protesto yürüyüşü başlattı. ERNK, TKP-ML / TİKKO, TKP-Kıvılcım, Dev-Sol ve DKP'nin düzenlediği yürüyüş, Irak Büyükelçiliği binası önüne kadar sürdü. Bina önünde yarım saat süren bir mitingden sonra oturma eylemine başlandı. Eyleme basın-yayın kuruluşları büyük bir ilgi gösterdi.

13 Nisan gününden itibaren de, ERNK taraftarlarından oluşan 18 kişilik bir grup sürekli açlık grevine başladı. Gazete, televizyon ve radyolar eylem üzerine verdikleri haberlerle dayanışmada bulunuyorlar.

Selanjik 7 ERNK taraftarı 12 Nisan gününden itibaren sürekli açlık grevine başladı. Çok sayıda Yunanlı'nun destek ziyaretinin yanısıra, tüm gazete, radyo ve televizyonlar eyleme büyük bir ilgi gösteriyor, kamuoyuna dayanışma çağrısında bulunuyorlar.

İSPANYA

Madrid: 5 Nisan günü ERNK taraftarları 200 kişilik kitleyle bir yürüyüş gerçekleştirdi. Çok sayıda İspanyol dayanışmacı da katıldı. Yürüyüş ardından Dışişleri Bakanlığı'na bir ziyarette bulunuldu ve yardım yapılması istendi. Görüşmeler sonucunda 6 uçak dolusu yardım malzemesinin gönderilmesine karar verildi. Acil yardım kapsamında ele alınan bu yardımlardan 4 uçak dolusu malzeme Güneyli halkı-

mza iletildi.

12 Nisan günü de, 200'ün üzerinde ERNK taraftarıyla İspanyol ilerici-demokratları Irak Büyükelçiliği'ne yürüyerek bina önünde bir protesto gösterisi gerçekleştirdi. İspanya basın-yayın kuruluşları girişimlere büyük destek sunuyor. Ayrıca ülke çapında bir yardım kampanyasına başlandı. Kampanya çeşitli kuruluş ve partilerin de desteğiyle sürüyor. Kamuoyunun da büyük bir ilgiyle dayanışmaya katıldığı, hemen her kentte gözlemleniyor. Çeşitli kuruluşlar da ilgili devletlere protesto telgrafı yazıyorlar.

Ayrıca ERNK adına Kızılaç yetkilileri ile de görüşmeler yapıldı.

KIBRIS

Lefkoşe: 3 Nisan günü Kıbrıslılar'ın oluşturduğu Kürt Halkıyla Dayanışma Komitesi'nin girişimleriyle çeşitli örgüt ve kuruluşların üyesi binlerce kişi Saddam'ı ve ilgili devletlerin olumsuz politikasını kinayan bir yürüyüş yaptı.

6 Nisan günü aynı amaçlı ikinci büyük bir gösteri gerçekleşti. Her iki eylemde de ERNK adına yapılan konuşmalarla, Kıbrıs halkına daha etkili yardım yapma ve dayanışmada bulunma çağrısı yapıldı.

11 Nisan'da ise Kıbrıslı dostlardan ve ERNK taraftarlarından oluşan bir grup açlık grevine başladı. Grevciler adına suçlu olan tüm devletlerin ilgili kuruluşlarına protesto telgrafı çekildi. Kıbrıs gazete, televizyon ve radyoları greve gösterdikleri büyük ilginin yanısıra, başlatılan yardım kampanyasında bizzat grev üstlenmiş bulunuyorlar.

AVUSTURYA

Viyana: 2 Nisan günü ABD Konsoloslugu önünde bir oturma eylemi yapıldı. BM'nin katliamları önleme için bir komisyon oluşturma istendi.

3 Nisan'da ABD Konsoloslugu önünde meşaleli bir yürüyüş yapıldı.

ERNK taraftarları ve Güney Kürdistanlılar'dan oluşan 200 kişilik bir grup, 4 Nisan'da sabahın akşamı kadar Irak Büyükelçiliği önünde gösterilerde bulundu. Basın-yayın kuruluşlarının da gösteri ilgiyle izlendi ve geniş bir şekilde yayınlandı.

Yine, 6 Nisan günü de, 200 kişilik ERNK'li ve Güneyli yurtseverlerden oluşan bir grup, bir yürüyüş düzenleyerek, bunu İngiltere Büyükelçiliği önünde 3 saat süren bir mitingle noktaladı.

Aynı güçler 6 Nisan'da SSCB Büyükelçiliği önünde bir miting yapma amacıyla, kent merkezinden bir meşaleli yürüyüş başlattı. 300 kişinin katıldığı yürüyüş, hedeflenen yerde yapılan 4 saatlik bir mitingden sonra sonuçlandırıldı.

10 Nisan'da Avusturya Yeşiller, ERNK taraftarları ve Türkiye sol güçleri ortaklaşa, 2.500 kişinin katıldığı bir yürüyüş Viyana merkezinde düzenledi. Yürüyüş daha sonra bir mitingle sürdürüldü. Miting alanında ERNK, Yeşiller, Güney Kürdistanlılar ve Avusturya Komünist Partisi temsilcileri yaptıkları konuşmalarla Güneyli Kürtlerin içine döğürüldüğü durumu ve sorumluları protesto ettiler. Etkili geçen gösteride, kamuoyuna dayanışma çağrısında bulunuldu.

11 Nisan günü de Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi-SPÖ bir

miting düzenledi. ERNK taraftarları 400 kişilik bir kitleyle mitinge destek sundu. Avusturya'nın tüm kentlerinde ayrıca, yardım kampanyaları başlatıldı.

DANİMARKA

Kopenhag: Güney Kürdistanlılar 3 Nisan günü 5 günlük bir açlık grevi başlattı. ERNK taraftarları da eyleme destek vererek katılım sağladılar. Diğer bazı güçler de dayanışmada bulundu. Grev, 22 yurtseverin açlık grevine 5 gün yatması ardından bir basın açıklamasıyla sonuçlandırıldı.

Kuzey ve Güney Kürdistanlı yurtseverlerin 6 Nisan'da yaptığı yürüyüşe ise, 2.000'in üzerinde bir katılım oldu. Yürüyüş, dayanışma kampanyasının büyümesine olumlu bir zemin oluşturdurdu.

İkinci: ERNK taraftarları ve Danimarkalı demokratlar 10 Nisan'da ortaklaşa bir protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. 100 kişiden fazla katılımın olduğu yürüyüş, yapılan bir mitingle sonuçlandı.

PKK - Celle Davası tutukluları üç günlük açlık grevi yaptılar

9 Nisan 1991 tarihli duruşmada söz alan tutuklular, özeti şu açıklamayı yaptılar:

"Kürdistan'da hepimizin yakından tanık olduğu bir katliam yaşanıyor... Kürt halkı çok sistemli ve vahşi bir katliama tabi tutulmuştur. Başta Alman kamuoyunu ve insan haklarından yana herkeste, bu katliamlara karşı sessiz durmamaya, insanî görevlerini yapmaya çağırıyoruz. Halkımızın marusa kaldığı katliamı protesto etmek amacıyla üç günlük açlık grevine başlayacağımızı burada duyuruyoruz."

Aalborg: 13 Nisan günü ERNK'li yurtseverler Danimarkalı dostlarla birlikte Güney Kürdistan halkımızla dayanışma amaçlı bir gece düzenledi. Katliamı konayan konuşmaların yanı sıra müzik ve folklor gösterileriyle süren geceye 150 civarında bir kitle katıldı.

Ayrıca Danimarka'nın tüm alanlarında başlatılan bir kampanya çalışması var ve büyük ilgi görüyor. Her gün gazetelerde yurtseverlerin çeşitli röportaj ve demeçleri yayınlanıyor. Radyo ve televizyonlar Kürdistan Komitesi'nin açıklamalarına yer veriyor, konuşma olanağı sunuyor. Bu da kampanyanın daha da güçlenmesine büyük bir destek oluyor.

İSVİÇRE

Basel: 1 Nisan'da İsviçre, Fransa, Almanya üçgeninde düzenlenen yürüyüşe 2.000 kişi katıldı. Yürüyüşü demokratik ve barıştan yana örgütler düzenledi. ERNK taraftarları 500 kişilik bir kitle ile katıldı. Kürdistan Komitesi'nden bir temsilci bir konuşma yaparken, komite adına bir açık oturum da yapıldı.

Cenevre: 70 kişilik ERNK taraftarları ve Güney Kürdistanlılar'dan oluşan bir grup, 2 Nisan'da BM binası önünde, BM'yi kınayan bir gösteri düzenledi.

12 Nisan'da ise ERNK taraftarları, İsviçreli ilerici-demokratlar, Güney Kürdistanlılar ve Türkiye sol hareketleri ortaklaşa bir protesto yürüyüşü ve miting düzenledi. Kuzey ve Güney Kürdistan sınırlarında biriken Güneyli halkımızın durumunu yerinde inceleyen, ardından çeşitli Ortadoğu ülkelerini ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı Baker'in Cenevre'ye dönüş gününde yapılan bu gösteriye 1.000'i aşkın bir kitle katıldı. ABD'nin Kürt halkına karşı tutumu, sert bir şekilde protesto edilerek kamuoyunun dikkatleri ABD'nin politikası üzerine çekildi.

Berni: ERNK taraftarları 400 yurtsever 6 Nisan'da parlamento binası önünde gösterilere başladı. Talepleri içeren bir mektubu İsviçre Başbakanı'na iletti. Mektupta salt insanî değil, esas olarak siyasal boyuta dikkat çekilerek Kürdistan halkının direniş hareketinin desteklenmesi istendi.

İlan Lozan Antlaşması'nın yapıldığı binanın önüdür. Bu vesileyle bu antlaşmanın anlamı bir kez daha kınandı. Protesto gösterisi kamuoyunun büyük ilgiyle karşılandı.

Öte yandan İsviçre'de başlatılan yardım kampanyası büyük sonuçlar yaratıyor. Televizyon, radyo ve gazeteler duyarlı davranıyor. Basın kuruluşları, kampanyanın güçlü geçmesi için katkılarını sunuyor. Çeşitli kentlerde de enformasyon toplantıları yapılıyor.

NORVEÇ

Stavanger: 6 Nisan günü ERNK taraftarları ve Güney Kürdistanlılar'dan oluşan 70 kişilik bir grup ılgal eylemi gerçekleştirdi. ABD Konsolosluğu'nu ılgal eden yurtseverlerin çoğunluğunu kadın ve çocuklar oluşturuyordu. Başta ABD kınanırken, BM'ye de bir protesto telgrafı çekildi. BM'den, ABD'nin direktifleriyle değil, kendi inisiyatifleriyle hareket ederek halkımıza acil yardımda bulunması

sever gözetimine alındı. Bunun üzerine gösteride bulunan tüm kitle olay yerine geldi. Bu sefer gösteri burada sürdü, konsolosluk yeniden taze tutuldu. Tüm camlar aşağı indirildi.

Anlıdan gösteri oturma eylemine dönüştürüldü. Gözetimine alınandan serbest bırakılması istendi. Yapılan görüşmeler ardından yurtseverlerin aynı gün serbest bırakılacakları sözü verildi. Fakat gösterilere yine de son verilmedi. Öradan parlamento binası önüne gidilerek protestolara devam edildi. Saat 21.00'de yurtseverlerin bırakılmasıyla gösterilere son verildi. Bırakılanlar marşlarla karşılandı. Basın ve TV kuruluşları bu gösterileri 2 gün boyunca sürekli yayınladılar.

İTALYA

Roma: Aralarında ERNK taraftarlarının da bulunduğu 350 kişi bir protesto yürüyüşü ve miting yaptı. Papa'ya da Kürt halkıyla dayanışmada bulunma çağrısı iletili. 2 Nisan günü yapılan bu gösterinin akşamında Papa, kamuoyuna Kürt halkını destekleme kampanyasına katılma çağrısında bulundu. Değişik kentlerde diğer bazı gösterilerin de olduğu bildiriliyor.

FRANSA

Paris: Kürt ve Türk ilerici kitleler ortaklaşa çeşitli eylemler düzenledi. 3 Nisan günü çoğunluğunu ERNK taraftarlarının oluşturduğu bir grup Kürdistanlı yurtsever, Paris'in merkezî bir alanında açlık grevine başladı. Birli Fransız bayan, toplam 50'yi aşkın kişiden oluşan eylemi ERNK, KAWA, KUK, Rızgari, Ala Rızgari ve diğer bazı güçler ile Güney Kürdistanlılar düzenledi. ERNK taraftarı bir kadın sembolik olarak camurda yatarak grevi sürdürdü.

Grev, yoğun ziyaretçi akınına uğradı. Fransızlar ve Paris'e gelen çeşitli ülkelerden turistler eyleme büyük ilgi gösterdi, mad-dil ve manevî dayanışmada bulundular. Paralelinde açılan imza kampanyasına da yoğun ilgi gözlemlendi.

Fransız makamları grevcilere bir yer tahsis etmediği için, grev Notre-Dame Kilisesi önünde sürdürüldü. Basın-yayın kuruluşları Güneyli halkımızın dramına ilişkin yoğun yayınlarda bulunuyor. Çok sayıda basın mensubu da grevi izledi. Grev, 10 Nisan'da çok sayıda basın mensubunun katıldığı bir basın toplantısıyla sonuçlandırıldı.

8 Nisan günü de bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi. Kürt, Türk ve Fransızlar'dan yaklaşık 5.000 kişi katılım sağladı. Fransız radyoları yürüyüşün duyurusunu önceden yaptı. TV'ler de yürüyüşü genişçe ekranlara getirdi. PKK'nın Kürdistan'daki etkinliğini de olumlu yönden işlediler. Aynı gün Türk ve Kürt emeakların önemli bir bölümü kepenk indirerek, Güneyli halkımızla dayanışmada bulundular.

Dayanışma komitesi bir de yardım kampanyası başlattı. Öte yandan, 16 kişiden oluşan ERNK taraftarları bir grup 12 Nisan'dan itibaren Montbelliard kentinde bir açlık grevi başlattı. Aynı gün Lyon kentinde de çeşitli güçler ortak bir açlık grevi başlattı. Strasbourg kentinde de bir açlık grevinin sürdürüldü bildirildi.

İNGİLTERE

Londra: 4 Nisan'da 100'ü aş-

kun ERNK taraftarları Irak Büyükelçiliği önünde gösteri düzenledi. Diğer yandan 6 yurtsever de ABD Büyükelçiliği önünde 2 günlük açlık grevine gitti. Greve ERNK taraftarları da katıldı.

5 Nisan günü 6'ı kadın 14 yurtsever Irak Büyükelçiliği'ne girdi. Binada bulunan tüm poster ve bayraklar aşağı indirilerek parçalandı. BM binası önünde de oturma eylemi başlatıldı. ENRK taraftarları ve diğer yurtseverlerce sürdürülen bu eylem dönüşümü oluyor. Her gün en az 7 yeni kişiden oluşan gruplar, düzenli şekilde eylemi sürdürmek için görevi üstleniyor.

Değişik Türk sol grupları, İngiliz sol örgütleri ve ENRK taraftarlarının katılımıyla 300 kişilik bir kitle 9 Nisan günü İngiltere Başbakanı'nın evi önünde bir gösteri yaptı. Gazete ve televizyonlar eyleme geniş yer verdi.

100'ün üzerinde ERNK taraftarları ile değişik Türk sol güçlerinin taraftarları, 10 Nisan'da İngiltere TC Büyükelçiliği önünde bir gösteri yaptı. Basın bu eyleme de geniş yer verdi.

Ayrıca, İngiliz kamuoyuna yönelik bir dayanışma ve yardım kampanyası da başlatıldı. Kamuoyunun duyarlı olduğu gözlemlendi.

13 Nisan günü 2.000 kişinin katıldığı başka bir yürüyüş yapıldı. ERNK'nın çağrısı üzerine İngiliz ve Türk sol örgütleri ile çok sayıda tarafsız kişi katıldı. Yürüyüşe iki İngiliz milletvekili dayanışma mesajı gönderdi. Milletvekilleri Jeremy Colby ve Burnie Grant, ERNK İngiltere, İrlanda "Troops out Movement" hareketi, RCG, SWP, sendikacılar, İngiltere'de Tamil Elam ve Savaya Karşı Kadın Hareketi temsilcilerinin yapıtları konuşmalar televizyonlardan görüntüledi. Çok sayıda gazete de haberler verdi. Öte yandan Hindistan'dan Sikhler de yürüyüşe katıldı.

BELÇİKA

Brüksel: 2 Nisan günü 20 kadar Güneyli Kürt Irak Büyükelçiliği'ne, kapı nöbetçilerini etkisizleştirerek girdi. İçerde Irak elçilik yetkililerinin silah kullan-dığı bildirildi.

Aynı gün öğleye doğru, bu sefer de 100 civarında ENRK taraftarları elçilik binası önünde gösteriye başladı. Bir saat süren gösteri esnasında, başka bir noktada 60 kişilik bir grup miting yaptı.

3 Nisan'da da Liege, Genk, Leuven ve Anvers kentlerinden de gelen 70 ENRK taraftar Brüksel'de yeni bir miting düzenledi. Miting öncesinde Irak Büyükelçiliği önünde biraraya gelen yurtseverler sloganlar eşliğinde yürüyüş yaptı. Çok sayıda basın mensubu gösteriyi izledi. Radyo ve TV'ler yaptıkları röportajları yayınladı. Aynı gün Güney Kürdistanlılar da bazı yeni eylemler gerçekleştirdi.

12 Nisan'da da ERNK adına Belçika Parlamentosu'nda bir basın toplantısı yapıldı. Parlamentoenterlerin dışında Kızılaç yetkilileri de hazır bulundu. Basın kuruluşları toplantıya geniş yer ayırdı.

İSVEÇ

Stockholm: 4 Nisan'da 150 Güneyli yurtsever ABD Büyükelçiliği önünde açlık grevine başladı. Grev bir hafta sürdü. Komitede yer alan ENRK taraftarları da greve katılarak destek sundular. Aynı gün Güneyli yurtseverler Irak Büyükelçiliği'ne

Hamburg ABD Konsolosluğu önünde protesto eylemi Foto: Herxwedan

Ayrıca 6 Nisan'da 400 kişiden oluşan bir kitle La Caux de Ponds kentinde bir gösteri düzenledi. ERNK taraftarlarının yanı sıra 150 dolayında İsviçreli demokrat da katıldı, İsviçre Kürt Halkının Dostları Partisi, ERNK, SP, İtticacılar Komitesi ve Güney Kürdistanlılar'ın oluşturduğu komitenin düzenlediği mitinge 200 dolayında Kürt ve İsviçreli katıldı. Yine 12 Nisan günü Chur kentinde başka bir gösteri oldu. ERNK'li yurtseverlerin bu gösterisine aralarında çok sayıda ilerici ve demokrat İsviçreli'den de olduğu 500 kişilik bir katılım oldu. 9 Nisan'da Zug kantonunda Alternatif Yeşiller Partisi, ERNK, SP, İtticacılar Komitesi ve Güney Kürdistanlılar'ın oluşturduğu komitenin düzenlediği mitinge 200 dolayında Kürt ve İsviçreli katıldı. Yine 12 Nisan günü Chur kentinde başka bir gösteri oldu. ERNK'li yurtseverlerin bu gösterisine aralarında çok sayıda ilerici ve demokrat İsviçreli'den de olduğu 500 kişilik bir katılım oldu. 9 Nisan'da ise İsviçre'nin İtalyan kantonuna bağlı Bellinzona kentinde televizyonun yaptığı bir açık oturuma ERNK temsilcisi de katılarak görüşlerini açıkladı.

Lozan: 13 Nisan günü aralarında ERNK taraftarlarının da bulunduğu 400 kişilik bir kitle, İsviçre Sosyalist Partisi binası önünde bir mitingle sonuçlanan bir yürüyüşü kent merkezinden başlattı. Mitingin yapıldığı a-

lani. Kopenhag'ta merkezî olan BM'den telgrafın cevabı telexle geldikten sonra eyleme son verildi.

Yerel VEST TV'si, Radyo NRR-VC ve Stavanger Aftenblad gazetesi ılgal eylemine yer verdiler.

KANADA

Toronto: 2 Nisan'da Toronto Parlamentosu binası önünde çoğunluğunu Güney Kürdistanlılar'ın oluşturduğu 20 kişilik bir yurtseverler grubu 4 günlük açlık grevine başladı. Grevin ikinci gününde sayı 30'a yükseldi. Radyo, televizyon ve diğer basın kuruluşları eyleme büyük ilgi gösterdi. Değişik demokratik kitle kuruluşları da dayanışmalarıyla katkıda bulundu.

Ottawa: 8 Nisan günü de, Güney Kürdistanlılar bir gösteri düzenledi. ERNK taraftarlarının da katıldığı 600 kişiden oluşan kitle Kanada Parlamentosu binası önünden ABD Konsolosluğu önüne kadar yürüdü. Ardından ERNK taraftarlarının çağrısı üzerine bir grup Kürdistanlı Irak Konsolosluğu'nu ılgal etmeye gitti. Konsolosluka molotof kokteyli, taş ve sopalarla saldırıldı. Polis müdahale etti ve 15 yurt-

ni ılgal etmek istedi. İaveç polisi müdahalede bulunarak 6 yurt-severi gözaltına aldı.

6 Nisan'da da Güney Kürdistanlılar Çin ve SSCB Konsolosluk-ları önünde açlık grevine bağ-ladı.

7 Nisan günü tüm Kürt örgüt-leri, İaveçliler ve din adamları-nun katıldığı bir protesto yürü-yüşü yapıldı. 3.000 kişinin katıl-dığı yürüyüş sessiz planlanmıştı.

Aynı gün Güneyli Kürt alleler biraraya gelerek ani bir baskını Irak Büyükelçiliği'ne yönelik o-larak gerçekleştirdiler. Yurtse-verler elçiliği ateşe vermek istli-yordu. Elçilikte bulunan Iraklı-lar silah kullandı. Bunu kaniit-layan buluntular polisin eline geçti. Yurtseverler elçilik perso-neline meydan dayandı. Mü-dahalede bulunan polis 31 yurt-severi gözaltına aldı. 9 Nisan'da İaveç Devlet Bakanı ve hükümet sözcüsü Pierr Schori, Irak Ata-şesi'ni yarına çağırarak gösteri-cilere ateş edilmesini konadı ve Irak hükümetine İaveç adına bir nota verdi.

İaveç, elçilikte ateş edildiğini ve edinin de muhtemelen Masla-hatgüzar Said El Hane olduğunu açıkladı. Başka bir diplomat suçlamayı üzerine aldı. Ardın-dan İaveç iki Irak diplomatını hemen yurtdışı etti. Ayrıca 24 saat zarfında suç unsuru silahın teslim edilmemesi halinde bir dip-lomatin daha yurtdışı edilece-ğini bildirdi. Silahın teslim edil-mesi ardından yenileri yurtdışı edildi.

Gözaltında tutulan 31 yurtse-ver hakkında da 4'er yıl hapis cezası isteniyor, yüksek para ce-zalarına çarptırılacakları bekleniyor. Serbest bırakılmaları için hemen hergün İaveç'te yurtse-verler, bir dizi gösterilerde bulu-nuyor. Olaya ilişkin gelişmeler basın ve yayın kuruluşlarına ge-nişçe yansdı.

13 Nisan'da ise ERNK taraftarlarının da katıldığı sessiz bir miting oldu. Bazı İaveçli politika-rcılar da hazır bulundu. 700 kişi katıldı.

Malmö: Bir hafta içerisinde iki yürüyüş düzenlendi. Birinci-sine 300 kişi, ikincisine 380 kişi katıldı. Malmö'ye yakın Lund kentinde de 11 Kürt ve 3 Arap açlık grevine girdi. Burada yapı-lan bir yürüyüşte de 300 kişi katıldı.

Ayrıca, 8 Nisan'da Sundvall kentinde çeşitli güçlerin ortak düzenlediği bir açlık grevi bağ-latıldı. Yüksek sayıda bir katılımla grev sürüyor. 8 Nisan'da Kamal-tan kampında 40 yurtseverin başlatıldığı açlık grevi devam ediyor. Aynı gün Göteborg'da başlatılan başka ayrı bir açlık grevi de henüz sonuçlanmış de-ğildir. 10 Nisan'da Borlänge'de 100, Umeå'da 150 civarında yurtsever yürüyüşler yaptı. Umeå'da bir açlık grevi de sürüyor. Bu grev 10 Nisan'da başladı.

13 Nisan'da başta Stockholm ve Uppsala olmak üzere toplam 13 kentte çeşitli gösteriler oldu. Hemen hergün süren gösterilerin paralelinde ülke çapında başlatılan yardım kampanyası da gittikçe daha da boyutlanıyor.

Afrika'da da Newroz Kürdistanlılar'ın birliğini güçlendirdi, coşkuyu serhildanla bütünleştirdi

15 Mart 1991: Tripoli'deki Newroz gecesinden...

Foto: Berxwedan

Libya (Berxwedan): Kürdistan halkının ulusal direnme bay-ramı Newroz ve Cephez ERNK'nin 7. kuruluş yıldönümünü kut-lama vesilesiyle, ERNK Libya Komitesi'nin çağrısıyla 15 Mart günü Kürdistan'ın dört parçasından 2.600'ü aşkın yurtseverin katılımıyla Tripoli kentinde bir gece düzenlendi. Gece, bô-yük başarı ve coşku içinde ger-çekleşti.

ERNK Libya Komitesi'nin Şu-bat sonlarında yaptığı çağrı üze-rine, mevcut olumsuz koşullara rağmen Kürdistanlı yurtseverler büyük bir sevinçle kutlama hazırlıklarına giriştiler. Bir yandan yaygın ve seri biçimlerle bildiriler dağıtılırken, bir yandan da birçok yerleşim biriminde çok sayıda kitle toplantıları yapıla-rak yurtseverler kutlamaya hazırlandı.

Ulusal bayramı kutlama gece-si devrim şehitleri anısına yapı-lan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Kadın, çocuk ve genç-lerden oluşan 40 kişilik koro eki-bi Parti, Cephe, Ordu bayrak ve flamaları ile yakılan üç meşale eşliğinde askeri yürüyüşle kitle arasından sahneye doğru ilerledi. Bir anda ayağa kalkan kitle dakikalarda, "Bij Newroz!", "Bij serhildan!" ve "Bij Serok APO!" şarhlarını haykırdı. Salonu yakılan bin-lerce mum ellerde taşıyarak ay-dınlaşa olan özlem ruhu yaşandı. Haykıran sloganlar, alkışlar ve "Mazlum û Mehsûm", "Amed û Newroz" şifirleri adeta Cizîre Bo-tan'ı, Şîmex'i... kısaca Kürdis-tan'ı yaşattı. Koro ekibinin oku-duğu "Şilav li te ERNK" ve "Rej-hilata Navîn, ez rêberê te me" marşları büyük bir beğeni ka-zandı.

Daha gecenin başında coşku-nun dorukta olduğu hemen dik-katleri çekti. Salon tıklım tıklım dolu... yüzlerce genç a-yakta ve ERNK Libya Komite-si Temsilcisi'nin günün anlam ve önemini belirten Kürtçe siyasi konuşmayı yapmaya davet ediliyor. Konuşma defalarca slogan ve alkışlarla kesintiye uğruyor. Gecedeki coşku, sevinç, Partiyeye, Parti Önderliği'ne, Cepheye ve gerillaya bağlılık şarhları sürekli bir ırmak gibi sürüyor.

Kutlama Şehit Rüstem Karma Folklor Ekibi, Koma Serhildan Müzik Grubu gösterileri ve A-rapça siyasi konuşmayla devam etti. "Direnmeç Yaşamaktır" ske-ci, kitlenin sömürgeci düşmana

olan kin ve nefretini bilemeyecekti. "Kahrolsun sömürgecilik", "Berxwedan jiyan e" sloganları bunun ürünü oldu.

"Adı yasak, dili yasak" ülkeden izlenimler" adlı tiyatro, progra-mın sonraki kesiti. Koma Karker Müzik Ekibi de kutlamanın nok-talanmasına doğru son türkülerini sundu. Gece, geleneksel "APO hate Hêwane" halayıyla coşkulu bir biçimde sonuçlandı.

Newroz kutlamasında 130 ci-varında davetli de hazır bulundu. Mısır, Sudan, Filistin, Libya, Filipin, Polonya, Bulgaristan ve diğer bazı ülkelerden dostlar da-yanaşmada olduklarını açıkladılar. Bu karlar dostun dayanışma-da bulunması yurtseverlerce il-giyle izlendi. Dev-Sol taraftarları ve YKWK Libya Komitesi de bir-ler dayanışma mesajı sundular.

Birçok ülkede Newroz kutlamaları sürüyor

Kanada (Berxwedan): 8 Ni-san günü Toronto Üniversitesi Eğitim Binaları salonunda ERNK'li yurtseverlerin düzenlediği Newroz kutlaması coşku içinde geçti. Kutlama hazırlıkları oluşturulan komite tarafından bir ay önce-sinden başlatıldı.

Gece, devrim şehitlerini an-mak için saygı duruşuyla baş-ladı. Zengin siyasi içeriğin yanı-sıra programda, kültürel yöne de önem verildi. Kültür programın-da tkenceceleri anlatan bir tiyat-ro yer alıyordu. Okunan Kürtçe şifirlere ek olarak Ozan Şehrûz halk eğitlerini sundu. Geceye toplam 120 dolayında Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Amerikalı Kürt Tarih Araştı-rmacısı Prof. Dr. Charles McDo-nald, Kanada Liberal Partisi'nin Yunan asıllı milletvekili Jim Kary-giannis yaptığı konuşmalarla Kürt halkının direniş mücadelesini selamladılar. İ-KDP Küzey Amerika Temsilciliği ve Irak Kürdistanı Cephe Küzey Amerika Temsilciliği birer kutlama mesajı sundular.

Fransa (Berxwedan): Güney Fransa'nun Marsilya kentinde ERNK taraftarlarının 31 Mart günü düzenlediği Newroz kut-lama gecesine 1.500 dolayında bir katılım oldu.

Şehitlerin anısına yapılan say-gı duruşundan sonra üç dilde siyasi konuşmalar yapıldı. Konuş-malar kitleyi coştururken, yurt-

severler de Partiyeye bağlılık ve kararlılıklarını haykordıkları sloganlarla dile getirdiler.

Kültür programında ise tiyat-ro ve 3 folklor ekibi yer aldı. Zekkiye ALKAN Çocuk Folklor Ekibi, Serhedan Folklor Ekibi ve Cûdi Folklor Ekibi'nin gösterile-ri ardından, yurtsever ozanlar ve Koma Zozan Müzik Ekibi Kur-mancî, Sorani ve Dimîlî lehçele-

rinde halk eğitleri ve direnişçi türkülerini sundular. Gece, "A-PO hate Hêwane" halayı ile so-nuçlandırıldı.

TKP-ML Güney Fransa Temsil-ciliği, Yeni İtîze Gazetesi-İstanbul, TDKP-Lyon, TİKB, SP Güney Fran-sa Örgütü ve YKK Marsilya Ko-mitesi dayanışma mesajlarını sundular.

Ayrıca, 8 Nisan günü Alman-ya-Hamburg, Hollanda-Den Haag ve Danimarka-Arhus kentlerin-de Newroz büyük coşkuyla kut-landı. Hamburg'da 4.000, Den Haag'da 2.500 ve Arhus'taki kutlama gecesine de 500 do-layında Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Barış Yürüyüşü'nde ERNK bayrakları

Hannover (Berxwedan): Her yıl düzenlenen geleneksel Barış (Ostern) Yürüyüşü'ne ERNK ta-raftarları da bayrakları altında katıldı. 1 Nisan günü Hannover'de gerçekleşen bir yürüyüşte ara-larında çok sayıda ERNK taraftarlarının da bulunduğu 1.000 civarında kişi katıldı.

Yürüyüş ardından yapılan mi-tingte ERNK adına bir konuşma da yapıldı. Konuşmada, Körfez savaşı sonrası Ortadoğu'nun ve Güney Kürdistan'daki halkım-zın durumu, Batı'nın TC ile Irak sömürgecilerine destekleri üze-rinde duruldu.

Zeynel AKYAR yoldaşı anma geces

2 Nisan 1991 Paris

Foto: Berxwedan

Fransa (Berxwedan): YKK Paris Komitesi 2 Nisan'da 1.000 dolayında katılımia Paris ken-tinde Zeynel AKYAR (Paris) yoldaşı anma gecesi düzenledi. Gece, saygı duruşuyla başladı. Açlık konuşmasıyla birlikte üç dilde programın sunulduğu yapıldı. Ozanlar, devrimci türküleriy-le anmayı sürdürdü. Sergilenen skeç, Serhildan Spor'da yer alan Kürt gençlerin Avrupa'daki yaşa-mını konu alıyordu. Folklor o-

yunları ardından gecenin anlamı-nu içeren bir konuşma yapıldı.

Ozanların tekrardan okudu-ğu direniş türkülerinden sonra, düzenlenen serbest şiir ve tür-kü yarışmasına geçildi. Bu gi-rişim gençlerin yoğun ilgisiyle çek-ti. Anma gecesi geleneksel "APO hate Hêwane" halayıyla sonuc-landırıldı.

Çok sayıda Fransız demokrat genç de davetli olarak gecede hazır bulundu.

DUYURU

Kürdistan'daki soykırımı protesto yürüyüş ve mitingine katılım!

Yer ve zaman:
Kriegelache Wiene
Bad Godesberg-Bonn
20 Nisan, Cumartesi
Saat 10.00'da

AGAHI - DUYURU

Her rûja çarşemiyê di navbera saat 18.00 û 20.00'an de li navîngana jêr, xwendin û nivîsîna zîmanê Kurdî tê hînkirin. Em bang li hemû mirovên wêlatparêz dikin, ku beqdarî bînbûna zîmanê zîmanê bibin.

Her çarşemba gûnû saat 18.00-20.00 arastinda apahîdaki adreste Kürtçe okuma yazma kursu verilmektedir. Anadillerini daha iyi öğrenmeleri için tüm yurtseverleri kurma katılmaya çağırıyoruz.

Rheinfeldstr. 4 / 2000 Hamburg 13

Kürdistan Kulturzentrum

“ANTI TERÖR YASASI” DEVLET TERÖRÜNÜN ADIDIR

Bütün önceki dönemlerin ve 12 Eylül rejiminin uygulamalarının bir sentezi olarak "Anti-Terör Yasası" gündeme getiriliyor. Rejim yeni baskıcı ve terörcü yönelimler peşindedir. Hem deney ve biriktirmelerinden hareketle hem de ceza yasalarını tasnif ederek geliştirilmiş ve takviye edilmiş tarzda yeni yasaya ulaşılmak isteniyor.

"Bir verip 20 alma" mantığı yine aahnededir. Bir yandan, kırıntı sayılamayacak belli adımlar atılmaya, tekel demokrasisini takviye etme "demokratikleştirme" olarak gösterilmeye çalışılırken, bir yandan da Türkiye ve Kürdistan'daki toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı ağırlaştırıcı yeni "yasal" düzenleme, politika ve uygulama sahneye konuyor.

"Anti-Terör Yasası" veya "Terörle Mücadele Yasası Taslağı" bilinçli bir seçimde ön plana çıkarılmıştır. İşte, "Biz, terörizme karşı mücadele ediyoruz" diyorlar. Rejimin kamuoyuna vermek istediği mesaj budur. İşin gerçeğine baktığımızda ise sorun terörizmle mücadele değildir. Terörizmle mücadele adı altında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine ve Türkiye'deki toplumsal muhalefete ulusal kurtuluş mücadelesini donatıyor. Ve tabii devlet terörü yeni çıkaracak yasa ile daha da artacağı gibi, terörizmle mücadele bahanesiyle buna "yasal" kılıf bulunuyor.

"Terör" damgası vurularak toplumsal ve ulusal kurtuluş muhalefeti ulusal ve uluslararası alanda tecrit etmek, çok yönlü yönelerek sindirmek, dışalamak hedefleniyor.

Geçenlerde Adalet Bakanı Oltan Sungurlu, başkanlık sistemine geçişle ilgili bir paket sundu. Bunlar içinde "Anti-Terör Yasası" da var. Anti-terör yasası ve başkanlık sistemine geçiş tek başına hazırlanmadı; o zaman bunların reklamı yapılmadı, yavan kaldı. O halde bazı kırıntılar, hatta kırıntı denilemeyecek geysler öne sürülerek ve asıl olarak reklama ağırlık verilerek Çapanoğlu'nun soyundan geldiği göden kaçınılmaya çalışılacak veya "Bakin herşeyi

demokratik için yapıyoruz" izlenimini vermeye çalışacaklar.

"Kürtçe serbesttir" propagandası basında günlerce işlendi. Oysa hazırlanan 2932 sayılı yasası kaldırılmayı içeren taslağın yeni bir şey içermediği görüldü. Yapılan bir oyundu, ama makraj ve reklam yoluyla verilen hava da bağkaydı 141, 142, 143'ü tündren kaldırmayı düşünenler, bazı bentlerini "Anti-Terör Yasası"na aktaracaklarını söylüyorlar. Aktarılması düşünülen bentlerin ulusal kurtuluş mücadelemizi cezalandıranlar olacağı büyük olasılık. Kaldı ki, düşüncesi suç sayan başka ceza yasaları da vardır.

Türkiye'deki devrimci-demokratik muhalefeti ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezme için "düşünce suçu" kaldırılacak, yalnızca "terör suçu" cezalandırılacak mantığıyla göya "düşünce serbesttir" yaygarası koparıyorlar. Devlete ve rejime yönelik her iktidar alternatifi, siyasal hareket biçimi ne olursa olsun "terör" mantığı ve politikasıyla safdışı edilecektir. İşte "Anti-Terör Yasası" bunun için gerektiriyor. Atılan adımın çok tehlikeli ve sinisice olduğu açıktır.

"Düşünce suçu" ve "terör suçu" ayırımının yapılması, birincisinin kaldırılması ve bunun uluslararası alanda yanlış anlaşılacağı görüşünü H. Kozakçıoğlu ifade etmişti. Özel savaş rejiminin ihtiyacı duyduğu bir yaklaşım da oluyor bu. "Anti-Terör Yasası" Türkiye'de polisye devlet, Kürdistan'da özel savaş rejiminin derinleştirilerek askeri-polisye tedbirlerin artırılmasıdır.

"Anti-Terör Yasası"nın bir ayağı; yenilgi almış ve henüz kitleselleşmeyen Türkiye devrimci-demokratik hareketini toplumdan dışlamak, iyice marjinal duruma getirmek, her toparlanma ve güçlenme atağını ise kanlıca bastırma planıdır.

"Anti-Terör Yasası"nın ikinci ve hatta ağırlıklı ayağı ise, kitleselleşmiş ve bir halk hareketi

durumuna dönüşmüş Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine gımdiyi kadar yaptığı "terörist ve bölücü" suçlamasını "yasallaştırmak", uluslararası planda böyle sunmak, kendi suçlarının üstünü örtmek için bir halkın mücadelesini "terörle" damgalayarak, yoğunlaştırılmış devlet terörünü gizlemeye çalışmaktır. Çok yönlü planlarla mücadeleyi liden sınırlama, sonu ezme düşüncüler.

"Anti-Terör Yasası", gerçek lamıyla devletin terörcü yasası; Türkiye devrimci-demokratik hareketini ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezme ve tecrit etme politikasıdır. Bazı kırıntılar ve rötüşler yapılarak, devlete verilmek istenen biçim de güçlendiriliyor. Bu kez ezme politikası yanında havuç politikası da gündeme getiriliyor. Havuç politikası mahiyetinde gündeme getirilenler ve girin göstermeyi amaçlayan çabalar ezme politikasını takviye etmede kullanılıyor.

Herşeyden önce toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin nasıl sindirileceğinin, edileceğinin politikası yapıyor, kırıntılar bunun eşliğinde düşünüyor. "Fikir ile terör suçunu ayırtalım ve terör suçunun cezasını ağırlaştıralım" anlayışı gunu ifade eder: Rejime entegre olan "sol" a meşruluk tarımı, bunun dışında kalan geniş devrimci, radikal kesimi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini "terörist" olarak damgalama ve "yasadışı" ilan etme. Toplumsal muhalefeti ve kitleselleşmiş bir ulusal kurtuluş mücadelesini devlet tümüyle elinden olduğu gibi karşısında görüyor, gımdiyi değin dile getirdikleri "anarşi-terör, bölücü-lük" kavramını bu kez "yasal" dayanağı kavuşturmayı amaçlıyor.

"Anti-Terör Yasası", rejime karşı mücadele eden toplumsal ve ulusal kurtuluşçu kesime biçilecek cezaları ağırlaştırıyor. Polisye ve askeri tedbirler daha da artırılıyor. Devrimci ve ulusal kur-

tuluşçu parti ve örgütlere, kişilere karşı tümüyle ezme politikasına yeni bir biçim kazandırılıyor.

Sömürüye, sömürgecilğe karşı mücadele edenler için iki tür tasnif yapılıyor; "terör niteliği taşıyan suçlar" ile "terör kasıtlı ile işlenen suçlar" şeklinde ayırım yapılmakla birlikte ikisi de "terör" olarak damgalanıyor. 12 Eylül rejiminin uygulamaları ve özel savaş taktikleri değişmiyor. Örneğin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine her düzeyde katılan için -yani mücadeleye katılımı hangi boyutta olursa olsun- "Anti-Terör Yasası" uygulanacaktır. Zaten Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı uygulanan TCK maddeleri bilirdiyor ve bütün bunlar çok daha geliştirilmiş "Anti-Terör Yasası" içinde ifadesini buluyor. Kitle gösterileri, serhildanlar, sivil itaatsizlik, her düzeyde örgütlenme ve ayrıca ulusal kurtuluşçu ideoloji ve siyaset doğrultusunda propaganda etme yine yasaktır.

Ayrıca 141, 142'nin kalkması (ki, kalkmasından yanayız) Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi açısından pek bir değişiklik yaratmıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini yürütenlere işleyen TCK'nin diğer yasalarıdır. Özel savaş alanında 141, 142 çok az işler. Bu maddelerin kalkmasını Türkiye açısından yararları olacaktır. Anti-parantez gunu da belirtelim; ulusal kurtuluşçu düşünce ve politikayı savunmaya-caksın, bunun için örgütlenmeyecekler! Böylece "düşünce örgütlüğü" Kürdistan halkı açısından bir aldatmacadan ibarettir.

Türkiye'de ise, örgütlenme, politika yapma, mücadele etme hakkını siyasal iktidar yasaklıyorsa, devrimci-demokratik muhalefete sadece "konuş" diyor. Konuşmanın ötesine geçersen belin hımmınla karşılayalım! Bu yönüyle "düşünce örgütlüğü" rejimi onaylama, resmi ideoloji ve politikayla uzlaşma olarak ifade

ediliyor. Bir başka deyişle "sol"un reformcu ve düzen içi olanına serbestlik tanıyor. Bu kesim burjuva yasallığının gemisi altına ahıyor.

Tabii asıl adamlar böyle olmakla birlikte düzen içine sığınmayan devrimci kesimde yeni alanlara ve bugün açıkça kendisini dayatan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı "Anti-Terör Yasası" ile ağır cezalar getirileceği gibi, özel mahkemeler oluşturulacak ve bir de yakalanan, tutsak alınan devrimciler birbirinden tecrit edilerek, tek kişilik hücre uygulamasına geçilecektir. İşte "Anti-Terör Yasası" gımdiyi kadar uygulanmaya çalışılan Eskişehir ölüm kampının "yasal" kılıfını da hazırlıyor. Tek kişilik ölüm hücreleri uygulanmasını salınaya koymanın yollarını açıyor.

Yine ceza ertelemesi "Anti-Terör Yasası"nın çıkarılması bağlamında düşünüldüğüdür. Çıkaracak kişi şantaj ve tehdit altında tutuluyor. "Anti-Terör Yasası" devrimci muhalefeti kuşatmayı amaçlıyor. T.C'nin Kürt hamiliğine soyunması ve oynanmak istenen diğer oyunlarla girin görünme çabası eşliğinde, "Anti-Terör Yasası"yla politika ve uygulamada yönelinen yeni biçimlerle "Balıyoz hareketi" gerçekleştirmek, muhalefete yönelik buna ulaşma niyeti ve çabasındadırlar. Ve "Anti-Terör Yasası", Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye devrimci-demokratik hareketine karşı hazırlanan, takviye edilmiş, yeni biçim kazandırılmış ezme ve tecrit etme politikasıdır.

Her nedense demokratik kuruluşlarda, sosyalist dergi ve gazetelerde de "Anti-Terör Yasası" ile ilgili bir teğhir kampanyası bile sürdürülmüyor. İşin bu kadarı yapılamıyorsa geri kalanın yapılamayacağı çok açık. Halk ve devrimcilere yönelik bu yasanın karşısında olduğumuzu ilan etmeli ve tavır almalıyız!

İstarensiz gellin hep birlikte "Anti-Terör Yasası"nın ismini değiştirelim, onun gerçekliğini ifade eden şu ismi koyalım: Devletin terör yasası!

**Çanakkale Cemaati'nden
bir tutuklu / 15 Mart 1991**

"Apocu ruh ve kararlılıkla, zindanlarda da Mazlum ve Hayriler'den aldığımız güç ve inançla direneceğim"

**İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi Başkanlığı'na,
1990 / 102 esas:
Son aşamam.**

Sayın Başkan ve Üyeler,
Türk hukuk-yargı sistemi faşisttir, anti-demokratiktir. Siyasal ve tarihsel açıdan sömürgeci-faşist karaktere bağlı olarak Türk egemen güçlerinin çıkarlarına koruyan hukuk, adalet ve yargı adına her türlü soygun, sömürü, baskı ve işkenceyi, sürgün ve imha politikalarını mağru gören ve anlayan bir nitelik taşımıştır.

TC, kendi egemenlik sistemini bir yandan sömürgeci faşist teröre dayandırırken, öte yandan hukuk ve yargı sistemine dayandırmıştır.

TC, her dönemde "Sizyönetim Mahkemeleri", "Devlet Güvenlik Mahkemeleri" ve "Ölüm İhtisapı Mahkemeleri" ile halkımızın bağışsızlık ve özgürlük mücadelesini bastırma işlevi görmüştür. Halk tarihinde olduğu gibi, Partinin PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş tarihinde de mahkemelerin işlevi bu olmuştur.

Bir kez daha belirtiyorum: TC ve onun yargı kurumları, yani temeli ettirilmiş kurumlar,

halka ve insanlığa karşı suç işlemektedir. Sizler suçlusunuz. Beyyız Rıza, Şeyh Salt ve Şeyh Bedrettinler ile dile gelen Türk ve Kürt halkının onurlu ve insanca yaşama istemini bastırıp katleden sizlersiniz. 12 Mart ve 12 Eylül faşizmiyle Denizler'i, Mahirler'i darağaçlarına gönderen, Patlılar'ı, Haydarlar'ı, Masumlar'ı, Hayri ve Kemal'leri, zindanlarda katleden, yüzlerce bentlerce devrimci tutsağı ölüm cezası yağdıran, bu yolla halkın kitleci yaşam koşulları içinde tutmaya çalışan siyasetçiler, sil besleyen sömürgeci TC'dir.

Ben suçlu değilim. Ve bu nedenle kararınıza tanımıyorum. Beni yargılamazsınız, beni yargılayacak güçte değilsiniz. Ben size karşı değil, halkıma, Partime, Cepleme, devrime ve insanlığa karşı sorum-huyum. Bu sorumluluk bana; TC'ye ve onun yargı sistemine karşı direnme yetkisi veriyor. Bu sorumluluk bana TC beslemek, ajan-provokatör, muhbir, tin deli-tin gibi sömürgeci güç ve unsurlara karşı savaşa yetkili veriyor.

Bu sorumluluk bana, Partimle PKK'ya, Ceplemiz ERNK'ye, Ordumuz ARGK'ye, halk ve devrime dayatılan ihanet ve itirafı karşı savaşa yetkili veriyor. Ben bu yetkimi kullandım. Sömürgecilik ve emperyalizme; PKK ve ulusal kurtuluş savaşının tasfiyeciliği, bonganculuğu dayatan, ihanet ve itirafı Partimle savaş açan güçlere karşı savaşmak, onları devrimci iktidar eylemleriyle dağıtmak, devrimin adaletini konuşturmak, her PKK sempatizanın görevi olduğu gibi benim de görevimdir. Bu görevi seve seve yerine getirdim. Bir haini cezalandırmakla kendimi mutlu hissediyorum. Bundan böyle de Kürdistan halkının bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde üzerime düşen her görevi yerine getirecek ve bundan şeref duyacağım. Ben bunu, PKK'ya, Başkan APO'ya, devrim güçleriyle, halka ve insanlığa bağlılığın, tarihe karşı sorumluluğun bir gereği olarak görüyorum. Emperyalizmin, Ortadoğu halklarına dönük imha

savaşını turmandırıyor, TC'nin bunu fırsat bilerek halkımızı üzerindeki kirlil özel savaşı doruklandırdığı bugün de; benim şahsımda PKK'ya, Kürdistan, Türkiye ve Ortadoğu halklarına karşı bir tavır olacaktır.

Bu kararımı beni yıldıramaz; halk ve devrime karşı taşıdığım sorumlulukları yerine getirmeyi engelleyemez. Bugün, sizin temeli ettiğiniz düzen; sistem olarak, yargı olarak, siyasal ve ahlaki olarak çökmüştür, konuşmuş ve çürümüştür. Kendinizi öretecek, yenileyerek yatacağınız durumda değilsiniz.

Bize verdiğiniz her ceza, sıkışınız her kurşun, darağacına gönderdiğiniz ve göndereceğiniz

- Yaşamın PKK-ERNK-ARGK!
- Yaşamın Başkan APO!
- Kalkışın sömürgecilik ve ihanet!
- Yaşamın mücadelesini!

her can, yok oluşunu biras daha yaklaştıracak; PKK'ya, gerilla ve halkımız kan ve can verecek, özgürlük ağacını çiçeklendirecektir.

Burada bir kez daha haykırıyorum!

Kararınıza tanımıyorum: Ve bundan böyle daha güçlü, daha militan bir devrimcilik, Apocu ruh ve kararlılıkla, zindanlarda da Mazlum ve Hayriler'den aldığımız güç ve inançla direneceğim.

Burada ihanetçilere bir kez daha sesleniyorum!

Şunu bilmelisiniz ki, kendinizi devrimin adaletinden, halkımızın özgür hükümden karartamazsınız. TC sizi koruyamaz. Devrimci iktidar eylemleriniz bundan böyle de sürecektir. Devrimci iktidar eylemlerimizde vuruş tarzımızı daha keskin ve öldürücü olacaktır.

**Ahmet Aksoy
Buca Kapalı Cezaevi / İzmir
12 Şubat 1991**

5 Aralık 1989'da düşmanla girilen bir çarpışmada şehit düşen Behiye YAŞIT yoldaşın babasına, bir ARGK savaşçısının gönderdiği mektup:

"Daha coşkulu, daha kararlı bir şekilde Parti, Cephe, Ordu silâhlarımıza sarılalım, çabamızı sonsuzlaştıralım..."

Süleyman Amca'ya!

Herşeyden önce sizin zamanında yazamadığım için kusura bakmayın. Sizleri belki tanımayorum güremedim, sizler de beni bilmiyorsunuz. Fakat bu mücadele sayesinde nasıl ki bütün Kürdistan halkı kardeş ve dost olduyas bizler de bu davanın yoldaşlarıyız. Kanımız, emeğimiz birbirine karışmıştır.

Bu mektubu sizin kızınız, değerli şehidimiz, can yoldaşımız Hacer'i anmak, onu yüreklerimizde yaşatmak amacıyla kaleme alıyorum. Ülkeye giriş yaparken birlikteydik. Şehit düşseye kadar birlikte savaştık.

Ülkeye girişten çok önce de birlikte kaldığımızdan, onu tanıma fırsatını bulmuştum. Sizlerden, yani ilk olarak ailesinden koptuğunda, ilişkilerini keştiğinde sizlerin özledüğünü düşünürdüm. Kendisinin hiç bir zaman mücadeleye bağlılığından en küçük bir tereddüte düşüğünü görmedim. Sizin daha önce mücadeleden vazgeçirme çabalarına çok kızıyordu, fakat o derece de bu mücadelede kararlıydı. Bunun için kendisini hep en öne atıyordu. Faaliyetlerde halkın iyi bir evladı olduğunu ispatlamak için sonsuz çaba harcıyordu. Halkımız arasında düşmanın yarattığı din, inanç, bölge çelişkisini tamamen bir tarafa bırakmış, hareketlerinde olduğu kadar düşüncede de bu çelişkilerle kesinlikle yer vermeyen tutarlı bir devrimciydi.

Kürdistan toplumunda kadının köle yaşamına, boyun eğmişliğine bir tepkidir. Hacer yoldaş bu köle yaşamıya karşı açılan savaşa, en önde yürümek isteyen ve yürüyen bir kahramandı. Köle Kürdistan halkına ve kadınına gerçek kurtuluş yolunu gösterdi. Kürdistan kadını, onun yaşamak istediği gibi yaşamalı, onun gibi kararlıca mücadeleye bağlanmalı ve savaşmalıdır.

Serok APO'nun dediği gibi "Halkımız en fazla kahramanlara ihtiyaç duyduğu bir dönemde" O, ortaya çıkarak, geçmişe karşı direnerek, gelecekte yürünmesi gereken yolu açtı. Özgürlük ve bağımsızlığa giden yolu, canını, kanını vererek bize gösterdi, ispatladı.

Güney Kürdistan'a geçtiğimizde O, oradaki faaliyetlerde yer alıyordu. Halk içinde kalmış, oldukça olgunlaşmış olarak gördüm. Sevecend. Halkımız içinde yoldaşları arasında oldukça seviliyordu. Temiz, sade bir insandı. Kürtçe'yi daha önce fazla konuşmıyordu. Güney'deki faaliyetler sırasında epey ilerletmişti. Grubumuzda birlikte ülkeye girmenin büyük sevinç ve coşkusu vardı. Elbiselerimizi giydikten, silah ve rextlerimizi kuşandıktan sonra coşkumuz daha da artmıştı. Son gün yaptığımız moral gecesinde o güzel sesiyle, bütün arkadaşlara, hazır köylülere bir kaç türkü de söylemişti. Topluluk karşısında konuşmak istiyordu, o gece ülkeye girmenin coşkusuyla o sukutunu da atmıştı üzerinden.

4 Aralık 1989'un karanlık bir gecesinde vurduk suya Suyu rahatlıkla geçtik. Fakat düşman çok önceden, grubun geçişinden haberdardı. İhbar almıştı. Tam karşımıza güçlerini yığmış, kâhpece pusuda bekliyordu. Biz durumdan habersiz fakat oldukça dikkatli suyu geçerek yürüyorduk. Çok geçmeden, daha önce geçiş yerimize kurduğu bütün silahlarını çalıştırmaya başladı. Silah sesleri gecenin karanlığını yırıyordu adeta, ıpıdaklarla ortalığı gün gibi aydınlatıyordu. Buna rağmen grubumuz yürüyüşüne devam etti. Birkaç arkadaş o yürüyüş sırasında düşmesine, yorulmasına rağmen Hacer yoldaş kendi arasında hiç de yorulmadan dimdik ilerliyordu. Bir saat kadar yağmur gibi gelen kurşunların altında ilerledik. Hiç

bir kaybumuz olmamıştı. Düşmanın ikinci pususuna düştük. Orada grubun çoğunluğu arında geri çekildi. Sonradan öğrendik, orada Zozan arkadaş şehit düşmüştü. Grup o gece, sabaha kadar yürüyüşüne devam etti. Hacer arkadaş diğer erkek arkadaşlardan hiç geri kalmadı. Hepimiz yorulmuştuk. Sabaha doğru Cizre'nin ileriindeki Kerê dağına ulaştık. Düşmanın geleceğini biliyorduk. Onun için yetiştir yetiştirmeyi mevzilendik. Hacer arkadaş da en önde koştur mevziye. Hiç kimsede en ufak bir tereddüt, korku, panik yoktu. Hatta düşmana karşı daha da kinlenmiş, silahlarımıza daha sıkı sarılmıştık. Saat 10.00'a doğru düşman askerleri ve çeteler, köpek sürüsü gibi geldiler üzerimize. Tanklarıyla, helikopterleriyle, toplarıyla saldırdılar. Buna rağmen alıpama kadar, direndik. Düşmana onlarca kayıp verdirildi. Fakat Hacer arkadaşla birlikte dokuz arkadaş da şehit verdik. Dokuz canımız, arkadaşlarımız, yoldaşımız, bağımsız bir Kürdistan, özgür bir halk yaratmak uğruna, o gencecik bedenlerini siper yaptılar. Kararlıca direndiler. Özgürlük aşacılarımızın kanlarıyla suladılar. Anıları kırmızı bir bayrak gibi o küçük, sarp kayalık Kerê dağında dalgalanıyor.

Çatışmamız ertesi gün de devam etti. Fakat biz değil düşman kayıp verdi. Üç gün boyunca süren o amansız çatışmadan belki toplam onüç arkadaş şehit verdik fakat herşeye rağmen Partimize ve halkımıza layık olduğumuzu direndiğimizde ispatladık.

Düşman o üç günde kurban üzerinde kayıp verdi. Fakat hiçbirini de söylemedi.

Hacer ve diğer arkadaşların şehit düşüğünü, anılarını hep yaşıyorum. Onları unutmak, en azından varlığını süresince mümkün değildir. Onlardan sonra yine çatışmalarımız, şehitlerimiz oldu. Her birinin anısı destanlara konu olacak kahramanlarımızın kayıp verdik. Fakat gördüğünüz yaşadığınız gibi milyonlarca insan bugün bu kahramanlarımızın izinde yürüyor. Onları yaşıyor, yaşıyor. Ayaklanmalarla, bir bütün olarak ayağa kalkarak, düşmanın üzerine yürüyerek, onların bayrağını daha yükseklere dikeyor. Bizler dağbaşlarında, ellerimizde silahlarımızla her gün düşmana ağır darbeler vurarak, onların intikamını alıyoruz. Almaya devam edeceğiz. Halkımız düşmanın üzerine yürüyerek bunu yapıyor.

Ağlamak ve üzümek şehitlerimize yapabileceğimiz en büyük kötülüktür. Daha coşkulu, daha kararlı bir şekilde Parti, Cephe, Ordu silahlarımıza sarılalım çabamızı sonsuzlaştıralım.

Kürdistan dağlarından, dağların doruklarından Süleyman amca ve Gewrê anaya, bütün şehitlerimizin yakınlarına, halkımıza devrimci selam ve saygılarımızla. Helir, mücadelede başarılar dilerim.

Orta Eyaletten
ARGK savaşçısı F.
2 Şubat 1991

Bir ARGK gerillanından Parti saflarındaki babasına mektup:

"PKK gerçekliği beni siyasallaştırdı ve mücadeleye kazandırdı"

Merhaba heval H.

Daha önce size birkaç mektup göndermiştim, sanırım elinize geçmiştir. Fakat mektupların içeriği belki de olumlu değildi, bunun nedeni daha partileşmememdi. Sanırım gün geçtikçe PKK gerçekliği beni siyasallaştırdı ve mücadeleye kazandırdı. Zira ben kendimde bu gelişmeyi görüyorum.

Baba, artık ülkeye yönelme zamanı geldi. Yaklaşık iki aydır akademideyim. Bu zaman süreci içerisinde gördüğüm gerçek siyasi gerekçe askeri eğitim, beni olumlu bir şekilde etkilemiştir. Zaten IV. Kongre'nin amacı kısa sürede gerillayı eğitmek ve mücadeleye kazandırmaktır. İşte bu doğrultudan hareketle ben S... 'a yönelmek istiyorum. Çünkü mücadele zemini çok yoğun, fakat feodal komploculuk mücadelenin gelişmesini engellemektedir. Ben de bütün bunları göz önünde bulundurarak S... planlamasına girmeyi istedim.

Baba sana bir eğitim var, neden daha önce saflara katılsaydım, şimdi S... 'ta serhildanlar olmuştum. Çünkü okul dönemimde arkadaşlarla çalışmalar yapabilirdim ve geniş kitlelere ulaşabilirdim. Bu yüzden seni eleştiriyorum. Baba sanırım E... de S... 'a gelecek. Bu konuda geniş bir bilgiye sahip değilim, zira E... gelirse daha büyük çalışmalar yapılabiliriz.

Baba, son olarak ailemizde ilişkilerin nasıldır? Sakın onlarla bağlantıyı kesme, çünkü bu dar zamanda onların sana çok ihtiyacı var. Özellikle R... ve S... 'ın sana çok ihtiyacı var. Sakın onları yalnız bırakma.

Baba, mektubuma istemeyerek son verirken, gelecek günlerin, Kürdistan devrimiyle sonuçlanmasını ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren her ülkeye devrim getirmesini dilerim.

• An serkeftin an mirin!

Devrimci selam ve saygılarımla, Dirêj

ÖZGÜRLÜK

Tut

Yüreğimi

Kanamamın

Son bir kez

Süreyim şafağı namluya
Düşerken toprağa

Mayıs gecelerinde

Kavganın orta yerinde

Şikago değil, Cizre'de

Cizre'de, Nusaybin'de, Silopi'de, Lice'de

Kan kırmızı geceler

Sıkılmış yumruklar

Barikattan dağlara

Açan

Kızılgüller

Yirmibeş, Yirmialtı Mayıs

Ülkemde

Bir of çekti

Analar

Emin, Salih, Ahmet

Şafağı

Gömdüler sizleri

Doğan güneşi

Kavga dolu yüreğimde

Şadiye'nin, Sultan'ın

Mayıs gecelerinde

Çekildi tetiği

Namluya sürülen

Özgürlüğün

Şafakta kazanıldı zaferi

Dağların doruklarında yankılandı zaferi

Tetiği çeken elde, şafağı yakalayın gözde

Kavga tohumlandı geleceğin ana rahmine

Ve seni hep haykırdılar

Kan kırmızı boyanmış

Ö z g ü r l ü k ...

Serhildanlara boyanmış

Ö z g ü r l ü k ...

Ruhat

ADIM ADIM KÜRDİSTAN

Yüksek yaylaları ve büyük ovalarıyla tanınan bir beldemiz

ERZİROM

(Erzurum)

-II-

YERLEŞİM ALANLARI VE NÜFUS DAĞILIMI

Dağınık yerleşim birimlerine sahip olan Erzîrom beldemiz, Küney Kürdistan'ın alanca ve nüfusça büyük şehirlerinden biridir. Beldede Dağdaşlar, nüfusun önemli bir kesimini oluşturmuyorlar. Toplam nüfusu 801.809 olan Erzîrom'un, merkez ilçe dışında toplam 13 ilçesi, 22 bucak ve 1.021 köyü vardır. Ortalama nüfus yoğunluğu kilometrekare başına 32 kişidir.

Merkez İlçe: Nüfusu 262.600 yüzölçümü 2.982 kilometrekare, nüfus yoğunluğu 82 kişi. İlçeye 3 bucak ve 124 köy bağlıdır.

Şahin KILAVUZ

Beldenin nüfusça en büyük ilçesidir. Canlı hayvan ve ürünlerinin ihracatında önemli bir yeri vardır. Avrupa'yı Ortadoğu'ya bağlayan ticaret yolu üzerindedir.

Aşkale: Nüfusu 46.000 yüzölçümü 1.527 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 30 kişi. İlçeye 2 bucak ve 67 köy bağlıdır.

İlçe, belde topraklarının en verimliğine sahiptir. Karasu Vadisi'nin tabanında kurulmuştur. Başlıca geçim kaynağı tarım ve hayvancılıktır.

Çat: Nüfusu 26.000, yüzölçümü 1.396 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 19 kişi. İlçeye 2 bucak ve 67 köy bağlıdır.

İlçe, beldenin güneybatısında dağlık bir alanda kurulmuştur. Temel geçim kaynağı hayvancılıktır.

Hınıs: Nüfusu 58.500, yüzölçümü 1.799 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 33 kişi. İlçeye 2 bucak ve 99 köy bağlıdır.

Beldenin güneyinde kurulan ilçe Muş ile sınırdır. Ekonomisi hayvancılığa dayanır. İlçenin yapısı kırsaldır. Köy evlerinde iklim dokunur.

Horasan: Nüfusu 49.087, yüzölçümü 1.669 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 29 kişi. İlçeye bağ-

lı 1 bucak ve 73 köy vardır.

İlçe, beldenin doğusunda Kars şehri ile sınırdır. Pasinler Ovası'nın doğu ucunda kurulmuştur. Geçim kaynağı tahıl üretimi ve hayvancılıktır.

İspir: Nüfusu 54.000, yüzölçümü 2.088 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 19 kişi. İlçeye 3 bucak ve 125 köy bağlıdır.

Beldenin kuzeybatısında yer alan ilçe, Çoruh Irmağı üzerinde kurulmuştur. Üretimi ve iklimi Karadeniz bölgesinin özelliklerini taşır. Beldenin meyve sebze ihtiyacını önemli oranda karşılar.

Karayazı: Nüfusu 41.500, yüz-

Nasir COŞKUN

ölçümü 2.531 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 16 kişi. İlçeye bağlı 2 bucak 74 köy vardır.

Ağrı sınırında bulunan ilçe, beldenin güneydoğusunda yer alır. Kuraklığı alan dağlıktır. Geçim kaynağının hayvancılık olduğu ilçede, büyük toprak sahipliği ve topraksız köylü vardır.

Narman: Nüfusu 25.000, yüzölçümü 863 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 29 kişi. İlçeye 1 bucak ve 42 köy bağlıdır.

İlçe, Kargapazarı Dağları'nın kuzeydoğu ucunda kurulmuştur. Hayvancılık temel geçim kaynağıdır.

Olta: Nüfusu 41.000, yüzölçümü 1.380 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 30 kişi. İlçeye bağlı 64 köy vardır.

Karadeniz bölgesi özelliklerini taşıyan ilçe, beldenin kuzeyinde yer alır. Ekonomisi meyve sebze üretimine ve hayvancılığa dayanır.

Olur: Nüfus 19.900, yüzölçümü 820 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 24 kişi. İlçeye 40 köy bağlıdır.

Beldenin bu en küçük ilçesi, dağlık bir alanda kurulmuştur. Yoksul bir ilçedir. Tek geçim kaynağı hayvancılıktır.

Pasinler: Nüfusu 62.000, yüz-

ölçümü 1.701 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 36 kişi. İlçeye 1 bucak ve 82 köy bağlıdır.

İlçe, beldenin merkez ilçeden sonraki en büyük ilçesidir. Kargapazarı Dağları ile Palandöken Dağları arasında kurulmuştur. İlçenin ekonomisinde Pasinler Ovası'nın önemli yeri vardır.

Şenkaya: Nüfusu 38.500, yüzölçümü 1.466 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 26 kişi. İlçeye bağlı 3 bucak ve 66 köy vardır.

Beldenin kuzeydoğusunda kurulan ilçe, Kars sınırındadır. Bitkisel üretim ve hayvancılık temel geçim kaynağıdır. Köylerin %80'i yaylalara çıkmaktadır.

Tekman: Nüfusu 31.500, yüzölçümü 2.197 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 14 kişi. İlçeye bağlı 1 bucak ve 68 köy vardır.

İlçe, Palandöken Dağlarının güneyinde kurulmuştur. Bitkisel üretimin de yapıldığı ilçenin temel geçim kaynağı hayvancılıktır. Alanda büyük toprak sahipliği hakimdir.

Tortum: Nüfusu 46.000, yüzölçümü 1.940 kilometrekare. Nüfus yoğunluğu 24 kişi. İlçeye 2 bucak ve 60 köy bağlıdır.

Dağlık bir alanda kurulan ilçe, Erzîrom-Artvin karayolu üzerindedir. Beldenin az gelişmiş ilçelerinden biridir. Geçimlik düzeyde hayvancılık yapılır. Köy evlerinde yün dokumacılığı yapılır.

ERZİROM'DA ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZİN GELİŞİMİ

Erzîrom bölgesi, tarihten bu yana isyanlara, halk ayaklanmalarına ve bunların karşılığında yabancı egemenlerin istila ve işgal savaşlarına sahne olan bir alandır. Osmanlı İmparatorluğu döneminde halk ayaklanmalarının bastırılmasından ardından alanın nüfus yoğunluğunu değiştirmeye ve böylelikle stratejik açıdan önemli olan bu alanda halk ayaklanmalarının, isyanların gelişmesini önlemeye yönelik ilk girişimler de yine bu dönemde. Nüfus yoğunluğu zamanla Türkler lehine değiştirilmeye, bu alana sonradan yerleştirilen Türkler'e tanınan ayrıcalıklar ve sunulan olanaklarla burada işbirlikçiliğin temini yaratılmaya çalışılmıştır. Türk sömürgeciliğinin Osmanlı İmparatorluğu döneminden beri uyguladığı bu politikalar önemli oranda olumlu sonuçlar da vermiştir.

Alanın kozmopolit yapısı, sömürgecilerin din, mezhep ve milliyet farklılıklarını ustaca kullanarak halk arasında suni çelişkiler yaratması ve bunları birbirine karşı kullanması için elverişli zemin yaratmaktadır. Bu

durum ise, ajanlaşmanın ve işbirlikçiliğin yaygın bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Düşman, bu alanda etkinlik kurmak için belli alanlarla sınırlı da olsa bazı ekonomik yatırımlar yapmış, bu da sömürgeciliğin daha geniş bir kesimin işbirlikçileştirilmesi için kendisine daha fazla olanak sağlamış, sömürgeci etkilerin daha fazla duyulmasına yol açmıştır. Oluşturulan sömürgeci eğitim kurumları aracılığıyla da asimilasyon çarkı ahabildiğine işletilmiştir.

Ama tüm bunlara rağmen, özellikle de merkez ilçe dışında kalan ve Serhed Eyaleti ile sınır oluş-

Ercan KILIÇ

turan kırsal kesimlerde ulusal özellikler önemli oranda yaşatılmakta ve ulusal kurtuluş mücadelesi için elverişli bir zemin oluşturmaktadır. Şeyh Salt ayaklanmasının Hınıs'da bastırılması bu nedenle bir rastlantı değildir.

PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin bu alanda yankısını bulması ise önemli bir çaba gerektirmiştir. Faşist ve ırkçı düşüncelerin belli oranda da olsa taban bulabildiği bu alanda yürütülen çalışmalar, 15 Ağustos Atılımı öncesinde yok denecek kadar azdı. Ancak 15 Ağustos devrimci atılımı sonrasında bu alanda görevlendirilen gerillaların hazırlık çalışmaları sömürgeciliğin etkilerini yoketmek için geniş bir alana yayılarak kitleleri kazanma faaliyetleri, Kürdistan'ın diğer alanlarından daha zahmetli, daha dik-katli ve zorlu olmuştur.

Bu alanda görevlendirilen Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ yoldaşların ulusal kurtuluş mücadelemizin kitlelere taşınmasında ve giderek gelişmeye başlamasında önemli rolleri vardır. Erzîrom şehir merkezinden çok başta Hınıs, Şenkaya ve Karayazı ilçeleri olmak üzere daha çok kırsal alanlarda yürütülen

ulusal kurtuluşçu çalışmalar, kitleleri önemli oranda etkilemiş, ulusal kurtuluş düşüncesinin ve mücadelesinin bu alanlarda gelişmesine yol açmıştır. Zaten sömürgeciliğe karşı isyankar olan yöre halkı, gerillaları başına basarak kurtuluşa duydukları özlemleri ve istemleri ortaya koymuşlardı.

Ancak bu alanın durumu, işbirlikçilik ve ajanlaşmanın yaygınlığı, bizzat Türk sömürgeciliğinin desteğiyle ayakta tutulmaya çalışılan gerici yapının olumsuz etkileri dikkate alındığında, alanın daha güçlü yönelmek gerektiği ortaya çıkmaktadır. Hal-

Kazım DEMİRTAŞ

kın ulusal kurtuluş mücadelesi için örgütlenmesinin önündeki en önemli engeller de bu yapılar olmaktadır.

Kazım DEMİRTAŞ ve Ercan KILIÇ yoldaşların 15 Ağustos Atılımı'nın hemen arkasından 16 Ekim 1984'te Şenkaya'da bir ihbar sonucu çıkan çatışmada kalma manca direnerek şehit düşmeleri, yöre halkı üzerinde oldukça etkili olmuş, bu direniş halkı mücadeleye daha çok bağlamıştır.

Günümüzde de Kürdistan'ı boydan boya saran ve milyonlarca insanı sömürgeciliğe karşı ayaklandıran serhildanlar, bu yöre halkını da derinden etkilemektedir. Ulusal kurtuluş safılarına artık daha çok savaştı katılmakta ve Erzîrom'daki sömürgeci egemenlik sarsılmaktadır. Nasir COŞKUN yoldaşın gerillaya katılması ve şehit düşmesi de bunu göstermektedir.

Yeni dönemde, Erzîrom bölgesi güçlü ulusal kurtuluşçularla sömürgeciliğin yarattığı tahribatların giderilmesine ve egemenliğin altına alışı edilmesine hazır bir bölge durumunda-dır.

GELECEK SAYIMIZDA ERZİNGAN (ERZİNCAN)

Destpek di rûpeya dawîye de

Danişman, Sahrî ... , Emin û Xelîl (ji gundê Deywanê), Osman Sîyah-koç, Nezadî Metê, Ekrem Alp û Turkan Şahin.

Ji van Ekrem Alp û Turkan Şahin birindar bûn. Her weha, di hê gotin ku ji yê hatine girtin 5 an 6 weşperêzên din ji birindar in.

SÊRT

Şênî mafê berxwedana xwe li hemberê zilmê bilind kir

Bi armanca protesto kirina zilm û zordariya dewleta Tirk, roja 14'ê Avdare gelek welatparêz dest bi xwebir-çîhiştinê kirin. Roja 18'ê polîsan êrîş birin ser wan. Gelek welatparêz birin- dar bûn. Hejmara birindaran diha 100 kesî, 4 ji xedar birindar bûn.

Di domana greve de dirûşmeyên wek "Bijî PKK", "Bijî Serwêhî" û "Bijî Kurdistan" hatin gerdandin. Welatparêzên bi naven Hîfzullah Êtê, Musa Yasak, Abdullâh Serim û Osman Oguz rakirin naxwexaneyê.

Gava şênîyê Serie bihîst, ku êrîş çûye ser welatparêzên di birçibûne de, ji hema taxên bajê mirov hatin alîkariyê. Ve carê ji şer di navbera polîsan û gelek hatî alîkariyê derket. Li aliyê din ji 1.000 welatparêzî dest bi xwepeşdana kirin. Hêzên dijminî erîş wan ji kirin. Gava gel ev ji bawer, li du taxên bajê mirov bi yekcarê rabûn ser xwe. Bi dirûşmeyên "Bîstê- re dagirkerî" û "Bijî PKK" meşin navenda bajê. Ev bûyer, hezên dijminî al behtîr din û har kir. Dijminî, guman kirin ku ARGK avêtiye ser bajê, lewma hezên bi lez dest avêtin çekên xwe yê gran. Dora êvarî hezên danan, dendorên herdu taxan pêçandin. Telefûn birin. Le dîsa ji nekarî rapertinê gellî hîrawestînin. Xwepeşdan heya roja 28'ê Avdare car bi caran doman.

Şano di Akademiya Mahsûm KORKMAZ de.

Wêre: Berxwedan

Roja 28'ê, dawî bi greva birçibûnê hat anîn, ji ber ku dijminê ketî tanga- siye soz dabû, ku hemû kesên hatibûn girtin, dîsa werin berdan. Bi rastî ji pîrtanî hatin berdan. Tenê welatparê- zên bi naven Mucabîl Îler, Şefîk Çalaphulu, Şukru Kurhan û Nedat Kaya girtî man.

Gava xwepeşdaran gellî û êrîşên polîsan didoman, gerillayên ARGK ji avêtin ser navenda hêzên çalakî ya li bajê. Ev liwazîya ku roja 19'ê mehe pêkhatî, di hê şênîyê Serie weş kir. Ji aliyê din ji taya mirine ketê carê

dijmanî. Di vê êrîşê gerillayan de 3 endamên komên xweser hatine kuştin- e û hurek ji birindar bûn. Paqê dijminî lez da operasyonên xwe, lê kêfêrî wî di avê de çû.

NISÊBÎN

Tîrêja Newroz û werihildanê dîsa ji aliye gerillayan ve hate vêxistin

Roja 14'ê Avdare di navbera nav- çeyên Mehmen û Nisêbînê de şerek di navbera gerillayan ARGK û yek- niyên artêşa dagirker de derket. Ev şerê li nêzikê gundê Kertîwanê çê- bûyî bi qasî sê saetan dom. Da çikere naba çend ji dijmanî hatine kuştin, paqê dagirker nebiştin ku kesê bikaribe xwe nêzîkê cihê şer bike. Gava dijminî cendekên leşkerên hatine kuştin bi dazî birl, diyar bû ku 5 gerilla ji şehîd ketine. Dijmin, hema li cihê buyere cendekan dide azê.

Gele me guman dîke, ku dijminî dîsa çeken kirawî bi kar aniyê. Şervanên ku bi lehengî li ber xwe dane û şehîd ketine, en em agahdari navên wan bûn, ev in: Xalîse YIL- DIRIM (Rojin) ji gundê Cîbîlînê, Sadîye BAYSAL (Cihan) ji gundê Gurtîkê, Mirzan ... (guman heye ku komandê komê bû) Mehmed ... ji gundê Talatê û Salîh KOÇ ji gundê Menderiyê.

Roja 16'ê Avdare gelê Nisêbînê xwedî li şehîdên xwe derket. Şênîyê 7-8 gundan xwe civand û dest bi meşê kir. Berê xwe da gundê Har- bî, li cihê ku tugayê leşkerî ya dijminî heye. Hejmara xwepeşdaran bi qasî 1.000 kesî bû. Leşkerên dij- minî peşîya wan girt û naxwestin ew pêşîya bin. Ji ber ve yekê şerê bi dar û kevinan derket. Paqê heyeleke destur ji saziyên dewletê xwest, da here cendekan bigire. Le leşkerên dijminî niya heyetê ji birin. Welatpa- rêzên di heyetê de hatine girtinê. Navên wan ev in: Dr. Cemal Kahra-

Gerilla derxê ji Kurdistanê dîarîna

Wêre: Berxwedan

in: Nahide Ozan û Nûrcan Keleş Nahide Ozan di ser de ji birindar e.

FARQÎN

Serihildana bîranîna Mahsûm KORKMAZ

Di dirêjahiya tevîya meha Avdare de Farqîn, bû navendê berxwedan û serihildanê. Rojên berî Newrozê bi şer û pozberiyên di nava gel û dagir- keran de derbas bûn. Hêzên dijminî erîşî şagirtên dibistanê pêşî ji kirin. Çûyîn û hatina navçeyê hatibû qedexe kirin. Nava bajê bi pîrozîyan hatibû tijî kirin. Le berxwedana gelê me û xwepeşdaran ciwan naxwestiya.

Pîştî pîrozîkirina Newrozê, vê carê ji dest bi armadarkariyên bîranîna Mah- sûm KORKMAZ û liwazîyên "Hef- toya Lehengîyê" hate kirin. Berî 28'ê Avdare bi rojê ARGKê belavokan belav dîke. Gelê Farqînê berîva bun- ga ARGKê da. Hema şirogeh derge- hên xwe anîn xware. Ger û dayîn-î- tandin li navçeyê sekinî. Bi yek carê ji gelek taxan xwepeşdaranê be destûrî destpêkûn. Dirûşmê hatin bangîn, a- xiftinên bîranîna Egîd hatin pêkînin.

Dagirkerên ku li hemberê ve ber- xwedanê ketin nava tengaviyê, çareya xwe dîsa di hovîtiyê de dîtin. Destpe- kûn ku bi kotekê deriyên şirogehên badin vekirin û bi balîzoan deriyên başkûn. Le dîsa ji xwepeşdan heya derenge şevê doman.

Li Çiyayên Batuyan şer. Bi kêmasî 20 serbazên dijminî hatine kuştinê

Roja 19'ê Avdare li dendorên Far- qînê gundê Derwanê, li Çiyayên Ba- tuyan şerê dijwar di navbera geril- layan ARGKê û yekeniyan artêşa dagirkeran de derket. Di vî şerê de, agahî gihan me, ku bi kêmasî 20 leşkerên dijminî hatine kuştin û gelek ji birindar ketin. Di vî şerê de ji 5 gerillayan ARGK şehîd ketin.

Gava ev şer çêbû, di navenda Farqînê de ji xwepeşdan dîrdin. Gava gel agahdar bû ku şerê çêdard ji çêbûye, bi hêseke mezinî erîşî polîsan kir. Dirûşmeyên pîştîgiriya gerillayan gerdan.

Bi bezaran mirov çûn serdana mal- batên şehîdan. Weke agahiyên giştî me nava şehîdan ev in: Ji Farqînê Seîd (Ali Kemal) PAMUK (Seyid- van) û Nesim TOPRAK (Azad) Ji Lice Abdurrahman KIZGIN (Selim) û Erhan ... (Nadîr). Ji Anadîl Sax- mûs AÇIKGOZ.

ŞIRNEX

Li Çiyayê Gebarê 4 serbazên dijminî hatin kuştinê

Roja 30'ê Avdare li Çiyayê Gebarê nêzikê Şirnexê hezên dijminî dest bi operasyonê kirin. Li wir rastî êrîşê gerillayan ARGK bûn. Di şerê heya êvarê dom de, bê sekran- din dijminî leşkeran nû ji Şirnexê liqande çiyê.

Agahî gihan me ku li gundê Şêxê Reş cendekên 4 serbazan hatine kuştinê, hatine dîtin. Her weha gelek birindaran ji dijminî ji çabûnê.

Li navenda bajê gerillayan bombe avêtin cemseke polîsan

Êvara roja 30'ê Avdare, gerillayan lodanê nû ji hêzên dijminî xistin. Bi careke bajêrê Şirnexê bi dengê pe- qîna mîrîngokan hejiya. Mekîneyêke polîsan hatibû bombe kirin. Polîsên tûde tev birindar ketin. Polîsê bi navê Ali Olcan bi xedar birindar bûbû.

CIZRA BOTAN

5 endamen komên taybetî hatin kuştinê, 2 xedar birindar bûn

Şeva 30'ê Avdare di navenda bajê de gerilla êrîşî karwanekî leşkerî ki- rin. 5 endamên komên taybetî hatine kuştinê û 2 ji birindar bûn. Ji hêzên dijminî, yê nehatine kuştinê, bi çê- bûna vê bûyerê, bi lez revîne.

Pîştî vê bûyerê dagirkeran Tirk dest bi operasyonên di nava bajê de lora. Gelek welatparêzên bê hay hatine girtinê.

QILABAN

Gundiyan naxwazin bibin "parêzkar" serî dan xwepeşdanê

Şeva 18'ê Avdare leşkerên dagir- keran avêtin ser zivînga Merweh gun- de Nerwêhê. Tevî jin û zarokan hemû mirov di qada zivînga de komî ser hev kirin.

Gotin wan, "An hûnê bibin parê- zar an ji hûnê ji vî zivînga hatin."

Gundî, dîsa ji daxwaza dijminî nepo- jerandin. Paqê leşkerên başî berikên xwe berandin ser gundiyan. Gundî hîkîşiyên çyan, da xwe ji destê wan nîzgar bikin.

Beysa 19'ê Avdare gundiyan Ner- wêhê û Merwêhê, ji bo protestoyê meşin navçeya Qilabanê ser avahiya qeynagî. Hejmara wan dora 1.000 kesî bû. Le leşkeran niya wan birin. Gundî dîsa vegertyan gundên xwe. Dîhê gotin ku gelek ji wan xwe çekdar kirine û derketine çyan.

Roja 20'ê Avdare dîsa gundî meşin navçeyê. Lê dîsa dagirkerên hov, dest ji kirinê xwe berdan.

WAN

Gerilla êrîşî qişleya leşkerî kirin: 2 serbaz hatine kuştinê

Êvara 28'ê Avdare li taxa Hadî Bekir bajêrê Wanê, gerilla avêtin ser qişleyê leşkerî. Hîna di destpêka êrîşê de 2 serbaz li ber deriyê qîşlê hatine kuştin. Paqê şerê ku 15 keliyan dom, derket. Gerilla mecal nedan dijminî, ku bikaribe tîştekî bike. Bi lez xwe paq ve liqand. Dûv re dagirker dora taxê pêçandin, lê tîştek neketê destê wan.

Her di vê rojê de li gelek deverên Wanê wêneyên Serok APO û Mah- sûm KORKMAZ hatin dalaqandin.

Pîştî van boyaran dagirkeran dora 60 welatparêz girtin. Lê haya van welatparêzan ji tîştekî nebû.

ŞEMZÎNAN

Keftûlafta yekeniyan leşkerên Tirkan

Tabûreka dijminî ya li devera Çe- man, ji aliye Gêrdî derbasî başûrê Kurdistanê bû. Le ev tevgera wan gelekî helez xweya dikir. Weke dîhê gotin, li nêzikê tîxûb qîşleyê leşkerî ya Iraqê ji aliye leşkerên Iraqê hatiya valakirin û tev reviyane. Vêca dewleta Tirk ji, da çek nekevin destê ARGKê, êrîş dibe wir bi armanca cehilkariyê tevî xwe bîne.

Leşkerên dijminî tevî parêzkarên sê traktorên bi romorkan ji bi xwe re dibin. Gava cehilkariyê bi xwe re tînin û vedigerin, kerwanê dijminî dikewe dafa gerillayan ARGKê. 2 parêzkar hatine kuştin, tevî 3 parêzkarên hin-

ek leşker ji birindar bûne

HÊNÊ

Zagona Efrûkirinê ya PKK di karvanîyê de pêk dihê

Li gunden Yeywan û Zingilîne (an jî Zingihênê) bi armanca efrûkirina xwe li porêzkar çûn cem qeymeqamî û xwestin çekan vegêrinin. Lê qeymeqamê Hênê Orhan Mardînî û serbezarekî li cem wî, daxwaza wan nepejîrandin. Tehditên xwe li wan kirin. Ji ber vê yekê rojê 17ê Avdarê yekemîyeke ARGK dorê Hênê pêçand. 20 gerilla jî ketin nava navçeyê, berê xwe dan omala qeymeqamî, bi armanca wî bi saxî bigirin. Pêşî du nobedaren li ber derî giran, wan girêdan û dest danin ser çekên wan. Paşî ketin hundurê xaniyê. Demekê, li wî li benda qeymeqamî nêr. Gava agahdar bûn, ku hêzên dijîmîni haydarê hebûna gerillayan bûne, gerilla destpêkirin ku xwe paq ve bîkêşin. Jina û zarokê qeymeqamî jî tevî xwe birin. Piştî ku xwe dîr kirin, dîsa wan berdan.

Rojê 24ê Avdarê jî gerilla, li Hênê û derdorên wê belavokan belav kirin. Bang li şerî dihat kirin, ku serî li bemberê zilm û zordariya dagirkeran were hildan, destkar deriyên şirogehên xwe binin xwarê. Gelê Hênê bersiva vê bange bi dilsozî da.

Beynê 25ê Avdarê jî gunden Hênê bi hezaran welatparêz berê xwe dan navçeyê. Gava gihan navçeyê hejmare xwepeşdaran xwe gihand 5.000 kesî. Dûrlîgmayên ERNKê hatin qerandîn. Hêzên dijîmîni newêrin xwe bilivînin. Gava xwestin gundiyan belav bikin jî, nêrî berxwedaneke xurt bûn. Li Hênê destkar û xwendekar jî paqê tevî xwepeşdaran bûn. Li qadêke grevêke rûniştinê pêkanin.

PAZARCIX

Gerilla avêtin ser navçeyê

Li bajaran livbaziye ERNK, li çiyên ên ARGK, dagîrkeran dixine nava astengiya mirinê

Nûçeyên Berxwedanê ji 1ê Nisane pêve bûyîrên li jêrê gihandine rojnameya me

AMED

Kin û nefreta sedan salan xwe gihandê serhildaneke girseyî

Ev nefret û kîna ku bi sedan di dîlê şerîyê Amedê de hebû, xwe gihandê serhildan û hilgavtîneke bi hêrs. Ji demêke dirêj ve ye ku hinava şerîyê Amedê li ber sîstemkariya dijîmîniyê hov û dirinde dîtê. Ji ber vê carê caran Amedê ewilîna ku bi hilgavtîneke xwe derdihari hêlê, û ev di nîye dagirkerên Tirk de mîna bombeyan diloqiya. Gelê Amedê kin û nefretê di dîlê xwe de weha anî ziman "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Bijî Kurdistan." Van dirûmayên şoreşgerî, kela berxwedana Amedê, Mazlûm, Kemal û Hayriyan rakire ser piyan. Edî nemabû bikanîbe nemirovahl, dijîmîniyê hilgirt û serê xwe jê re bîlewîne.

Gerilla di fedîba leşkerî de Wêne: Berxwedan

Şevê 17ê Avdarê yekemîyeke gerillayên ARGKê êrîşî navçeyê Pazarcixê baje Mersê kir. Ev livbazî biqasî 4 saetan dom.

Weke agahiyeke şîma me dorê 30 gerillayan jî 2 alîyan avêtine ser Pazarcixê. Hemû xalên leşkerî kirine hedefa êrîşê xwe. Nêrîyên ku hêzên dijîmîniyê bikanîbin xwe bilivînin. Gerilla di domana vê êrîşê xwe de, roketan jî bikanînin. Gelek zîrê û zîyan gihandine avahiyeke dewletê. Li gelek deverên navçeyê gerilla gelê kordî ser hev kirine û bi wan re axiftin. Gelek deran ew axiftin zivirîn xwepeşdaran. Gelek belavok hatine belavkirin û afşî bi diwarên ve zeliqandîn.

Piştî demêke gerilla xwe paq ve kişandin. Paqê eşkere bû, ku gelek polis û leşker birindar ketine.

Şevê 14ê Avdarê jî, li neziha gundê Kizkapanlî êrîşêke sabotajê çû ser trenêke, ku nêrîyên leşkerî dihat kirin Kurdistanê. Tren bi tevayî teşîr bû.

Rojê 18ê Avdarê li derdorên

Şolîyanê şerîk di navbera gerillayên ARGKê hezên dijîmîniyê de derket. 3 serbezên dijîmîniyê hatin kuştin û yek jî birindar bû.

Rojê 28ê Avdarê jî li derdorên Deşî Zorpan, 3 gerilla jî alîye hêzên dijîmîniyê hatin pêçandin. Di şerê derketî de 6 leşkerên dijîmîniyê hatin kuştin. Ji gerillayan yek xwe dide destê dijîmîniyê, yek hunde bûyê û yek jî xwe jî çembera dijîmîniyê razgar kirîye.

HEZEX

Gele me dest bi lîveke li hemberê parêzkaran kirîye. Biryas daye, ku ji her alî ve amborgoyekê li dîr parêzkarên gundan ên oşî bikanîbine. Li gora ve amborgoyê di bîrên pêwendiyên civakî û bazarganî de, wê çî kesek tuştî neqirê wan, çî kesek wê bi wan re napeyve û çî kesek wan nagire mekîneya xwe. Mirovên parêzkarên jî dibin hedefa vê bikanîbine.

UCÊ

Li lîcê Newrozê bi berfirehi hatê giroz kirin. Dûv re rojê 22ê Avdarê destkarên navçeyê şirogehên xwe giran. Rojê 23ê Avdarê jî xwendekar, bi armanca pişgiriya berxwedana li Farqîne neqûn dibistanê. Di hewşên dibistanê de grevê rûniştinê pêkanin.

Di rojên 29, 30 û 31ê Avdarê de xwepeşdaran rêz çêbûn. Şehîdê bi navê Abdurrahman KIZGIN jî gunde Dadîlo navçeyê Lîcê ye. Gele Lîcê qê Amadê û oçdeka wî anî Lîcê. Rojê 29ê mehê bi tevîbûna 5.000 welatparêzan meşêke şîrê çêbû. Gele Lîcê bi xwepeşdaranê şehîdê xwe da axê.

Rojê dûv re jî hinde civîn çêbûn. Li ser bîranîna şehîdî axiftin çêbûn. Rojê 31ê Avdarê gelek welatparêz jî Amadê hatin serdana nûlbatê şehîdî. Paqê çûn goristanê, lê ji ber ku gelek xwe jî tevî wan çû, ew çûyan zivirî xwe-

peşdaneke bi hezaran kesan. Li ser gora şehîdî dîrlîgmayên "Bijî PKK", "Bijî ERNK" û "Bijî ARGK" hatin qerandîn. Hêzên dijîmîniyê bîyaran bi baldarî şopandîn, lê xwe li bemberê gel nehiwandîn, jî ber ku edî nedîwêrin tîştekê bîkîn.

AMED

De Heftiya çengîyê de di nava bajarê de her rojêke belavok hatine belav kirin. Li ser banga ERNKê civîn û xwepeşdaran rêz bi rêz çêbûn.

Rojê 22ê Avdarê li Deriyê Ruhayê xwepeşdaneke çêbû, ku bi sedan welatparêz tevî bûbûn. Bi hincetê ku xwepeşdaran bî destê hatibû pêkîrin, polîsan êrîşî bir ser welatparêzan. Xwepeşdêr li ber xwe dan û şerê polîsan kirin. Her di wê rojê de, di hewşê zaningehê de jî, hinde xwepeşdaran çêbûn. Dagirker dest bi operasyonan kirin û gelek welatparêzên bî hay giran.

Rojê dûv re grevêke xwebirçî-hîştîne çêbû, lê welatparêzê avîrî dawî pa anîn. Ji ber ku jî bo pişgiriya girtiyan çêbû û berxwedana girtiyan wê rojê dawî pa hatibû.

Di rojên 27 û 28ê Avdarê de, wê carê jî bo bîranîna Mela M KORKMAZ xwepeşdaran tûnd çêbûn. Her di van rojan de li zaningehê jî civîneke bi wê armanca çêbû. 500 xwendekar tevî civîne bûn. Di civîne de dîrlîgmayên "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Serleştêr Egîdê me mîrê" hatin qerandîn.

Rojê 28ê li taxên Rezan û Deriyê Mardîne jî hin livbaziye bîranîna Egîdê çêbûn.

HEZRO

Di Heftiya Lehençiyê de li vîr jî gelek livbazî çêbûn. 28ê Avdarê berrê şirogehên li navçeyê deriyên xwe giran. Tenê yek şirogeh (dîkan) jî venebû.

Berî çend rojan ERNK li navçeyê belavok belav kiribû. Bi vî awahî gelê navçeyê jî wê sed da ser şopa banga ERNK û rabû xwepeşdaran.

Li Amedê xwepeşdaranê protesto kirine

Li dîrî bikanîna Soddame şîrî, ku gele me li başûrê Kurdistanê de ber girtîrîn û kuştîneke gelemperî; jî bo pişgiriya girtîrîn gelê me yen başûrê welêt, ku her rojê hejmareke bilind jê dibe goriyê nêrî û seqema wî û hoveber, şerîyê bajarê Amedê li pencê cihên navendî yen bajar xwepeşdaranê xwe bîlînd kir.

Rojê 7ê Nisane di saat 14.00 an de, bi hezaran şerîyê Amedê dest bi xwepeşdaranê xwe ya girseyî kir. Hingî hêrsa faşîstên Tirk rabû, agur repandine ser gel. Gelek birindar çêbûn û gelek jî girtîne. Gel jî li hemberê hovîtiya dagirkeran li ber xwe da û êrîşî bare ser hêzên taybetî û polîsên dewleta Tirk. Dorê 3 saetan şerê di navbera gel û hêzên dewletê de berdawam kir.

Nêzîka 200 kes li pêşîya avahiya belediya Amedê li hev civiyan û dirûmayên şoreşgerî bîlînd kirin. Hêzên dewletê yen çalak xwestin dengê wan bi êrîşên xwe yen hov bibirin, lê gel heya ku jê hat dengê xwe bîlîndtir kir. Di encama lîdanê û êrîşê hêzên çalakî de, 30 kes jî girtîn gel birindar.

Ev meş ber bi Kurdistanê serbixwe ve diçe Wêne: Berxwedan

Ev denge ku ezman li ber dîlênal, da kolan û taxên Amedê de mîna denge topan bîlînd bû. Edî wallye rejîmê dagirkerîye Kozakcioglu, ezanîbû jî ber wan dirûmayên bi ku ve bîrêve, mîna meşêkî xwe civîlînde ser hev. Ev qanî dîke, ku otorîteya dewleta Tirk edî nêrî dikare rê li pêşîya hêrsa gelê Kurdistanê bigire. Û

herma hama darê zora, şikêstî ye. Li gûna otorîteyê rejîmê Tirk a dagirker otorîteya Partiya Karkerên Kurdistanê-PKK xwe bi cih dîke. Ev jî, jî dirûmayên gelê Kurd ve xuya dibe. Ji van dirûmayên behûr, tu dirûmayê li Kurdistanê nêrî bîlînd dibîne. Gelê me, çarenivîsa xwe bi jiyana PKK û Serokê wê ve girêdaye.

Berî nûba bi 66 salan, dema ku dagirkerên Tirk ên hov Şêx Seîdê Pîranî li vî bajarê Egîdîna daloqandîn, Şêx Seîd jî xweşparî nepejîrand û bi serbîlîndî got, "Wê nêrîyên me tola me hilînin." Vane nêrîyên Şêx Seîdê Pîranî tola wî bi caran hukûdîs û ber bi pêkanîna Kurdistanê serbixwe û azad ve diçin.

ARGK a her daverên Kurdistanê serkeşê hêvîyê

Wêna Bernewedun

ketin, 200 kes jî hatine giranî

Li Deriyê Çiyê jî nêzika 3.000 kes bi giyanêke şoreşgerî dest bi xwepêş-danekê dike. Ji bo ku xwepêşdanê bi rawestînin, polis a hezen taybetî bi her şeweyên hovîtiyê erîşî gel dikin. Di encamê ve erîşê de gelek birîndar bûne.

Polis a hezen taybetî minî seg û kûçikên her erîşê xwe berdewam di-kin. Gel jî nasên. Ew jî bi dar, kûç û kevîran erîşê dibe ser polis û avahiyên bankayên dewletê. Piştî re komên bi çûk xwe parvevêdên di nav kolên û taxên Amêde de belav dibin.

Di wê beşê de nêzika 2.000 kes li Deriyê Navîn dîcîve ser hev û berê xwe dide goriştina çêbidan.

Heya nêzîk 17.00 û 18.00'ê evîrî li her çar aliyên Amêde xwepêşdan bi-lîd û xurt didoman.

Di nava mîrovên jî aliye hêzên dijîmîni leda xwarinê de, rojname-vanekî lîbî û yekî Belçîkî jî hene.

Roj 14'ê Nisanê jî li Deriyê Çiyê 15.000 kes gihan hev. Ji wan jî sedî 70 piştigirên ERNK bûn. SHP, DYP, RP, SP û HEP jî bo ve xwepêşdanê dest bi dewletê standibûn. Lê hem bi yekcarî otortîya wan jî ser rovaçerî ne rabû. Dîrokmeyên weha hatin biland kirin "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Kurdistan, ji dijîmînan re bibe goriştan."

Ev dîrokmeyên denge xwarinê berpir-siyarekî SHP qut dike. Gel nahêle ku ew xwarinê xwe bigihîne dawiyê.

Piştî re gel bere xwepêşdana xwe dide tîxa Melîk Ehmîd. Lê gava digihêje postaxanê mezin, Hîngê polis bi panzerên dixwazin rê li wan bigirin. Gel bi vîna xwe ya xurt li ber xwe dide. Piştigirên ERNK bi dar û kevîran erîşî polîsan dikin. Çend polis birîndar dibin û camên otomobîl û panzerên wan tene çikandin.

Paşê agahî gihan me ku şer demêke dirêj berdewam kiriye. Polis erîşê birine ser çayxaneyan û gelek welat-parêzan giran. Gelek jî birîndar kirine. Birînan 3 kesan giran in.

BISMIL

Rejîma Tirk nedihîşt ku şênîyê Blamîlê alîkariyan ji bo Kurdên başûrê Kurdistanê kom bike. Li hemberî vê şênî dest bi xwepêşdanêke protesto kirinê dike

Şênîyê Blamîlê jî bo alîkariya ji Kurden başûrê Kurdistanê re, di nava xwe de komîteyekê sazîka. Roj 7'ê Nisane dest bi civandina alîkariyan dike. Agahî digihêjin rejîma dagirker. 3 kesan jî endamên komîteyê digirin. Hîngê 5.000 kes li hev dîcîve û bere xwe didin avahiya qaymeqamî. Li pêşîya avahiye berdane her se bevalên xwe dixwazin û dîrokmeyan weha bilind dikin: "Bijî PKK", "Bijî Se-

rok APO", "Bijî Kurdistan", "Bismilê dagirkerî." Rejîma dagirker neçare dibe ku wan berde.

Her weha li gundan Blamîlê jî alîkarî hate komkirin. Dîsa rejîma Tirk a dagirker xwest re li alîkariyê qut bike. Dest dala ser alîkariyên ku hatibûne komkirinê. La hem piştî xwepêşdana gundiyan, rejîma Tirk neçare dîmîne ku alîkariyên gundiyan dîsa vegorîne.

Roj 4'ê Nisanê jî şerê di navbera gundiyan Blamîlê û hêzên dagirker de derdikeve. Sedema vî şer jî ev e, hêzên dagirker dixwazin tîbînê erzani jî gundiyan bikin. Lê gundî naswa-xî tîbînê xwe bi erzani bîfiroşin. Lewma şer derdikeve. Gundî bî tîrî erîşî hêzên dagirker dikin û nemro-vahîya wan li ser xwe napejîrin.

DÊRIKA ÇIYAYÊ MAZÎ

Gêrîllayên ARGK 4 seatan navçeyê bi tevayî dixine bin destê xwe

Roj 31'ê Avdarê, komek ji gêrîllayên ARGK diavêje ser navçeyê Dêrika Çiyayê Mazi û 4 seatan navçeyê dixine bin kontrola xwe. Tu carin şênîyê Denêkê vî boyerê jî bîra nema dik e û weha dibêje: "Xavî ew tîxa di dîlê leşkerên Tirk de bidîna, dema ku jî ber qehremanên ARGK dirovan."

Piştî rojaya dora 120 gêrîllayan avêtine ser Dêrikê. Di 15 kîlîyan de tevayî leşkerên dewletê bî postê (tesîr) hiştine û Denêk xîmîne bin destê xwe. Di domana erîşê gêrîllayan de şerê jî di navbera gêrîllayan û leşkerên Tirk de derketiye. Gelek birîndar jî leşkeran hene. Lê em agah-darê hejîmarê wan bîna nebûne.

Piştî ku gêrîllayan Denêk xîmîne bin destê xwe, di kolên û taxên bajêr de belav bûne û belevîk û wêne belavkirine. Aftî zeliqandine û hun-gestîya şoreşê biland kirine. Ev erîş gelek li xwepîya şênî hatiye. Gêrîlla armanca xwe di vî erîşê de pektînan û paşê bi serketinê jî nava navçeyê derdikene.

Li dîv derketina gêrîlla jî Dêrikê, hêzên dagirker operasyonêke dabîne ser navçeyê. Gelek welatparêzan di-girin, gelek jî didine ber lîdanê.

ELBISTAN

Şênî li hemberê sitema dagirkeran bi qehremanî li ber xwe dide. Di erîşêke gêrîllayan de 4 leşkerên dagirkeran têne kuştinê

Di ve domana dawiyê de çalakîyên gêrîlla li ve devere pîç ve dîçin û xurt dibin. Ji ber vî sedeme jî rejîma Tirk zora xwe li ser şênî bi hovîti dide neşandin.

Li gundê Şîxre Şanî (Alçîçek), ku gundiyan li vî bî aurtî alîkariya gêrîllayan dîkine, hezen dagirker daxwaz bi kotekê gundiyan bikin nokere xwe. Lê hema gundî vî napejîrin û li hem-berê hovîtiya dîmîn li ber xwe dîdan.

Li gora gotina napejîrîna me, li wê devere gel weha dibêje: "Heke zîmî û zora dewletê li ser me zêdetir bibe, emê ser xwe bigihînine gêrîllayan."

Ji ber ku li vî navçeyê tevgera rizgarîya netewa Kurdistanê xurt di-be, gelek jî parêzkarên gundan û yek ku xîzmata dewletê dikirin dev jî no-kariya xwe berdane. Di nava van ka-san de çend keyên gundan jî hebûn.

Roj 11'ê Nisanê komek ji gêrîllayên ARGK digiro ser qereqolekê dijîmîni li Elbistanê. 4 leşkeran dikujin û paşê vedigerin baregeha xwe zîyan nagihêje wan.

HEZEX

Ambargoya ji parêzkarên gundan re hatiye danîn didome

Ji meha Adarê û heya niha şênîyê Hezexê biryar standiye ku dayn-standina xwe bi parêzkarên gundan re qut bike. Şênî weha dibêje cerdeva-nan: "PKK biryara efûkirina me derdaxi-ye. Dîvî hîn jî di demêke kî de biçin çûn ku we bigihînine başûrê ser nîyê dewletê. Heya ku hîn weha nekin, we gukîrîna şênîyên me bi we re berdewam bike."

Dîvê ev gavavêtina şênîyê Hezexê jî her kesî re bibe nîmune. Wekî ku napejîrîna me li Hezexê dibêje, agahî gihaye Nîsêbîn û Çîzîra Botan jî, da ev biryar li wan deran jî were meşan-din. Ev e 21 roj in, ku ambargoya gelêrî berdewam dike.

MÊRDÎN

Gêrîllayên ARGK nokerekî din ji holê rakirin

Ev demêke dîrêj e ku keyê gundê Kertîşvanê nokerekî û xîziyê dike. Gelek caran gêrîlla jî bo ku dav jî vî karî berde ew agahdar kurîne. Lê vî bîbertî, tu gîrîngî nedaye gotina gêrîllayan û nokertiya xwe her bi xurt berdewam kinîye.

Ji ber vî yekê gêrîlla erîşê dibûne ser mala wî. Welatîrogi û jîna wî derîstana derveyî xênî û piştî xwandi-na sêcîn wî, bi bazîriya gundiyan herduyan bi marîna caza dikin. Wekî ku gundiye Kertîşvanê jî tev dizarin, jîna keyî jî alîkariya mîrê xwe di karî nokertiya de dikir.

BAZÎD

Di şerekî di navbera leşkerên faşîst û gêrîllayên ARGK de 2 leşker têne kuştinê

Roj 5'ê Nisanê li gundê Hece şerê di navbera leşkerên Tirk û gêrîllayên ARGK de derketiye. Bi kemani 2 leşker hatine kuştinê.

Tevî ku heza leşkeran a teknîkî xurt bu û hejîmarê leşkeran gelekî jî ya gêrîllayan bêtir bu jî, dîsa jî nûkarîbûn tu zîyanê bigihînin gêrîllayan. Ji lew re livbazîya gêrîllayan bi serketinê pek hat.

ŞÎRNEX

Li navenda bajêr lîdanekê din li dijîmîni ket: Otomobîleke hêzên taybetî kete dafê, 2 kes têne kuştinê

Şerê 7'ê Nisanê komêke jî hezen taybetî li navenda Şîrnexê bi otomobîlê digeriya. Di wê şerê de derveyek ji gêrîllayan re peyda bû ku erîşêke bibûna ser wan. Di encamê erîşê de 2 kes jî hêzên taybetî minn û gelek jî birîndar ketine.

Ev her du leşkeran mirine, wekî kuştîyê Şîrnexê jî dizane, gelekî şikence bi şênî kiribûn. Her demê, jî bo bazdan û tîxa dabigerînin, teîora xwe berdîdan ser şênîyê bajêr.

Piştî ku gêrîlla bî zîyan jî nava bajêr kirîyan, dijîmîni bi her cûroyên leşkerî erîşî aniya ser Şîrnexê û xwe-stîye şênî bitîrîne. Lê gel baş dizane ku, ji lîm ser û canê xwe operasyonên weha qedîkine.

NISÊBÎN

Bombeyeke gêrîllayan li ser cemxêke leşkerên dagirker dîteqe: 2 serleşker û 9 leşker têne kuştin

Roj 5'ê Nisane gêrîllayan bi ser nîya gundê Tînatê bomba çandibûn. Haya gêrîlla jî hebû ku wê leşkerên Tirk operasyonê qêbîkin. Dema ku cemxa leşkerî jî ser bombê re derbas dibe, bomba dîteqe. Di encamê teqînê de 2 serleşker û 9 leşker tene kuştinê. Ji bîll van, gelek birîndar jî hene. Gundî bi xwe dîtine, çawa ku helî-kopter cendekî mîrî û birîndaran radîkine Nîsêbînê.

FARQÎN - PASÛR

Hêzên taybetî diavêjine ser mala welatparêzekî, gêrîlla di cih de tolê hildidin

Di heftiya destpêkê ya meha Nisanê de komêke ji hêzên taybetî bi roketan erîşê dibe ser mala welatparêzekî. Xwedîyê malê yê welatparêzê tî kuştinê, yek jî birîndar dîteqe, lê ew jî di dawiyê de dimire.

Li nêzîka gundê komêke gêrîllayan hebû. Salox digihêje komê ku hêzên taybetî bi roketan erîşî mala welatparêzekî kirine. Di cih de gêrîlla xwe berdîdan ser nîya di navbera Farqîn û Pasûrê de. Re li cemxa (CMS) hêzên taybetî digirin û wan didin ber gul-loyan. Gelek kuştî û gelek jî birîndar jî hezên taybetî qêbûne.

ÇEWLIK - DÊRSÎM

Li Conîkê ARGK tola xwe hilda: Di kemîneke gêrîlla de 60 kuştî, gelek birîndar û hundabûyên dijîmîni hene

Roj 11'ê Nisanê gêrîllayên ARGK, li pêşîya tabûra leşkerî ya dagirkeran, li Conîkê li nêzîka gundê Çemê Zeynî (Sûrmelîkoç) dafek vedan.

Dema ku leşkerên dagirkerîyê jî operasyonêke vedagîrîyan çûka leşkerî kane kamîna gêrîllayan ARGK.

Li gora ku napejîrîna me haydar kirîye, nêzîka 60 leşker û serleşkerên dijîmîni hatine kuştin, gelek birîndar ketine û gelek jî hunda bûne.

Wekî ku tî xanî di meha dawiyê ya sala 1990'î de, li gêrîllayên ARGK di encamê şerê mezin de li derdorên Conîkê şehîd ketibûn.

Ev livbazîya şoreşgerî jî, ji helekê, ji bo tolekîdaran wan li şehîdên me hatîye pekanin.

Bila dijîmîniê dagirker a her bag bîzanê, ku tu caran xwîna şehîdên me bî tolekîdaran neyê hiştin. Heya ku xwîna di canê gêrîllayan de heye wê ev şerê mafdar, haya roja serxwebûnê û azadîya Kurdistanê berdewam bike.

ÇEWLIK - MÛŞ - AMED

Di şerekî ku bi rojan berdewam kirî de, gelek kuştî ji leşkerên dagirker hene

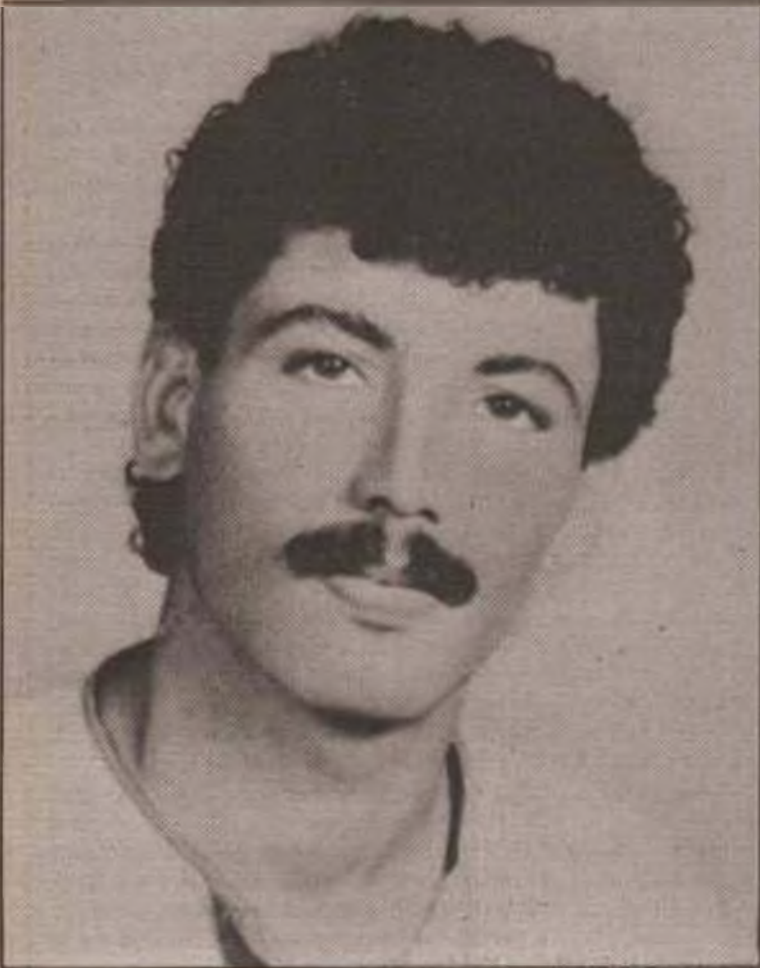
Di vî dawiyê de li derdorên Çewlik, Mûş û Amêde şerê gêrîllayan ARGK li dijî dagirkerên Tirk xurtir berdewam dikin.

Roj 10'ê Nisanê jî, şerê mezin di navbera gêrîllayan û hêzên dagirker de derket. Vî şerî du rojan dom. Li gora ku em agahdar bûne, 9 serleşker, 5 cerdevan û gelek leşker hatine kuştinê. Ji aliye din, li gora ku napejîrîna me dibêjin, tu zîyan nagihîna gêrîllayên ARGK.

Rejîma Tirk bi tundîyê hêzên xwe dikuşîne sedîya ku şer li vî qêbûye.

Ev şerê ku du rojan berdewam kirîye, tîxa a lîzîneke mezin xîstîye dîlê dijîmîniê dagirker. Ji ber ku, mîna gelek caran, wê carê jî dijîmîni nîkarîbû xwe jî cemxera gêrîlla rizgar bike.

Rêhevalê Sebrî (Cemîl), wê her dem mîna guleke rengîn, Kurdistanê bixemilîne

xwe berdewam dike û dibêje: "... Bi êzîkî Sebrî lawe min bû, min ew mezin kir. Li ber dilê min pir qêrîn bû, lê di piştre bû lawê gel, bu lawê Partiyê, ji bo ve girînge ez dîlxwe-giyê bidim we, hevalên wî yên rê. Hûn in ên gûna Sebrî dagirin. Hûn tev mîna Sebrî ne. Gerî li ser şehîdan nabe. Rizgar kirina welat xwînê dîxwaze, ev qodera gelê Kurd e, girînge ji bo wê em armade bin. Sebrî nemirîye, li cem min lroj dawetî wî ye..."

Di sala 1967'an de, 8 gundê Otîke (Tirbespiyê), Sebrî çavên xwe li cihane vekirin. Di nava malbateke welatparêz de mezin bû. Malbata wî yek ji wan malbatên Zeradestî bû. Bawê şehîd 7 salan li Kurdistanê Bajarê Pêşmerge-tî kir bû. Di sala 1977'an de di sa-rahîyê çeka pêşmergeyîyê û berê xwe da çiyayên Kurdistanê. Mala şehîd di wan deman mîna nivîsge-heke Kurdistanê ji pêşmerge û polîtîkvanan nedîman vala, heya 1980 ve dirêj kir. Ji hêla din ve jî, hemî taybetiyên gelê Kurdistanê, ku ji tariya dirokê we Kurdên zerdestî parastibûn di wê malbatê de ji peyda dibûn, ji lew re hesteyên welatparêzîyê di nava malbatê şehîd de de-xaribûn. Ev taybetî, hemî diban hêvîna keşîdîneke şoreşgerî li cem hevalê Sebrî.

Rêhevalê şehîd di dema zarokîya xwe de ji pir çeleng û jîr bû, cîyê xwe di dilê her kesê de digirt, rîyên çewt tu caran nediperjirandîn. Diya şehîd wê taybetîyê bi wî rengî tîne ser ziman: "... Sebrî qenc û jîr bû, bi ceger bû, min hept zarok hebûn, Sebrî cîyê yekemîn di dile man de digirt. Hirmeta her kesê jêr hebû... Hevîna xwe ji kesekî re nodihîst, zilim tu caran qebûl nodikir..."

Sebrî deverêke mezin di nava malbata xwe de digirt û li derdora xwe hezkirinê her kesê qezenc di-kr. Bi çûk û mezinan jî wî hez dikirin. Lê mîna hemî xortên me di wan deman de, bî armanc, wenda bûyî û xaribî di welatê xwe de dima, heya ku Partiya Karkerên Kurdi-stanê (PKK) derdikeve û wê vala-hîyê dadigire.

Barê malbate giran bû, ji bo wê jî Sebrî hemî karê zehmet û gran dikir, ji bo ew û birayê xwe yê mezin debara malê bikin. Di deman havi-ne de diçû Şarê û bajarên din ji bo kar. Ev bajar jî, bûbûn xiziyên asîmlekîrîna (belandîna) xortên me, le belê di vîr de jî rêhevalê şehîd dibû ambolê exlaq û nîrînê buha. Her weha girêdana xwe bi taybetîyên cîvaka Kurdistanê ve xurt dikir. Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistanê jî, bi reberîya PKK roj bi roj pêş ve diçû û bi xurtî cîyê xwe di nava gel de digirt. Hevalê şehîd jî, hêdî hêdî hesteyên xwe yên netewî di bin hikariyên bangeşîyê ve tevgerê de bîngeh jî bo deman pêş dadan.

Di sala 1988'an de girêdana xwe bi Partiyê ve xurt dikir, we dema jî li Tirbespiyê, bi roj karê Çimento dikir, ji bo alîkariya nûn, xûşk û birayê xwe li dibistanê, bi şev jî tevî çalakîyên ERNK dibû, bangeşîya di nava gel de, xelekên xwendinê û

kom kirina alîkariya dinavî û her weha bi alîkariya şehîd Xebat keş-bûna xwe ya şoreşgerî peqve dibir.

Di buhara sala 1989'an de cîyê xwe di nava komên Newrozê de digirt û digihîst dilê gel, bi honerîya reqs û şanoyê Newroz geş dikir. Nîfret û kîna dilê Sebrî li hember kesên xwespar û Sosyalşovenîstan mîna pêlên Ferad û Tîr bû. Ji hêla din ve jî, gerekî bî nîşe li hemberê koçbarkîrîna ji welat dikir. Di wê derheqê de emê li axaftina dayîka şehîd vegerin, weha dibêje: "... Se-brî ji me re digot noçin Ewropa. Dê û bavê ku biçin Ewropa ew ne dê û bavê min in... Ez nîha poşman in li hatîna xwe, ji ber ku welatê bîyanîyê nabe welatê me, min dixwest jiyanê xwe li ber kar û berzîkan bidomî-nim, ne li Ewropa bim. Li welatê xerîbiyê kesek li me nabe xwedî. Dêrbûna ji welat imman, hisyet û xîretê kem dike..."

Di mējîya 28.6.1989'an de Se-brî hate hibîrtin ji bo dewra ka-droyan û derbasî Akademiya Mah-sûm KORKMAZ bu. Belê, derbasî sazegeha şêr û bazan bû. Berî wê mējîyê bi çend rojan berê, ez û hevalê şehîd Nezir û şehîd Sebrî em li gund bûn, kele- kala gerrîna Hevîna bu. Em ji mala Sebrî derka-tîn. Diya wî li hewpê pez avdida, dema hevalê şehîd jêr got: "... Daye, tu bi xwe dizani ku roin rîya welat girtiye û veger nîne. Ezê biçim Akademiye. Ez hevidarê dîlxwejiya te me û li min helake, belkî em nema hev bibîn..." Lê belê bernîva dayîka şêrê nemir em paq û heylî hîştin, dema bi dengêkî dîravanî got: "... Xwedê bi te û hevalên te re be. Hevîna min jî, bila dengê te her dem bi bağ û meram bibe me..."

Belê, dayîka şehîd! Serê xwe bilde heta tu kiribî bilde, bila emiya te pozê Cûdî beramê, vayo Sebrî qewetîya (wesayeta) te bi cî anî. Le diya şêrî jî şêr e, te bi xwe jî qewetîya şehîd bi cî anî. "... Sebrî di rîya şêrê û namûsê de şehîd keti, digot: Dema ez şehîd bibe min serê xwe bilind bike û ji min re bûlîne. Min jî wesayeta wî bi cî anî..." Diya şehîd dibêje.

Hevalê şehîd, ma hewqas bi me xweş bu ew dengê te ye şîr û giran, dema bi tembûra hozanê nemir, şehîd Xebat re digot:

"Dayê ez xatir ji te dîxwazim Xwendin û azadî ez serfirazim Nebêj lawê min bûye eşqîya Dîbîn partîzan ê col û çîya Li sarê mavan ez dibim laşker Ezê rizgarîm welatê der bi der Eger şehîd bûm min navê hêz Li min bipêçin ala sor û zar"

Hevalê nemir bi vî nîşe sîvîk û çeleng, bi wî deve li ken û dilê pak, bi wan livbaziyan hunerî di meydana gownd û dilanan de û di liqgehên gokê de, hemî taybetiyên şoreşgerî jî di keşbûna xwe de kom kirin û berê xwe da meydana şêrê û rumetê. Ji bo ku jiyanêke nû dest pê bike. Dayî-standina şehîd di nav malbata wî de jî, nîha hevalêkî şoreşger bû pêwendiyên xwe bi xûşk û bi rayên xwe re, bi dî û

... Sebrî di rîya şêrê û na-mûsê de şehîd keti, digot: Dema ez şehîd bibe min serê xwe bilind bike û ji min re bûlîne. Min jî wesayeta wî bi cî anî...

bavê xwe re li ser wî bîngehî avu dikirin. Xûşka şehîd a bi çûk dibê-je: "... Li helekê em xûşk û bîra bûn, li hêla din jî em da heval bûn... Gelekî bi şîhê ve girêda-yî bû, jê hez dikir. Ji reqs û şîran û lîstîka gokê hez dikir. Sekmanekî pir xurt bû..."

Sebrî dixwest bibe rêberêk ji bo keç û xortên herêmê, berê wan bilde şoreş, peşengîya wan bûna, ji bo wê jî her dem digot: "... Gîrnîga ez rojekê berî ya din tevî jiyanê şo-reşgerî bibim û bigihîjim rêfê he-valan, ji bo ez rê li peşberî xort û koçan me vekim..." Piştî qerraya wî ya şoreşgerî bi dehan ji keç û xor-tên herêmê qerrayên xwe yê şoreş-gerî didan, Sebrî ji gihîştî peşengî-ya ku dixwest.

Botana rengîn hevalê şehîd hem-bez kir, mîna dayîkeke dirovan pêş-gîni wî hat, wî jî di qadên şêr de ew jî dijîmîne hov û dirinde di parastî. Her weha gaven mezin di van meydana de jî avêtin, di gelek livbaziyan lehengî de, destanên di-rokî bi tîpên zêrîn nivîsîn.

Sebrî, her dem dibû nîmîneye-ke bî nîşe ji bo hevalên di bin reberîya xwe de "Taqûm Komîtan, pêşengê 28 Şoreşgeran bû", bi qeh-remîni û merxawîya xwe, bi keşbû-na xwe ya şoreşgerî û bi bîzmeta (disiplî) xwe, mîna di nava gel de, di dilê hevalên xwe de jî, bi bilindî cîhê xwe digirt. Hêlînek ji bo hezki-rîna xwe çedikir.

Bihara 1990'an bi xwîna dibat pîroz kirin, serhildana gelî di bajar û gundan de, livbaziyan gerîla li serê çîya bernîva hev didan û mîz-pîniya kerdîraziye nêzîkî dikirin, bi pêşxistina şêrê gel, ji bo damezîrîna hîmareke nûjen û dişad. Di nava livbaziyeke mezin de, di Nîsa-na ve salê de, li dordora "Beytüşşebabê", di şêrê mezin de, ku bi rojan doman, hevalê Sebrî (Cemîl) gihîştî karwanê şehîdên bî mirin. Her weha bû stêrêke geş di ezmanê Botana pîroz de, rîya gel ronahî dike, ji bo avakîrîna Kurdistanêke serbixwe û azad.

Em boz didin hevalê şehîd ku em çeka te ji dest xwe danayîn û rîya te hoyî dawîyê bîşopînin. Heta pêka-nîna daxwazên ku te canê xwe bi gorî wan kirî.

Rêhevalêk

Ex hêdîm ji nû ez hat im
Agir im, pêt im, hîlat im
Berbangê rojê welat im
Bakur im, berq im, qewat im
Başûr im, jin im, xebat im
Mêrdîn im, dengê felat im
Amed im, bûka welat im
Bîhar im, oajn im, xelat im
Ez im bûka rojhîlat im
Sala Nodî şarê gel im
Banga Zakîya laşker im
Dîcia, Rûken û Hacer im
Sebrî, Nezir û Xidîr im
Xebat, Şaxmûs û Hogîr im
Pêl im, Ferad im, Bajar im
Ava Tîr, xwîn û agir im

Belê, ev bangê şehîdan, şehîdên me yan nemir. Di gîyanê me de, di dilê me de jiyanê xwe berdewam dikin, weha dibêjin û weha digirin. Bangên wan perdeyên guhên me digîrînin. Hêma nefret û kîna di dilê me de pêldîkin, dibêjin: Va ye rîya nîmetê, rîya mirovahiye, va ye rîya jiyanê bî mirin û bi vî rengî bi ser dijîmin ve diçin, mîna çiyayên Kur-distanê bî tîr û lîrîzin, bî du dil ji mirinê jiyanê avadîkin. Gul û kullî-kên welat, bi xwîna xwe ya qêrîn avdidin, ji bo biharê benîna pêş-gîn bikin. Her weha ew bi xwe jî digihîjin ava jiyanê, (ûksîr Al-lîyayê), ku gelê me di efsanen xwe yên dirokî de dihanî ser ziman. Ev ava ku di hêla marov bî mirin baji û jiyanêke be dawî berdewam bike.

Ava jiyanê lroj di Kurdistanê de peyde bûye. Di dema PKK de ev hatîye peyde kirin. Di nava şêrê Serxwehûn û azadiya Kurdistanê de hatîye peyde kirin. Ma gelo şehîd-bûn di rîya gel de, di nava relen gerîlayên AROK de ne ava jiyanê bixwe ye? Be guman şehîdûn ev ava bi xwe ye, ji ber ku şehîdên me namîrin. Bi lîdêna dile me re li her xwe didin. Bi gerrî xwîna me re dîxvêrin. Di nava mejiyê me de

şaxê marov û bîrdoza xwe vedidin. Di bin ala wan de em jiyanê xwe dimeştin. Di bin ber pîrsîyariya wan de em pêşve diçin, em ber bi merovahiya xwe ya ku di nava tariya dirokê de wenda bûbû diçin. Şehîd-bûn di Kurdistanê de, di şoreşê me ya nûjen de lroj bi vî rengî hatîye naskirin. Hejmara karwanê şehîdan me ji gihîştîye hezaran. Her yek ji jî van şehîdan, bi tenha xwe dirokeke, di keşbûna xwe de, di karê xwe de, di lehengîya xwe de nîmîneye-ke şoreşgerîyê ye. Belê, her beşek ji jiyanê şehîd parçeyek ji dirokeke berfîrê e. Ma gelo dema em li ser şehîdekî bîzîvîsin, em dikarin çî jî wê dirokê bîhînin ser ziman?

Sebrî (Cemîl), lawê Otîke, warê şehîdan, yek ji van pîrkewanên bî mirin e, ku di nava sazîya PKK de hatîye polakîrîn, ew bi xwe jî destanek ji qehremaniya gelê Kurdistanê ye. Sebrî, yek ji wan kullîkên Başûr e, ku bu mîzglîna serfiraziye li biha-rên Bakur, ji bo bihareke yekbûyî be şîor û bombeyan bî afirandin, bi xwîna xwe ya pak şîorên kodxwîrî çirandîn û her weha bû pîrozbahiya yekbûna parçeyên Kurdistanê û xwe gihand ava jiyanê.

Bi rastî di derheqê lehengekî mîna Sebrî de, xame dimînin ektî-nî, ez bi xwe jî nîzandim ji ku destpêbikim, nexarim jînenîgariya hevalê şehîd ji zarokîyê û heta dema şehîdûna wî di ber çavên min re dimeşe. Lê niha gotîneke bavê şehîd hêla min diqîşîne ser xwe, dema me dixwest em wî bi şehîdûna Sebrî agahdar bikin, ez û du hevalên bûn. Me nodîzanîbû çawa destpê bikin, ji ber ku di Kurdistanê de girêdana bav û diyan bi lawên wan ve, rengêkî bî nîşe ber çav dike, ev jî ji rewşa bîndestîya sedên salan te. Lê belê bavê şehîd axaftin bi vî rengî vekir: "Sebrî şehîd keti, ne wusayê?" Bav axaftina

Enîşka Rêzimanî

S. Bîçûk

Dersa -2- Di zimanê Kurdî de Bêje Çiye?

"Di Nisana 1990'an de, li der dorên Beytûşqebabê, lehangê nemar Sebrî (Cemîl) gihîşt karwanê şehîdên bê mirin. Rêhevalê Sebrî mîna hemî şehîdên ma, nava xwe bi tipên ji agir di sînga dîroka Kurdistanê de neqîşand..."

Ji van rîzên jor em dizanin ku hevok ji çend bêjeyên xwedî wate sazûbû. Bi hevketina van bêjeyan hevok wateya xwe distîne, lê dema em bêjeyekê ji hevokê ber çav bikin mîna: Sebrî. Gotina Sebrî ji çend tîpan sazûbû: S, E, B, R, Î, di nava van tîpan de ji du tîp dengdar in (e, î), ji bo wê jî lêvkirina wê gotinê du dengên dide û li gor van dengên em dikarin gotinê parçebikin. Seb... ri em dibêjin ev gotin du deng e. Ji heîla din ve gotin xwedî wate ye. Gava em nava Sebrî dibînin em dizanin ku kesekî şoreşger pê tê nav kirin û ev kes şehîd ketiye. Her weha hemî bêjeyên ku di van rîzên jorin de hatibûn, mîna: Bêj, tûşqabab, Nisana, 1990, î, î, î, î, lehang, şehîd, hemî, gihîşt, neqîşand, û hwd.

Her bêjeyek ji van ji çend tîpan û çend dengên sazûbû û wateyekê dide. Li gor wê em dikarin bêjeyê bi vi rengî bînin nasdan:

Bêje gotineke, ji çend tîpan sazûbû û çend dengên derdixe. Ev gotin wateyekê jî ber çav dixe.

Lêvkirina Bêje û Dengan:

Deng "Bîrge":

Deng di bêjeyê de parçeye biçûktir e ku nema te parçe kirin

Nimûne:

Xebat: Bêjeyekê du deng e (xe..bat). Xe, dengê yekemîn e. Bat ji dengê duwemîn e. Her dengê ji van nema te parçe kirin. Em nedikarin Xe weha parçe bikin: x...e. Her weha Bat ji naye parçekin.

Ba, bêjeyekê yekdeng e, nayê parçe kirin.

Di bêjeyê de çend tîpên dengdar hebin hewqas deng dide, li ser vi bîngehî bêjeyên Kurdî li gor hejmara tîpên dengdar bi vi awayî têne par kirin.

1-Bêjeyên Yekdeng:

2-Bêjeyên Dûdeng:

3-Bêjeyên Sêdeng:

4-Bêjeyên Çardeng...

1-Bêjeyên Yekdeng:

Di van bêjeyan de tîpeke dengdar heye.

Nimûne:

De, Bav, Bar, Av, Xak, Ap, Dar, Sar, Ji, Bi, Li, Yek, Kir, Bir, Mir, Çû, Bû...
Ev bêje nayên parçe kirin.

2-Bêjeyên Dûdeng:

Di van bêjeyan de du tîpên dengdar hene û bi du dengên dihe parçe kirin.

Nimûne:

Hacir: Ha..cir

Baran: Ba..ran

Karwan: Ka..wan

Hêvin: Hê..vîn

3-Bêjeyên Sêdeng:

Nimûne:

Serkevtin: Ser..ke.v..tîn

Hilpişkin: Hil..pi..ş.kîn

Şoreşger: Şo..re..ş..ge

Berxwedan: Ber..xe..wê..dan

4-Bêjeyên Çardeng:

Di van bêjeyan de Çar tîpên dengdar hene û bi Çar dengên parçe dibin.

Nimûne:

Seribildan: Se..ri..bîl..dan

Bajarvanî: Ba..ja..r..vî..nî

Welatparêz: We..lat..pa..rêz

Koçberkirin: Ko..ç..ber..ki..rîn

Her weha bi vi awayî bêjeyên pênc deng jî dihe parçe kirin.

Bêjeyên Hevdeng:

Lêvkirin û nivîsandina van bêjeyan yek e, le wateya wan jî hev cuda ne.

Nimûne:

Pîr (gelek) - Pîr (li ser avê dibê avê kirin, Kopri)
Şor (Tama xwê) - Şor (Xeber), û bi hinde zaravan Derew

Şîn, Hêjin (reng) - Şîn (Girî û hizin)

Ber (kevir) - Ber (e ku di malan de radixin)

Cot (du fer, dudu) - Cot (ajotina qadê)

Bîr (ji bîranînê) - Bir (çala avê)

Bêjeyên Hevate:

Wateyên van bêjeyan yek in, lê lêvkirin û nivîsandina wan jî hev cuda ne.

Nimûne:

Şerm: Fihêt.

Zû: Bî lez.

Pîr: Gelek.

Bêje: Gotin, Feyv, Şor, Xeber.

Bêjeyên Dîjhev (dîjhaber):

Nimûne:

Reş = Sipl.

Şer = Aşti.

Sar = Germ.

Sivik = Giran.

Di zimanê Kurdî de Parçeyên Axastîne (Koma Bêjeyan):

Parçeyên axastîne koma hemû bêjeyan ku di axastin û nivîsandinê de dibêne peyde kirin tîne ziman. Ev koma bêjeyan di zimanê Kurdî de bi 9 beşên bîngehî parve dibin. Emê van parçeyan li jer rez bikin

1- Nav:

Nimûne:

Xebat, Azad, Çiya, Dep, Hacir, Bêrivan, Botan, Şîmex...

2- Beraav (Cînav, Şînav):

Nimûne:

Ez, Tu, Ew, Min, Te, Wî, Wê, Vî, Kî, kîjan, Çend, Ate, Hiç, Gîşt...

3-Lêker (Pişk, Kar, Fi'î):

Nimûne:

Çûn, Hatin, Çandin, Firtin, Mirin, Ditin, Gotin, Hebûn...

4-Rengdêr (Rewş, Pêlû, Sifet):

Nimûne:

Reş, Sipl, Jîr, Çalak, Lehong, Rimbaz, Zivkar, Rengîn...

5- Jimar:

Nimûne:

Yek, Çar, Sed, Hezar, Niv, Çaryek, Sêyek...

6-Hoker (Nir):

Nimûne:

Roj, Şov, Meh, Sal, Hedi hedi, Bi tene, Pêş, Paş, Hinde, Gelek, Pîr, Belê, Nexêr, Dibe, Gelo, Kinga...

7- Daçek (Perbest):

Nimûne:

Bi, Di, Ji, Li, Ji bo, Li ser, Li ber, Li paş, Li nav, Ber bi, Pey, Ango, Re, Qandî, Paş...

8- Gehandek (Pewend):

Nimûne:

Û, Ji, Lê, Du, Ku, Wekî, Wusa, Yan, Gava, Ji ber ku, Du ku, Çi ku, Mina, Hem...

9-Bang:

Nimûne:

Xwezi, Gelo, Haho, Of, As, Ay...

Di derua bê de NAV

Careke din Kurdan dikin qurbanên menfeetên xwe Komployeke navnetewî li hemberê Kurdan

Hamû hêz û kaxên demokrat, aştiyewaz û mirovperwer!

Li Kurdistanê, careke din dijminên mirovahiye bi hamû metodên hov û barbar jiyane dîperçiqîn. Daxwaz û hêviyên Kurdan jî bo demokratî, aşti, serxwebûn û azadiyê bi top û tange bersiva wan tê dayîn.

Piştî sekinandina şerê Xelîcê, bi hêviya avakirina aştiyêke berdewam û dadmend, gelên Kurdistanê Başûr û Iraqê xwe tevgerandin. Bona jî nêrê dîktatoriya faşîzma Saddam derkevin. Gelê ma, di Kurdistanê Başûr de bi tavayî dest bi serhildanan kir û biryar da, ku êdî emê qadere xwe bi xwe binivîslin. Di dema keîin de, hamû bejêrên Kurdistanê Sêdmaniyê, Kerkûk, Dihok, Erbil û yêr din jî berrayên serbazên Saddam paçî kirin. Ev paçketin bi her cureyî têkilî û alikariyên maddî û manewî jî hêla gelê Kurdistanê ve hate pêkanîn. Eniya ma, Eniya Rîzgariya Netewa Kurdistan (ERNK)ne tenê bi gotinan û dermanan alikariya xwe pêşkêş kir. Belê bi sedan pêşmergeyên Artêşa Rîzgariya Gelê Kurdistan- (ARGK) di nava gel de, ev şerê hebûn û rûmetê bilind kirin.

Di nava vi şerî de, alihên Kurdan ên herî mezin yekitiya wan e. Ji xwe hêziyên demazirandina Kongreya Netewî hîna jî berdewam dîin. Ev nêzîkbûn û hevgerîna Kurdan, bona hêzên dagîrker û emperyalîstîrîreke mezin peyda kir. Lawma jî serokên dewletên dagîrkerên Kurdistanê bi taybetî jî Ozal dest bi çûn û hatinên malkûld kirin. Ji bona pêşîya wê serhildanê were girtin, hesabên xwe vegeandin. Taktîk û manewrên xwe lezandin.

Xuya dika di dîrêrê Netewê, Pentagon de li hemberê Kurdan komplo û provokasyonên ruh têne hazîr kirin. Gelo careke din dixwazan Peymana Baxdayê ruh bikin? Bêla zanibin li hemberê dîwarê berxwedan û yekitiya Kurdan hamû êrîş wê hîweşin.

Nîha di encama êrîşên hov yêr Saddam de bi deh hezaran gelê me yê şîl, jîn û zarok hatin kuştin, bêhîrî du mîlyonan jî bê dîh û wer mane. Em bi hesarî dikarin wê pîrê zelal bîin, heger Saddam jî emperyalîzmê û di şerî de emperyalîzma USA rohiya kesê wernegirtiba, nîkaribû gelê Kurd bajota nava wê qirîrîna jancîdê. Ev êrîş parçeyekê jî panorama komployeke navnetewî ye ku bi armanca jî holê rakirina Kurdan pêkîdê.

Di wê demê de ku gelê me yê Kurdistanê Başûr li ber xwe dîde, di Kurdistanê Bakurê Rojave de jî li hemberê dagîrkeriya faşîst a Tirkiyê gelê me, serê xwe bi gava Newrozê bilindî merheleyekê ruh kirîye. Nîha li hamû bejêrên Kurdistanê û metropolan her rojê serhildanên gelê radîbîn û bi yek dengî gelê me diçîre: "Bêla leşkerên artêşa faşîsta Tirkiyê jî welatê me derkevin, çawa jî bona her millîetêkî, weha jî bona gelê Kurd mafê serxwebûn û azadiyê, heta dewiyê maldê e."

Gerîlayên ARGK jî, êrîş û livbazyên xwe bi gerrî didominin. Heta nîha bi sedan çûne ser hêzên asker, polîs û sazîyên şerî taybetî li Kurdistanê. Dewleta Tirkiyê kabîye rews û kîrîzake weha ku dizane êdî bi hamû manewran nîkare pêşîya şerê me bigre. Bona jiyana xwe di Kurdistanê de bidomîna bê hesab êrîşî ser mirovên şîl dîke.

Ji roja 28'ê Adarê ve jî, bi dehhezaran eskerên xwe ve, bi armanca derbeyekê mezin li hêzên me bixe, derbasî Kurdistanê Başûr bûye û operasyonêke mezin destpêkîrîye. Ji xwe di nava rejîmêrî faşîstî yêr Tirkiyê û Iraqê de hîna berî sala 1983'an peymanekê weha heye, ku her dewletek bona kuştina Kurdan dikare derbasî erdê dewleta din bibe. Ev peyman hîna jî didoma û va ye careke din dibe pîrê rojê. Berpirsiyarên dewleta Tirkiyê ku wê operasyonê bi fermî (resmî) qebûnekirine jî, li hember pirên rojnamevanan bê deng mane. Heta nîha ku dewleta Tirkiyê dixwaze rîşan bide ku zîrêrî mezin gîhandina pêşmergeyan, rastî ev e ku wê operasyonê qirîz û tengazîya wan îspat kirîye û bersivên mezin jî gerîlan girtine.

Di nava wê rawêştî de, jî bona me tîpêkî guherî di polîtîka hêzên dagîrker û emperyalîstî de tûne ye. Weke her demê nîha jî li hemberê gelê me rawestîyane. Tevî li ser biryara tesfîyekirina pîrê Kurdan dihe hev. USA, ku heta nîha digot: "Min ewqas şer jî bona mîletên Rojhîlata Navîn kirîye" dirûdî û sextekariya wê careke din eşkere bûye. Ew tîm dijîmîrî azadiya rast a gelan bûye û wê weha jî bîmîne. Tu caran di dîrokê de alîkarî nedaye Kurdan, heta wê rojê jî bîde.

Em banê hamû hêzên mirovperwer dîin, ku wê komploya navnetewî li hemberê Kurdan eşkere bikin. Piştîgirtin û alikariya xwe bona Kurdan xurt bikin. Êrîşên hov yêr rejîmêrî faşîstîrî Iraqê û Tirkiyê eşkere bikin û polîtîka USA protesto bikin.

Hamû dostên gelê Kurdî

Li ber çavê mirovahiye ev e dîsa Kurdistan dîşewête, gelê Kurd di qirîrînêrî hov re tê derbasî kirin. Pîrê Kurdan pîrê aşti, demokratî, azadî û serxwebûnê ye.

- Tu hêz nîkare rê li yekitiya Kurdan bigire!
- Bîjî Kurdistanê yekgîrî, serbêrwe û demokratîkî!

Eniya Rîzgariya Netewa Kurdistan (ERNK)

Berpirsiyariya Siwêd

3.04.1991

KURDISTANÊ NEWROZA XWE BI SERÎHILDANAN PÎROZ KIR LI KÊLEKA SERÎHILDANAN HILGAVTINÊN GÊRÎLLAYAN

Rêberên pêşerojên gelê Kurd

Wêre: Berxwedan

Serokê ERNK Abdullah OCALAN dibêje:

**Li ser Ideolojîya gundiyan
Kurdan û girêdana bi malbatê re**

Di Kurdistanê de rastîyek heye, ez dixwazim li vir binim ziman, çiya?

Yek ji wan sedemên yekemîn a ku hîşt gelek caran pêşmerge li Kurdistanê başûr têkbiçin, girêdana bi malbatê ve bû, çawa û çima pêşmerge têkçûn? Ji ber ku nêdîkarin 24 kadijmaran (saetan) dûrî jin û malbata xwekevin. Ji ber ku jî sedî-sed bi jin, zarok û malbata xwe ve heya dawiyê girêdayibûn. Û yê ku tenê ji zarok, jin û malbata xwe re be, jî hîl wan na bi tu kesî re be, ew nikare rastîniyê bibîne. Her weha nikare jî bigihêje rastiya pîrsa jin, malbat û welatparêziyê. Ew nikare di xebata jî bo Kurdistanê de bi serkeve.

Li gundiyan Kurdan binêrin, dema ku parçeyek xak di dest wan de hebe, çend serî bîzî û mîhên wan hebin, bi jin û zarok bin, hîngê pîrsîrêka wan çareser dibe, wêkî ku di nîya tev a wan be. Xwestek û daxwaza wan ev in, dikarin heya Qiyametê ve jîyanê bimeşînin. Ew jî bo parçeyek xak tu pêwîstîyê nadine Kurdistanê, jî bo çend serî pez û çend zarokan gelê xwe jî bîr dînin. Ev e Ideolojîya gundiyan Kurdan.

Hoya ku tu mîna li zarok û malbata xwe dinêrî, li zarok û malbatên Kurdistanê jî nenêrî û neperêzî, tu caran tu nikarî di jîyanêke xweş û gîş de bişî.

Lê sed mixabin, hinde kesên me jî ber awirtengîya xwe ve rastîyê nabînin, mîna ku li pîrsa malbatê dinêrin, di xwazin weha li seroketîyê jî bimeyîzînin.

Ji lew re ez dibêjim, ê ku nikaribe mehekê—du mohan xwe jî malbata xwe, jî berjewendîyên xwe qut bike, nikare di nava PKK û ramyarîya wê de serkevekirin jî bo Kurdistanê pêkîne.

Ev pîrs (girêdana bi malbatê ve) bêtîrîl mîletên din, jî bo me tîgîhîştina wê zor pêwîst e, çî ku pîrsên me yê diroki û taybetîyên em ne mîna yê gelên din in. Lewma ez di her demê de bi dorfirehî li ser dîsekarî û vedîrîsîn.

Dîvê mirovê Kurd bîzanîbe, mîrî kiya û jin kiya. Her weha dîvê bîzanîbe jî dermanê wan û yê malbatê çiya. Hoya niha mirovê Kurd bi çavê "mîr an jin" li xwe dinêre. Yê ku bi vî çavî li xwe dinêrin, ew gelekî şaş in, ev nerî civaka Kurd jî hev dixê.

Ez bi xwe di Heft salîya xwe de jî malbatê di êşiyam, jî lew re min azadiya xwe di qutkirina jî malbatê de dît. Girêdana bi malbatê ve, mîna ku mirov di gîrîgehê de be, jî ber wê sedemê mîr û jîna Kurd di hindir de girtî mane, lê hema çavên wan tim li der in. Heka delîlveya (firseta) derketina derve bi dest wankeve wê li derve çî tîştên ne baş hene bînin, gelo, ev tê çî wateyê (maneyê)?

Bi rastî jî heka delîlve dest jîna Kurd, bî guman wê ber bi cîhên ku mal û jîyana rîhet lê payda dibin ve bîreva. Hoya cem dijmîn jî, wê bîreva. Gelo, azadî, wêkhevî, welatparêzî û dîlsozî li kuderê dimînin? Heka mîr û jîna Kurd wê rawêşê bidin ber çavên xwe, wê mîna neynikê rastîya keshûna wan, jî wan ve wêro xuya kirin. Ji ber ku pîrsîrêkên me yê bîngêhî jî malbatê derdîkevin emê her û her li ser bîsekarînin...

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RÎZGARÎYA NÎTÊWA KURDISTAN

Bel 9
Mejmar 122
18 Nîsan 1991
Rêhe 2.50 DM

Regîstrîrîya 18 regî

Nûçeyanên Berxwedanê ji 15'ê
Avdarê pêve bûyerên li jêrê
gihandînin rojnameya me

ÇÊL û OILABAN

**Yekemîyên dewleta
Tirk êrîş bîrin
ser axa başûrê
Kurdistanê,
Lêdanên mezin
girtin û bi şûn
ve revîn**

Di dawîya meha Avdarê de yekemîyên leşkerî berê erîşên xwe dan başûrê Kurdistanê. Nûçeyanên me ev agahî weha gihandin me.

Ji aliyê Çêlê gundê Arûşê: Ji aliyê Qilabênê gundê Mergêh, Hedîrî û Yekmalê, ji aliyê Qilabênê gundê Robozîk û Zîvîngî Zevîyan, gundê Bêcûhê û Meydanî, ji aliyê Qilabênê gundê Nerwêh, Merwêh û hin deveren din hêzên dagirkerên Tirk derbasî başûrê Kurdistanê bûn. Li ser axa başûr navçeyê Heftîninê şerên diwar çêbûn. Ji vir dewleta Tirk cendekê du leşkeran, du "parêzkaran" û asîgemenekî veberand. Ê serbazan birîndar jî rakirin nexwestanîyê.

Paşê nûçeyanê me yê li Çêlê gotî me, "Li vir jî mîna li leşkerên hatîna kuştîna jîmarî."

Pêşî agahî gîha me, ku du gîrlayên ARGK jî şehîd ketîne û şervanek jî birîndar ketiye destê dijîmîrî. Lê paşê diyar bû ku du gundiyan bî hîy hatîna kuştîna. Ji xwe gelek caran dewleta Tirk, gava lêdanên mezin digire, erîşê dibe ser gundiyan Kurdan û hînkêrî dîkupa û paşê dibêje, me çend gîrlayên kuştîna.

Nûçe gîhan me ku "parêzkar" jî nodîxwestîni tevî wê dîlîyê bînin. Lê ew bi zorê bîsîne. Hata dîtin, ku pîrtîniya wan bi sêrê xwe vegehiyane bakur. Lewma jî dewleta Tirk çekên bi wan re, jî wan standîye.

ŞEMZÎNAN

Pîştî ku erîşa ji aliyê Qilabênê pêkhatî, neçû serî û dewleta Tirk lêdanên mezin xwarî, hêzên dagirker

jî belê Şemzînanê erîşêke nûh bîrin ser axa başûrê Kurdistanê. Roja 30'ê Avdarê, ji Dêgîrî Hêyê Geliyê Refê 1.000 serbaz tevî cerdevanan (parêzkarên gundan) erîşêke xwe bîrin başûr, bi armanca avêtina ser bargeheke ARGKê. Lê, ketin dafa gîrlayên. Li vîr bi kêmalê 30 serbaz û cerdevan hatîna kuştîna, jî ber ku nekartîyê xwe ragîna dîsa vegehiyane bakur.

Dijîmîrî her, du lêdanên mezin bi rêzê girt. Lewma di weşanên xwe de serî de nûçeyên derewîn û weha xwest bîrîna xwe hînkêrî bîrewîne.

KERBORAN

**Kerboran
bi berxwedana xwe
ketiye ser rîya
şoreşê**

Şerîyê Kerboranê destê xwe avêtîye çarçîvîna xwe. Xwedî li hatîna û pêşerojê xwe derdîkêve. Bi vebîrî (kesîni) dibêje, ez serîyê xwe li ber dîldarîyê tu caran danaxem. Xweyaye ku çî hovîtyêke dagirkeran nikare wî jî wê bîrîyê derbixe.

Agahî digihêjîne me ku balafîrî dîjîmîrî Tirk, jî ezmanê Kerboranê bî hedar her dîfîrin. Bi dîrêjîyê meha Avdarê çûyî û hatîna navçeyê qedexê bûbû. Di ber de jî, destûr nedîdan ku mirov hîkarîbîn dîkewî şoreşê û kolîman.

Ji destpêka mehekê û pê ve berxwedana Kerboranê destpêkirîbû. Paşê leza xwe neastînan, bi hatîna Newrozê petî agîre nîvîyê behtîr ber bi bîniyan ve hîlînan.

Roja 15'ê mehekê gîniyê gundê Tirwan, Gundê Hacı û Hêmarê bi hezaran meşîne Kerboranê. Pêlên berxwedanê di demêke kûn de xwe gihandîne çar alîyan. Her çendî gele me şehîdên ruh jî hebûnê xwe berdîda axê jî, ev dafa serhîldanê gîrtîs dîke. Roja ku gundî hatîna navçeyê, hêzên dijîmîrî xwestînan wan bi kotekê vegehiyane, ev jî bî sedemê şereklî mezin. Gundiyan Kerboranê, bi kalera, dar û kevîran berzîva berhîlî leşkerên artîşê fîşîz dane.

Li vîr xortê Kurdan Abderrahman Çîçek şehîd bû. Li ser wê gel, dem bi berxwedanêke mezin kir. Dînkaran

deriyên fîrotgehên xwe kîandî xwarê. Xwedîyên mekîneyan karê xwe rawestandî. Têv bi hev re rabûn xwe-pêdaçê. Hejmara serhîldaran xwe gîhand 8.000! Dîrêjîyê "Dîşî PKK", "Dîşî Serê APO", bî berhîlî dî destê gel de, gelê ku erîş bîrî ser avahîyê Qaymaqamî. Herwî hêzên dijîmîrî, bi çarekê ketînan nava tîr û bîzdanê. Ji nezanîna ku çî bakur, bi çavkîyê avêtînan ser mezin, rêz bi rez mirov gîrtî.

Roja 16'ê Avdarê gîniyê Kerboranê dîsa nîvî hîlda bû. 3.000 kes, çûn ser gora şehîd Abderrahman û serdana malbata wî ya di şîrê de. Leşkerên dijîmîrî dîsa rîya wan bîrînan û berhîlî repandînan ser wan. Vê rojê jî fîrotgeh hatîbîn gîrtîne, dîfîstas di boykotê de bînan û mekîna asîlîqaxîlî.

Xwepêdan rojên 17, 18 û 19'ê Avdarê jî doman. Bêdengîyêke mezin ketîbû Kerboranê. Gava roj dîqû avê, vîca şerên di navbera dijîmîrî û mîlîsên gelî de, di nava kolîman de destpêdîkîrî. Roja 20'ê Avdarê, bi hêma li dijî dagirkerîyê agîrê Newrozê dîlê gîniî ronahî kir.

Li kêleka van bûyeran, roja 16'ê Avdarê sîxur Mehmet Ali Akdoğan bi mirîne hîte ceza kirî. Vê jî behtîr tîrî herîkandî dîlê dijîmîrî. Ji aliyê din ve gelek welatparêz jî hatîne gîrtîne. Yê amînan wan dîzanî ev in:

Mehmet Kaya, Selîman Seyhan û koça wî Suriye, Meçî Çelebî, Hediye Çelebî, Fehîk Çelebî, Mele Rîsalî Ozhan, Reşîl Bayukkaya, Musa Bayukkaya, Hacı Newzad Bayukkaya, Selîm Kîlîç, Yîlmaz Şahî, Ali Yeşîlman, Hacı Beşîr

Dîmahîk di rêpala 22'ê de

DAXWEYANÎ

Di vê hejîmarê Herxwedanê de em gotar, nûçe û agahîyên li ser rewşa başûrê Kurdistanê û gele me yê jî ber erîşên rejîma Iraqê ya dagirker û dî rîyên koçê de rûberê qîrîkirînan mezin dîbe, belav nakî, jî ber ku emê hejîmareke taybetî ya Berxwedanê di çend rojan de amade bîkî û bi lez bîdî belav kirî.